

વિજ્ઞાપિત,

“ તત્ત્વયોધ આપના પુસ્તકનો ચોઠમો અંકાર કન
મ જાણથી માયની રાખો, જ્યાં ત્યાં જન્મ તેમ તેને સ્વાખ્યા
ન મૂકો પણ પ્રેમ પૂર્વક શરીર શુદ્ધિ સાચવીને
વાયો વિચારો અને તમારા સ્વચ્છ
મ રૂબા તેનો કેસાવો કરા મ

આમત્યની મુચના

મહુ કેમ લખ્ય આત્માઓને પવિત્ર જાનામૂલનો ૨
જાણ આપ હવે મી મી જોવા શુભ દેશથી ભેટ દાખલ આપ
આપના કેાઇ પણ પુસ્તકે ઉપર કાઠએ પણ ગિલ્યા મારાપ
મમતા સુદ્ધિ તાથી કાઈ રીતે પુસ્તકનો દુરૂપયોગ કરવો
પણ પ્રમાદ ગહિન પૂ ની ગમત તાથી તેનો જાતે લાભ
ખીમ જો ન જિલે જુ જાડ બહેનોને તે ભેટ દાખલ મ
પુસ્તકનો છત્રી લાભ લેવા દેવો અને જોડી રીતે જમણો કા
કુપનાથી ભેટ તાપ્ત આપના પુસ્તકનો પવિત્ર ઉદ્દેશ નરૂણ કા
જે ની ન જ કાઈ બહેનોને નમ્રતાપૂર્વક ખામ લતામયુ કર
હીરે જે કુચ્છ ઉદ્દેશથી પુસ્તકો ભેટ તાપત આપનામા
છે તે ઉદ્દેશ રકાળ થાય અને તેની કોડ ફીને આજ્ઞાનના
અનકે ભેટલુ મૂવની ત્રિસમિથે છીરે

મીનાત-કાગળપૂર્વક પઠેન, મતન અને પરિશીલન

परोपकाराय सताम् विभृतयः

श्री शत्रुंजय महातीर्थादिक यात्रा विचार.

याज्ञिक

शांतमूर्ति मुनि महाराज श्री वृद्धिचंद्रजीना
शिष्याणु मुनि कर्पूर विजयजी

स्वभर्मी भाईओ व्हेनेने

श्री पाटण निवासी शा. हारेलाल कलमजी ना

स्मरणार्थे तेमना विधवा भार्या

कत्रुगई तरफथी भेट

छपागी प्रसिद्ध पत्ती

श्री जैन श्रेयस्करमंडळ-म्हैसाणा

(तरफथी शा. वेणीचंद्र सुरचंद्र.)

आ पुस्तक श्री सग्यप्रकाश प्रेस ग्राडीया अमदावादमा

शा. प्रेमचंद्र हालचंद्र तथा डाह्याभाद शंकराभाई

गार्धीए छाप्यु

मगत १९७०

धीर सगत २७०

सने १९७३

कामत गचन, ममन अने यथाविप्र वर्तन

आ पुस्तक ज्या त्यां स्वडगु मृकी आशातन करची नई
 ॐ नम श्रीतीर्थराजाय, सर्वतीर्थ मयात्मने ॥
 अर्हते योगिनाथाय, रुपातीताय तायिने ॥ १ ॥

भावार्थ.—सर्व तीर्थमय जेतु स्वप्न छे एरा श्री शत्रुजय तीर्थ
 राजने तेमज परमयोगीश्वर, देहातीत अने विश्वराता एरा अग्नि
 परमात्माने अपारो नमस्कार थाओ !

श्रीतीर्थपांथरजसा विरजीभवति,
 तीर्थेषु वभ्रमणतो न भवे भ्रमति,
 द्रव्यव्ययादिह नरा स्थिरसपदा स्यु
 पूज्या भवन्ति जगदीरामथार्चयत ॥

भावार्थ —श्री तीर्थ भूमीना रज स्पर्शथी भव्यात्माओ कर्मर
 ग्दित थाय छे तीर्थांसा परिभ्रमण करवाथी भयमा भयता नथी (भ
 भ्रमणथी मुक्त थाय छे), अत्र दान देवाथी मनुष्यो अचठ लक्ष्म
 वाळा थाय छे अने जिनेश्वरनी पूजा—अर्चा करता छता विश
 पूज्य थाय छे

વિજ્ઞાપિતિ

મિય વાંચનાર !

સત્પુરુષો પોતેજ તીર્થરૂપ છે ણ્ડુજ નહિ પણ તેમના પવિત્ર ચરણકમઠથી સ્પર્શ થયેલી ભૂમિ અને તેની પ્રત્યેક રજા પણ તીર્થરૂપ છે. એવા તીર્થની વિધિપૂર્વક સ્પર્શના, વહુમાન, પૂજન પગેરથી આપણામા તે તે સત્પુરુષોના અસાધારણ સદગુણો સક્રાંત વાય છે. અને તથાપિર ઉપાસનાથી અનુરૂપે આપણે પણ સત્પુરુષ જેવાજ રડ શકીએ તેમ ગ્રીણ, અનન્ત સદગુણ સપન્ન મહર્ષીઓના રોમેરોમમા ઉન્ચના, પવિત્રતા, શ્રેષ્ઠતા, ભરી રહેતી હોય છે તેમના પ્રત્યેક શ્વાસોશ્વામમા અને શરીરના સાહારણ ક્રોડ રોમમાથી નિસ્સૃતા પરમાગુઓમા અન્ન ક્રિક અસર કરનાર ઉન્ચ શક્તિઓ રહેલી હોય છે તેઓ જ્યાં જ્યાં જાય છે ત્યાં ત્યાંની દુષ્ટો દિગામાં પણ સદગુણોનુ વજ્રાન પાનાવરણ રચાય છે તે વાતાવરણમા જડ પસનારાઓ ઉપર તેની ચમન્કારિક અસર થાય છે પણ દાઠની માયન્સ વિચાણ અનેક પુરાવાઓથી મિદ્ધ કરી પતાવ્યુછે અને આપણા મર્વેજ શાસ્ત્રકારોણ અનેક ઢલીઓ સાથે જનાવ્યુ છે.

તીર્થાધિરાજ શનુજપતીર્થ પણ અનન્ત મહામાઓની સ્પર્શ કરેલી પરમ પવિત્ર ભૂમિ છે, દેવ દાનર અને શુદ્રાદિદેવો જેના દર્શન સ્પર્શને અહોનિતિા હન્ડે છે, તે ભુમિની યાત્રા આપણામાના ઘણા સજ્જન છીં પુરુષોણ એક કરતાં વધુ વગ્વન કરી હશે, પણ યાત્રાને જે વિધિપૂર્વક.

करवी जोइए ते विधिपूर्वक न करवामा आवे तो जोइए तेटलो लाभ मळतो नथी कडवी तुम्ही अडसठे तीर्थनी यात्रा करी आवे ते छता तेमानी जरा पण कडगाश वमी थती नथी, तेवी यात्राओ आपणे अनेक वखत करी चूमया होइशु, पण यात्रा करीआव्या त्याची आपणे शु नरो सद्गुण लेता आव्या ? आपणामाची केटली स्वामीओ कमी थड ? आपणामा केटली योग्यता वधी ? योग्यता न वधराना शु कारणो छे ? शास्त्रकारोए ग्रामाटे आवा तीर्थनी यात्रा करवामा जन्मनी सफळता कही छे ? केवी रीते यात्रा करवामा आवे तो आपणे यात्राना योग्य लाभो मळे ? ए वास्त समजाय, अमलमा मकाय अने तथाविध यात्रानो लाभ लेवाय, तो श्री शत्रुजय माहात्म्यादि ग्रंथोमां शत्रुजयनी यात्रानु फळ जणाज्यु छे तेनो निश्चयात्मक अनुभव थाय

अनेक मुमुक्षु स्त्री पुरपो, आ साधनेनी अनुकूलतावाळा जमानामा आ तीर्थनी यात्रानो लाभ रणी वखत लेउ पण तेमानी म्होणे भाग गतानुगतिक होयची यात्राना खरा लाभोची वेनसीव रहे छे केटलीक वगत तीर्थनी श्राशातना वगेरे करीने, तीर्थनी छापामा नही आचरवा योग्य कृत्यो करीने, लाभने वदले म्होटेो टोटेो करी जाय छे, माटे तेम थनु अटकाववाने अमारा साहित्य प्रसिद्धिना उच्च उद्देशनी सिद्धि अर्थे आ “श्री शत्रुजय महातीर्थादि यात्राविचार” नामनु न्हानकडु पण अति उपयोगी पुस्तक अमारी ग्रंथमाळाना २६ मा मणका तारिणे प्रथमावृत्तिमा घणीक उपयोगी

चाहतोनी उमेरो करीने जितासु स्त्री पुन्पोने भेट्तरिके आपी तेनो
 ब्दोळो प्रसार करवा अर्थ छपायी ब्दार पाटवामा आव्यु छे

आ पुस्तक उातमूति मुनिमहागज श्रीमान कर्परविजयजी महा-
 राजजीए तैपार करी माप्यु छे, उपोद्घात अने प्रस्तावनामा पण
 तेओश्रीए पोताना विद्वानाभर्या उद्गारो जाइर कर्या ते ते उदल
 तेओश्रीनो अमो अत रुणप्रवक आभार मानोए छीए अने
 आया अनेक ग्रयो लखी जेन कोमने विशेष आभारी करणे एम
 इन्त्रीए छीए

आया ग्रथनी प्रसिद्धि माटे अने जनसमाजमा ब्दोळो प्रचार
 करवा अर्थ धननी मदद करनार धर्मचुस्त सज्जनोनो पण अमो अत
 रुणपूर्वक आभार मानासाथे आवा कार्यामा धारवार योग्य मदद
 करा करवा माटेनी सविनय विज्ञप्ति करीए छीए समग्र जेन
 प्रजातु आया उत्तम कार्य भणी रुण घबाने अने समाजने उपयोगी
 रई पटे तेवा लाग्पो ग्रयो विना मुल्ये के पाणीना मुल्ये समाजमा
 फेलाववा अमो सर्व सज्जन स्त्री पुन्पोने माग्रद विज्ञप्ति करी विरमीए
 छीए भूचक्र मिन्डामि दुकड मुन्नेपु कि वदुना.

सांभाष पपयी सन् १९७०

ली० प्रसिद्धकर्ता

શ્રીશત્રુજય મહાતીર્થાદિક યાત્રા વિચાર.

[પ્રસ્તાવના]

“ યોગ અસન્ય છે જિન કથા, નવપદ મુખ્ય તે જાણોરે;
તેહ તણે આલપને, આતમ ધ્યાન પ્રમાણેરે ”

નવપદ પ્રકરણમા કહ્યુ છે કે “ ભો ભો મહાનુભાવો દશ દૃષ્ટાતે
દુર્લભ મનુષ્ય જન્મ પામીન અને તે સાથે વહી આર્ય ક્ષેત્ર, ઉત્તમ કુલ
વિગેરે પ્રધાન સામગ્રી પુન્ય જોગે પામીને મહા અનર્થકારી પાંચ
પ્રકારનો પ્રમાદ (મદ, વિપય, કપાય, નિદ્રા અને વિકથા) જલડી
તજી દઈ ઉત્તમ ધર્મ કરણી કરવા તમારે પુન્યાર્થ ફોરવરો જોઈ
તે ધર્મ સર્વ જિનેશ્વરોદાન, શીલ, તપ અને ભાવભેદે કરી ચાર પ્રકાર
નો ઉપદેશ્યોંછે” તેમા પળભાવની પ્રધાનતા વચાણી છે ભાવ સાહિત
જ કરવામાં આવતી ધર્મ વરણી દાન, શીલ, તપ પ્રમુખ સફલ કહી
છે ભાવ રાગની તે કરણી બલેપે જાય છે ‘ ભાવ પળ મન સમદ્ધ
છે અને આલપન વગર મન અતિ દુર્જય છે, તેથી મનને નિયમમાં
રાખરા માટે સાલેપન (આલપનગાટુ) ધ્યાન કહેલુ છે

જોકે શાસ્ત્રમા અનેક પ્રકારના આટપન વચાળ્યા છે તો પળ
તે સહુમાં નવપદ ધ્યાનજ મુખ્ય છે એમ જિનેશ્વરો કહે છે ”

“૧ અરિહત, ૨ સિદ્ધ, ૩ આચાર્ય, ૪ ઉપાધ્યાય, ૫ માટુ, ૬
દર્શન, ૭ જ્ઞાન, ૮ ચારિત્ર, અને ૯ તપ એ નવપદ વચાળેલા છે ”

એ નવપદનુ સચિસ્તર વર્ણન નવપદપ્રકરણમા કરવામાં આવ્યુ છે
ત્યાથી જાણી તે સધી નિશ્ચય કરવા યોગ્ય છે એ નવપદજ જગતમા સાર

છે તેથી તેનુજ આરાધન કરવા અધિક યજ્ઞ મહાવાની જન્મ છે એ નવવદ્યમાં અરિહતાદિક પાચ ધર્મો (ધર્માત્મા) છે ત્યારે દર્શનાદિક ચાર (પ્રકારનો) ધર્મ છે એ દર્શન (સમ્યક્ત્વ), તાન, અને ચારિ વ્રત્ત સદ્ધર્મનુ આરાધન કરવાથીજ ધર્માત્મા થઈ શકાય છે જે જે અરિહતાદિક થાય તે તે સહુ ઉક્ત ધર્મના આરાધન (સેવન) વહેજ થયા તે અને ભવિષ્યમા પણ જે જે અરિહતાદિક થયે તેઓ પણ પવિત્ર ધર્મના આરાધન વહેજ થયે ત્યાં વર્તમાન કાલે પણ મનુજનો પણ પવિત્ર ધર્મનુ આરાધન કરવા ઉચ્ચમાઠ રહેવુ ઉચિત છે ધર્મ ધમા જનોમા નિવસે છે તેથી ધર્મનુ આરાધન કરવા ડાઁડનારે ઉક્ત અરિહતાદિક ધર્માત્માઓનુ દૃઢ આલ્ચન લેવુ અન્યત જમ્મરનુ છે

અરિહતાદિક પવિત્ર ધર્માત્માઓનાનામ, સ્થાપના દ્રવ્ય અને માત્ર ૯ ચારે નિશ્લેષા પૂજનિક છે જમના માત્ર પવિત્ર છે તેમનાજ નામ, સ્થાપના અને દ્રવ્ય પણ પવિત્ર છે પણ ધીજાના તથી, તેથી અરિહતાદિક પવિત્ર આત્માઓનુ (માત્ર મહિત) નામ સ્મરણ કરવાથી, તેમની (ગાશ્વત અશાશ્વત) પ્રતિમાનાં દર્શનાદિક કરવાથી, તેમજ ત્રિશાઁગત તેમના આત્મદ્રવ્યને નયસ્કારાદિ કરવાથી આપણો આત્મા જાગૃત થાય છે અને એ અરિહતાદિકમા જેવા ઉચ્ચ ગુણો છે તેવાજ ઉચ્ચ ગુણો પ્રાપ્ત કરવા ઉચ્ચમાઠ થાય છે જે ગુણો અરિહતાદિકને વ્યક્ત (પ્રગટ) થયેલા છે તેજ (તેવાજ) ગુણો આપણા પ્રત્યેક આત્મામા શક્તિ (સત્તા) રૂપે તો રહેલજ છે તે ગુણો કર્મના આવરણથી ઢાકાઈ ગયેલા હાવાથી પ્રગટ દેહી શકતા નથી પરતુ જો પ્રગટ ગુણો અરિહત પરમાત્માદિકનુ દૃઢ આલ્ચન લઈ એ કર્મનાં સંપર્ક આરાધન

દુઃ કરી દેવામાં આવે તો પછી સ્વસ્ત્વામા રહેલા સમસ્ત ગુણો
 જોવાને તેવા જ્ઞહહહતા પ્રગટ થાયજ છે સૂર્યાદિક ઉપર આવી જા
 ગેલા વાદલાં દૂર થતાંજ તેની સ્વાભાવિક પ્રમા શું પ્રગટ થયા ગર
 રહે છે? ઈથીજ અવ્યક્ત ગુણો એવા આપણે વ્યક્ત ગુણો એવા અરિહતાદિક
 પરમેષ્ઠીનુ દૃઢ આલ્પન નેનુ ઉચિતજ છે જે જે કાર્ય ઉચિત વિષેક
 સહિત વિધિ પ્રવૃત્તિ કરવામાં આવે છે તે અલ્પ શ્રમે અદ્ભૂત ગામ
 મેઢી આપે છે એલામાટે પરિત્ર ધર્મ કરીનાનુ સેવન કરનારે યથો
 ચિત મર્યાદારૂપ વિધિ સાચવવા અને યદ્વા તદ્વા કરવા રૂપ અવિધિ
 દોષ ટાલવા સ્વાસ કાઢી રાખી જ જોઈએ. એવા હેતુથી
 પ્રસ્નુત ગ્રથમા શ્રી શનુજય મહાતીર્થ જેવા પરિત્ર મ્યઢની
 સ્પર્શના-સેવના કરવા જેવો પુણ્ય-સયોગ મલે ત્યારે જે
 કઈ વિધિ-સેવા કરવી જોઈએ અને અવિધિ દોષ ટાલવા
 જોઈએ તેનુ દિગ્ દર્શન પ્રસંગે પ્રસંગે કરાવવામા આવેલુ છે તે લખમા
 રામી પ્રીવિધી હિત માર્ગનો આદ્ય કરવા અવપાત્માઓને
 સ્વાસ મલામળ છે જાઓ ! મરતી કરનારા સ્વેદુત લોકો
 તેમના ક્ષેત્રને યથાવિત્ર સડી તેમાં સ્વાત્મ પ્રમુર નાસ્વી
 યથાશ્રમરે વાચી કરે છે અને તેનો વિનાશ ગા ન પામે પણ
 પ્રતિદિન તેની રક્ષા-પુષ્ટિ થયા કરે તરી પૂતી કાઢી રાસે છે તે
 પરિણામે તેમાંથી ઈન્દ્રિત લાભ મેઢી શકે છે, એજ રીતે આપણે જે
 ધર્મ કરી કરીએ તેનો યથાર્થ લાભ લેવોજ હોય તો એ સ્વેદુતની પર
 આપણે પણ પતી સમાલ રાલી રહવાની સ્વાસ જરૂર છે જ સુનેનુ
 કિ વહુના ઈતિ શમ્

લી૦ શાસનરુચિ મુનિ કર્પૂર્ગવિજય

उपोद्घात अतर्गत प्रस्ताविक बोध वचन

—१२३३६६६—

श्री शत्रुजय, गिरिनार, अर्जुदाचल (आशु गढ) अने ममेत
 शिगर प्रमुख उच्चम तीर्थाने भेट्या जाता, तेमज गमे ते गाम, नगर,
 पुर, पाटण प्रमुख स्थळना भूषण र्व श्री जिनचैत्यो (जिन मंदिरो
 तेमज तेमा प्रतिष्ठित प्रभुता भिंको) ने जूशरसा जता तथा मुनिज
 नाने बदन कवा जता यथायोग्य प्रवचन सारोद्वार, पचाशक अने
 देवदहन भाष्य प्रमुख पवित्र शास्त्रामा फरमाव्या मुजर आपणे नि
 सीहि प्रमुख दशत्रिको वरावर लक्ष राखीने साचववी जोईए एट्टे
 के १ यथास्थाने त्रणवार निसीहि (तेनो परमार्थ समजी-गरी)
 कहेवी २ चैत्य फरती त्रणवार प्रदक्षिणा देवी (प्रदक्षिणा देता र्व-
 आशातना जेवु नजरे पडे तो ते शळ्या प्रथम स्वप करतो)
 ३ त्रणवार पचाग तमाखीने प्रणाम करता (प्रथम प्रभुजी
 नजरे पडे एट्टेले तकाठ अजालि (रे हाथ) जोटी प्रणाम करतो,
 पठी नजदीक आरता अशींग नमावी देवु अने छेवटे चैत्यदहन कर
 ती रखेने पचाग प्रणाम करता जोईए). ४ त्रण प्रकारनी पूजा (त्रग
 पूजा, अग्र पूजा अने भाव पूजा) करती ५ प्रभुनी त्रण अरस्था
 (छत्रस्थ अरस्था, केवली अवस्था अने निर्वाण अरस्था) भावनी
 ६ प्रभु शिवायनी त्रणे दिशा तरफ जती दृष्टिने मयपी-निषममां राखी
 त दृष्टि प्रभुनी सन्मुखज स्थायी राखरी ७ प्रभुने पचाग प्रणाम करता
 त्रणवार नेटगी भूमिनु प्रमार्जन करतु ८ चैत्यदहन करता उच्चरवामा

आवता सूत्रादिक शब्दों शुद्ध बोलना, तेना रहस्यार्थमां उपयोग रा
 ग्वर्षो अने प्रभुनी मुद्रा उपर सारी रीते लक्ष राखवु ० नमुध्युण
 कहेतां योग मुद्रा करवी. जायति चेइयाइ, जायंत केवि साहू अने
 जयवीपराय कहेता मुक्ताशुक्ति मुद्रा अने काउस्सग करता जिन
 मुद्रा करवी. छेवटे १० चैत्यरदन समये जायति चे०, जायत केवि
 साहू अने जयवीपराय ए त्रण प्रणियान सरासर लक्ष परोरी कहेवा,
 अररा चैत्यरदन समये मन, वचन अने कायानां एकाग्रता करी
 ए दशे त्रिकोनु अधिक स्वरूप भाष्यत्रय नामना गुजराती पुस्तकमाथी
 पण जोई, जाणी, अत्रिधि दोष टाळी, त्रिधि-मार्ग आदरवा पुरतो खप
 करवो उक्त पवित्र स्थळमा दाखल थता (प्रवेश करता) पांच
 अभिगम पाळना पण पुरतु लक्ष राखवु १ निज भोगमा लेया योग्य
 सगेत वस्तुने त्याग करी देवो २ शुद्ध वस्त्र, अल्कारादिक अचेत
 रस्तु साथेज रागी लेयो ३ अग्वद उत्तरासग (जनोईना आकारे)
 नाखीने प्रवेश करवो ४ मनने एकाग्र करी देवु अने ५ देव-गुरु
 नजरे पढताज वे हाथ जोडी मस्तके लगाडी नमस्कार करयो वळी
 गण्य चिह्न रूप गणाता १ छत्र, २ चामर, ३ मुग्न, ४ त्र्यङ्ग,
 तेमज ५ उपानह (मोजडी प्रमुख) वाहर उतारी नाखीने ज अदर
 प्रवेश करवो उचित छे अथवा देवगुरुनी आशातना करी लेवाय.

देव-गुरुना दर्शन पूजादिक करीने पात्र उळता (वाहेर निस
 रनां) आपणा परम पूज्य देव-गुरने पुठ वाळीने (पुठ दइने)
 चालवु नई पण त्रिकोनी तेमने आपणी पुठ न पडे एम उपयोग

ગમ્બીને અદવ સર પાછા ફરતુ જૂઓ ! લૌકિકમા કોઈ શદ્દેનશાહ
 પ્રમુદ્ધ માતરની સલામે ગયા હોય તેમને પણ સલામી લઈ પાઠા
 પગલે ચાલ્યુ પહે છે તેમ છતાં કોઈ જાણતાં અજાણતા પુઠ ઢડને
 ચાલ્યુ હોય તો તેને તે માતરનુ અપમાન કર્યુ લેવાય કે જ્યારે પ્રામ
 ને ત્યારે ત્રણ જગતના પરમ ઉપકારક પ્રમુનો (શુદ્ધ દેવ-ગુનો) આ
 પણે કેટલો વધો વિનય સાચવવો જોઈએ ? આ વાત સ્વાસ્ત કરીને
 સહુકોઈ સજ્જનોએ વિગેણે સખાઠ રાત્રી વ્યવહાર શુદ્ધિ સાચવવા પૂરતો
 ગ્યાલ કરવો જોઈએ દરેક હિત કાર્ય પણ વિગેણે પૂર્વક કરવાથીજ
 વ્યવહાર શુદ્ધિ પહે છે. શ્રી શત્રુજયાદિક પવિત્ર તીથોની સ્પર્શના
 કરતી વ્યવે, અને ગમે ત્યાં દેવાપિદેવ (ત્રીતરાગ પરમાત્મા) ને
 ત્રહારતી વસ્તે તેમજ ગ્રામ્યચર્ય, નિ સગતા પ્રમુદ્ધ ઉત્તમ ગુણોથી અ
 લ્લકૃત આચાર્યાદિક પવિત્ર આત્માઓના દર્શન કરવા અર્થ તેઓનો
 મધીયે જતા, સુટ્ટા (અલવાણા) પગે barefooted ચાલીને ત્રુ
 જોઈએ. ચાલતાં જતા અને ગયા ઘડ હૃદયમાં તેમના પવિત્ર ગુણોનુ
 ત સતત સ્મરણ અને વની શકે તેટલું તેમણે સદગુણોનુ અનુકરણ કરતુ
 જોઈએ. તીર્થાદિક પવિત્ર સ્થળે પુન્યપોગે આવી તેની સારીરીને સેવા
 વગ્બી, પણ દેહાદિક જડ વસ્તુઓ ઉપર મોહ મમતા રાગીને મુગ્ધ
 પીલ થઈ કેવળ તેમી રહેવાનુ અથવા ઇન્દ્રિયાદિકની લગાવ મોઠ્ઠી
 મૂકી ઢડ સ્વેચ્છાણ મ્હાત્માનુ નથી જે જીવો અહીં આવી લાભ લઈ
 જવાને ઘડલે અપણે વ્યાપાર કરીને ઉલ્ટો તોળે ગાયે છે તે હત
 ભાગ્ય જનોનો વયાય ટૂંકો થસનો નથી એમ દાંત્મા વિચારી પ્રમાદા
 ધરણ તજી, ધોતાનુ ઠક્ક મુખારી મુક્ત ઉપાર્જન કરવા જન્મી સાવ

ध्यान थई जगु जोइए. दुःखमयशात् अवठे रस्ते चालेन छता श्री
 शत्रुजय जेवा परम पवित्र तीर्थस्थळनो तन मनथी दृढ आश्रय करी,
 फरी धर्म समुद्र थयेग पापी जीवो पण पावन थई जाय छे. जूओ!
 वृद्धगुलेवे "च्या दहत्याग नर परदारो, देवगुरु द्रव्य चोरी खावे, चैत्री
 कार्तकी पुनम जाया, तप जप ध्यानथी कर्म जलावे. गिरिवर दर्शन
 विरला पावे " धर्मज एक अशरणे शरण आपनार अने
 अधर्मनो पण उद्धार करनार निष्कारण उवु समान छ अत्र प्रस्तावे
 शत्रुजय माहात्म्यमां विस्तारथी वर्णवेलु कड राजानु चरित्र मनन
 पूर्वक गाथी धडा लेया योग्य छे नेमा प्रसंगे कथु छे क " धर्मनाज
 प्रभावे सुख साहेयी पापीने जे कृतान, एज धर्मनो अनादर करे छे ते
 स्व म्यामी द्रोह करनार पापीमाणीनु भविष्य शीरिते मृगरी शकशे ?
 नहिंज मृगरी शके " आया मार्मिक (उडी असर करनारा) वच
 नोथी वडगाजा चमकी उठयो हतो, तेम भरभार जनोण जागवु जो
 इए नहिता पठी " लग्न वेळा गई उधमा, पठी पर पस्ताय ' एना
 जेनु वयानु शाणा माणसने एटली शिखापण वस छे सत्तारिक पाप
 आरभमां रगदोळायाथी मनीन थई गया छता छेवट निर्मळ थना
 इच्छता भव्य जनोए पवित्र तीर्थस्थळमा आर्यानि अद्भूत वीर्योटा
 सथी प्रभु प्रतिमानु अथना निगय सावु पुरुपादिस्तु उत्तम आळयन
 लही स्थिर चित्तथी चपळता रहित प्रेम पूर्वक-रचि बहुमान साहित
 प्रभुनो पवित्र मार्ग आदरवो जोइए अने अनादि कालथी दृढ रट
 थयेग दोष जाळनो उन्ठेइ करवा प्रकळ पुरपार्थ सेवको जोइए.
 शत्रुजयादिक महातीर्थना उच प्रदेशमा सद्गुरुना चरणमा आधीन

ઈહી યયાશક્તિ તપ જપ સપમરડે અનાદિ કર્મ મલનો ક્ષય કરવા
 "ઉત્તમાલ્લ યત્તુ જોડે. પૂર્વ અનત આત્માઓ પરિત્ત રત્નત્રયીનુ યથાર્થ
 આરાધન કરી જેમ સફળ કર્મનો ક્ષય કરી શાશ્વત મુક્ત મેલવ્યુ છે
 તેમ ભારિક જનો પરિત્ત આરાધન વરવા અત્યારે પણ નક્ક રાતવુ
 જોડે. શાશ્વત-મોક્ષ મુક્ત મેલવવુ એજ આપણુ સામ્ય વિદુ હોવુ જોડે
 અને એનોજ ઉપાય મલેપીને આદરવો જોડે

શાશ્વત-મોક્ષ સુલ્લનો ઉપાય

તત્ત્વાર્થ મુત્તકાર તહે છે તેમ સમ્યક્ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર
 રૂપ રત્નત્રયીનુ સેવન કરવુ એ મોક્ષ પ્રાપ્તિનો અમોગ ઉપાય છે

શ્રી જિનેશ્વરે (સર્વજ્ઞ પરમાત્માએ) માલેલા તત્ત્વોમાં યથાર્થ
 શ્રદ્ધાન તે સમ્યક્ દર્શન અથવા સમ્યક્ત્ત, તે તત્ત્વોનો નિર્મલ [ચાંગલો
 ગુલા રહિત] અવરોધ તે સમ્યક્ જ્ઞાન અને એ ઉભયના પરિણામે ત-
 જરા યોગ્યનો ત્યાગ અને આદરવા યોગ્યનો આદર એ સમ્યક્ ચારિત્ર
 જાણવુ અથવા આન્માને અનત વિભૂતિ (સત્તાગત ગુણ સમૃદ્ધિ)
 ની પ્રતીતિ થરી તે સમ્યક્, તેનુ યથાર્થ માન થવુ તે જ્ઞાન અને એ
 ઉભયના પરિણામે સ્વરૂપ સ્થિરતા કહો જે નિજ ગુણગાજ રમણના થવી
 તે ચારિત્ર, એ રીતે આત્મશ્રદ્ધા, આત્મજ્ઞાન અને આન્મરમણના રૂપ રત્ન
 ત્રયીનુ સતેવન વરવુ એજ મોક્ષનો સ્વરો ઉપાય છે

શત્રુજયાદિક મહાતીર્થાદિનુ સેવન પણ એજ હેતુથી કરવાનુ
 છે એ પૂર્વોક્ત રત્નત્રયીરૂપ મોક્ષ માર્ગ પામવા માટેજ અને એમાંજ આ-
 ગઠ થયવા માટેજ શુદ્ધ દેવ-ગુરુનાં, સપુરપોનાં, શત્રુજયાદિક પાવન

તીર્થોનાં, તેમજ તેમા પાવન થવા આવતા અને આવેલા શાસન રસિક શ્રી ચતુર્વિધ સંઘના દર્શન, સ્પર્શન, વહુમાનાદિક સદ્ભારથી કરવાના છે. એ લક્ષ ભારિક યાત્રિકોણ સદાય રાખી રહેવાનું છે—મૂલવાનું નથી. એ લક્ષ વગરની કરણી એકટા વગરના મીંઢાજેરી જાણથી પવિત્ર તીર્થ સ્થળોમાં પુન્યયોગે અનાયાસે અથવા અલ્પ શ્રમે પ્રાપ્ત થતા સન્ સમાગમનો અર્પુ લાભ લઈ, ઘને તેટલી તત્ત્વ ગવેષણા કરવી, સ્વ શકાસ્થલોનું સમાધાન મેઢવી નિ શક થાવું, અને એમ તત્ત્વજ્ઞાન વડે આત્મ શ્રદ્ધા રૂપ સમાક્રિતનો પાપો મજ્જૂત રચી તે ઉપર યથાક્ષત્તિ વ્રત નિયમ અગીકાર કરી લેવા રૂપ શુભ દ્વારતનું ઘનતર કરવું. મહુજ હિતકારી છે. પણ આ વડુ જો કલ્પિત મુલ્લની ઇચ્છા—વામના રહિતજ (નિષ્કામપણે) કરવામાં આવે તો પરિણામે તે અજ્ઞય—મોક્ષ મુલ્લ આપવાયલું થઈ શકે. ક્ષણિક અને કલ્પિત મુલ્લની આશાથી ધર્મ કરણી કરવી એ તો યોરની સ્વાતર ચિતામણિરત્ન ગુમાવી ઢેવા જેવું જાણવું. એમ સમજીનેજ મોક્ષના અર્થી મુમુક્ષુ જનો આ લોક સવરી ક્ષણિક અને કલ્પિત મુલ્લની ઇચ્છા કે આશા રાગ્યા વગર જ કેવલ નિષ્કામપણેજ ધર્મ સાધના કરે છે. અને એજ રીતિ નીતિ અલ્લત્યાર કરવી હરેક આત્માર્થી જીવને સ્વેચ્છર હિત કારક છે.

વેદાદિક અન્ય શાસ્ત્રોમા પણ મોક્ષના ઉપાય તરીકે કહેવામા આવેલું અત્ર મસગામત જનાવવામા આવે છે. તેમાં કહ્યું છે કે “ મોક્ષ—મુલ્લ મેલ્લવાનો ઉપાય, પરમાત્મ સ્વરૂપનું યથાર્થ જ્ઞાન થવું એજ છે ” અત્ર મસ્તોરે ‘ મમુપણે પ્રમુ ઓલ્લસીરે, અમલ વિમઢ ગુણ ધામ, સાધ્ય દાષ્ટિ સાધકપણેરે, વડે ધન્ય નર તેહ ’ ઇત્યાદિક આપ્ત વચનો તેહું સમર્થન કરે છે. “ મનનો લય કરવો એ પરમાત્મ સ્વરૂપનું જ્ઞાન

धरानो उपाय छे " (योगी-योगनिष्ठ-संयमी पुरुषो एनो अनुभव करी शक्ये छे) " शुद्ध-निष्कामपणे कर्म-उपासना करवी ए मनना लयनो उपाय छे. ' तेमज वळी

" आ सर्व जगन् विनाशी छे एम विचारपूर्वक जाणतु अन अनुभवतु अने तेरो दृष्ट निश्चय करवो, ए निष्काम धरानो उपाय छे (शांत मृगारस भावनामा पण एवोज उदार आशय समायेलो छे) अने एज भावतु अनेक महाशयोण अनेक रीत्या समर्थन करेलु जणाय छे जेमके—

" ताह्मर व्यान ते समकिन म्प, तेहिज ज्ञान अने चारित्र तेह छे जी, तेहथो जाये सत्रळा हो पाप, व्याता रे भ्येय स्वप्न होये पछे भी ' इत्यादिक अनेक भास पुण्योना वचनो अत्र समर्थन म्प छे

जे भ-यजनोने तारे अथवा तरवानु सामर्थ्य आपे, जेनारहे भ-यजनो भव सायर तरी पेछे पार जई शक्ये, ते तीर्थ म्पार अने जगम पे प्रकारनां छे तमा श्री गनुजपादिक स्थायर तीर्थ छे त्यांग गासनरमिक श्री गणरर प्रमुख चतुर्विंश सत्र जगम तीर्थ गणाय छे मोवार्थी जनोण ए उभय प्रकारना तीर्थनो गयायोग्य विनय सत्कार करवो अत्यंत हिमप छे पणतु अने प्रकारना तीर्थमाथी कोर्डनो पण अनादर कररो योग्य नथी विख्यादिक प्रमादाचरणनो त्याग करी ते उभय प्रकारना तीर्थनो सर्व प्रकारे लाभ लेवा प्रयत्नगील धातु ए आ मनुष्य जन्मादिक दुर्लभ सामग्री पाम्यानु उत्तमोत्तम फळ समजयानु छे आतु उत्तमोत्तम फळ मेळववा आपणे वयारे भाग्यजालीं उट शकिये ' ज्यारे आपणामां उक्त पवित्र तीर्थो मृत्ये अविद्वड प्रीति-भक्ति जागे त्यारेज

અવિહ્વડ પ્રીતિ-ભક્તિ કેવી હોય ?

————— ❦ —————

પ્રીતિ રીતિ કન્ઠુ આમ દે, જાણે જાણણદાર,
ગુણે ગુહ ચ્વાયા તેનો, સ્વાદ કહે શુ ચાર ?

અર્થ—સ્વરી અતરમ પ્રીતિ (પ્રેમ-ભક્તિ) ની સુગી કઈ ચિલ
ક્ષણજ છે એ તો જે જાણના હોય તે જ જાણે એટલે એવી અદ્ભુત
પ્રીતિ-ભક્તિ જેના હૃદયમા જાગૃત થયેલી છે, જેને તેનુ અપૂર્વ રસા
સ્વાદન મઝ્યુ છે અને તેથી જેનામા નવુ ચંતન્ય રેહાયુ છે, એ ચિત્તે
ચિન્હોવડે તેવી પ્રેમ-ભક્તિની સ્વરી સૂગી જેના જાણવામા-કઠરામા
આગી હોય છે તેજ તેને પિઠાની શકે છે કોઈ મળે માણસે ગોલ
ગ્વાથો હોય-તેનો રસાસ્વાદ ગીથો હોય તે તેનુ સ્વસ્થ વીજાને પોતા
ની શક્તિ ઉપગત હોયાર્થી ની રીતે સમજારી શકે ?

પ્રીત મેહ મોરડી, આગત દે અતિ માન,
પુકારિકે જગમેં કહત, આગત મેહ મહાન

અર્થ—મેઘ અને મોરલીને જેવી પ્રીત લાગેલી છે, તેવી અદ્ભુતિમ
પ્રીત હોવી જોઈએ જ્યારે મેઘ આવે છે-આવવાની તૈયારીમાં હોય
છે ત્યારે તે કેતારવ કરી મુર્ચને જણાવે છે કે અમારા પ્રાણાધાર
મતિ વ્હાલા અને ઉપગાગી મહાન્ મિત્ર-મેઘરાજ પગારે છે

મેહ પિગ્ગાનત મોર નહી, મોર કરી તસ પ્રીત,
પૂર્વ જમકે કર્મથે, હોત પ્રીત ઇસ રીત

અર્થ-જો કે મેઘરાજ મોરને વડે ઓઠ્ઠાશ્વતા પાઠ્ઠશ્વતા નથી તેમ તેને મોરની તમા (દરકાર) પણ નથી, છતાં જેમ મોર મેઘના મગલકારી ગુણોની પિઠાન કરો તેનું આગામન દુઃખના ઉમલકારી વધાવી લે છે અને મુક્ત રૂઠથી તેના નામોત્કર્ષિતન પુર્વક ગુણ ગાય છે, યામ્ મેઘને દસી દેસી જેમ તે નાચે માચે છે તેમ પૃથ્વોપાર્જિન કર્પના સપથથી એવા પ્રકારની ગાત્રી પ્રીતિ વધાય છે કે જે અતરની શેવાથી અનુકૂલ-પ્રતિકૂલ સવોગોમા પણ વાયવ પની રહે છે, અને પરિણામે સ્વપર ઉમયન અનેક જાતના ઉચ્ચ લાભ સમર્પે છે

પ્રીત પ્રીત સય જન વદે, જુદી પ્રીતકી રીતિ,

લોહ ચમક જડ દોર પે, દશ્વત ધલન મુનીતિ ૪

અર્થ -પ્રીત પ્રીત સદુ કોઈ મુલ્યથી વોકાર છે, પણ પ્રીતની રીત કઈ વિલક્ષણ જ છે જુઓ ! લોહ [લોટ] અને ચમક ઉપર (લો હચુવક પાયાણ) એ અને જડ પદાર્થ છતા એક પીજા તરફ કોટલુ વધુ આકર્ષણ છે ? સ્ત્રી પ્રીતિ-મક્તિ એવી આકર્ષણવાળી અને દમ વગરનીજ હોવી જોઈએ અને એવી અકૃત્રિમ ઉદ્ભવતી પ્રીતિ-મક્તિજ મક્ત જનોને વધુ લાભમદ થાય છે

લી પથિત્રશાસ્ત્રનરુચિ મુનિ કર્પૂરવિજય

अनुक्रमणिका

१ श्री शत्रुजय महातीर्थ यात्रा विधि	१ थी ४
१ शत्रुजय माहात्म्य	१
२ तीर्थराजना उत्तम २१ नामो	२
३ तीर्थराजनुं मान-प्रमाण	२
४ तीर्थकरोतु अवारनवार आगमन	३
५ सघपाते घई यात्रा करवा आवनारनो विवेक	४
६ गिरिराजनो अद्भुत महिमा	६
७ नवाणुयात्रा करवा पाळरी जोईती छरी	१०
८ रसास अगत्यनी सूचना	१३
९ तीर्थना आ प्रपथी उद्धार पामेला कंडूराजा	१७
१० सिद्धि पद घरेलानो टुक नोंध	२१
११ सोळ मोटा उद्दारोनी टुक नोंध	२२
१२ तीर्थराजना अनेक उत्तम नामो	२४
१३ २१ नामना गुण गर्भित खमासमण आपराणा दृष्टा	२५
१४ २१ नामगर्भित चैत्यवदन	२९
१५ १०८ खमासमणा द्वाहा	३०

१	उक्त तीर्थसंबंधी केंद्रीक पवित्र वस्तुनी ओळखाण अने तेनी अद्भुत महिमा	४१ धी ५३
१	राजादनी अने तेनी नीचे र्हेलां प्रभुना चरण	४१
२	शत्रुजया नदी	४२
३	आदीश्वर भगवान्नु भव्य मंदिर	४३
४	सूर्योत्थान अने सूर्यकुंड	४५
५	चिह्नण तलापडी	४६
६	तालश्वज गिरि उपर साचा देव	४७
७	महुवा (मधुमति) मां महावीर स्वापी	४८
८	ईवताचळ उपर नेमिनाथ भगवान	४९
९	चंद्रमभास तीर्थ	५०
१०	अजारा पार्श्वनाथ	५०
११	आयु तीर्थ उपर श्री आदिनाथ अने नेमिनाथ	५२
१२	तारग तीर्थ उपर श्रीअजितनाथ	५२
१३	पचासरा पार्श्वनाथ	५३
३	हात प्रकारनी शुद्धि साचववानी जरूर	५३
४	अष्टापद कल्प सारांश	६८
५	गिरिनार कल्प सारांश	७२
६	समंतशिखर कल्प सारांश	७६
७	धैत्यवदनानि	७८
८	चिदाचल स्तवनानि	८३
९	स्तुतय.	९२

१० तपनी प्रभाय तथा तप करवानी आवश्यकता	९३
११ वीश स्थानक तपनु दुक विवेचन	९८
१२ नवपद नमस्कार काव्य अर्थ साथे	१००
१३ अरिहतादिक आराधन उपदेश	११३
१४ सिद्धचक्र आराधन विधि	११७
१५ वर्द्धमान तपनी ओळीनी समज	१२१
१६ तीर्थीभो सवधी तपनी समज	१२३
१७ पार्श्व जिन स्तवन	१२५

सूचना

आ पुस्तक खरीा जनाने भेट तरिके आपवानु छे मोटे पोए
 खर्चनी एक आनानी टीकाट मोक्लाने प्रसिद्धकर्ता पासेथी अग
 नीचेने सौरनामथी मगारी लेवु

शा शिवनाथ लुजाजी जैन पुस्तकालय.
 ठे वेतालपेठ न ४९. पुना सीटी

श्री शत्रुंजय महातीर्थ यात्रा विधि.

श्री शत्रुंजय महात्म्य

प्रथम तीर्थकर श्री ऋषभदेव भगवानना आदेशयो तेमना प्रथम गगर श्री पुडगीरु महागजाए जगतना कल्याण माटे सर्वतत्त्वयुक्त अने अनेक आर्षयो भरेलु ' श्री शत्रुंजय महातीर्थनु माहात्म्य ' मवागम्य श्रोत्रोथी प्रगट करुं हुनु. त्वारनाद श्री महाश्रीर स्वामीना शामनयो तेमना गणना श्री सुवर्पास्वामीए भावी मनुष्योना आयुष्य जति अल्प जाणी तेमना उपकार माटे उक्त माहात्म्यने सशेषी २४ हजार श्लोक प्रमाण करुं त्वार पजे श्री साराष्ट्र देशना महाराजा 'शिलादित्य'ना आग्रहयो तेमना समर्थगुरु "श्री धनेश्वरसुरिए" तेमायो सार सार ग्रही पट्टभीषुग्मा लगभग १० हजार श्लोक प्रमाण सुख-योधक शत्रुंजय माहात्म्य उनान्यु आ सुखवोरक श्री शत्रुंजय माहात्म्य उपगत एक शत्रुंजय लघुकल्प अने बीजो शत्रुंजय महानीर्थकल्प ए

પણ પૂર્વ મહાપુન્ય પ્રણીત હોવાથી પ્રમાણભૂત છે તેમાં પણ વહુ અગત્યની યાવતનો સમાવેશ કરેલો છે જ્ઞાતામૂત્ર તથા અતગડ દશાંગ સૂત્ર પણ આ પવિત્ર તીર્થરાજની ઉત્તમ સાક્ષી આપે છે

તીર્થરાજનાં ઉત્તમ ૨૧ નામ.

૧ શનુજય, ૨ વાહુવલી, ૩ મન્દેવ, ૪ પુઢરીકાગિરિ, ૫ રૈવત ગિરિ, ૬ વિમલાચલ, ૭ સિદ્ધરાજ, ૮ ભગીરથ, ૯ સિદ્ધક્ષેત્ર, ૧૦ સહસ્રકમત, ૧૧ મુક્તિનિલય, ૧૨ સિદ્ધાચલ, ૧૩ શતકૂટગિરિ, ૧૪ ઢક, ૧૫ કોઢી નિવાસ, ૧૬ કદવગિરિ, ૧૭ લોહિત્ય, ૧૮ તાલ ધ્વજ, ૧૯ પુષ્પગણિ, ૨૦ મહાચત્ર અને ૨૧ દૃઢ શક્તિ એ તેનાં મુખ્યસિદ્ધ ઉત્તમ ૨૧ નામ છે. શનુજય મહાતીર્થ કલ્પમા કહી પાઠાતરે જુદા નામ પણ કથા છે. ઉક્ત વધા નામ મુગ નર અને મુનિજોષ તેના ઉત્તમ ગુણને અનુસરી પાડેલા છે. વગી તેના ૧૦૮ નામ પણ મમળાય છે, જેમાંના ૧૦ નામ તો નવાણુ મફારની પૂજામા જ આરેલા છે તે નયાગુ નામ ઉપરાંત વીજા પણ નામ શ્રી શનુજય માહાત્મ્ય પ્રમુરમા દેરાય છે. એ યચાણ નામ કદને વા ઉત્તમ હેતુથી જ પ્રસિદ્ધ થયેલું છે તેમા પણ ઢરુ, કદવ, કોઢીનિવાસ, લોહિત્ય અને તાલધ્વજ એ પાચ કૂટ તો દેવતાધિષ્ટિત ર નલાણો, ગુફાશ્રો, ઔષધી અને રસકુપિકા યુક્ત છે તે પાચ કટ સજીવન કહેલાં છે.

તીર્થરાજનુ માન-પ્રમાણ

દરેક અવસર્પિણી કાઢના પ્રથમાદિક છ આરામા તેનુ માન અનુક્રમે ૮૦, ૭૦, ૬૦, ૫૦, ૪૦ યોજન અને ૭ હાથનુ ઘટનુ કહેલુ

छे. तेवीज रीते उत्सर्पिणी काळना चढता छ आरामा तेनु मा
 अनुक्रमे ७ हाथी वधनु जनु छेवटे ८० योजन प्रमाण थड जाय छे
 ऋषभदेव (प्रथम तीर्थंकर)ना ममपे तेनु मान उचपणे ८ योजन, मूळमा
 विस्तार ५० योजन, अने उपर क्षिप्रतडे १० योजन हनु प रीजा
 आगना छेहे रहेसु गिरिनु मान जणावधु तेवीज रीते चौथा आगना
 छेहे मूळ घेरावमा १० योजननु मान समजी लेवु

सिद्धाचळ उपर तीर्थंकरेनु अवारनवार आगमन

अतीत काळमा ऋषभसेन प्रमुख असण्य तीर्थंकरोए गिरिराज
 उपर समसरी अनेक जीवाने उद्वरी पोते सिद्धिपदने पाव्या छे
 भविष्यकाळमा पद्मनाभ प्रमुख तीर्थंकरो न्हों आवी ममवसण,
 नेमज र्तेमान चोवीशीमा श्री नेमिनाथ वगर २३ तीर्थंकरो आवी
 समवसर्या छे केरळान-दर्शनये अनत राभ जाणीने, तीर्थंकर
 भगवानो नत्र अवारनवार आवी समसर्या छे तेमा पण वर्तमान
 चोवीशीना प्रथम तीर्थंकर श्री ऋषभदेव भगवान तो पूर ०० रा
 अत्र आवी समसर्या छे

प्रथम तीर्थंकर भगवानना प्रथम गणपर श्रीपुटरीक महागज अत्र
 एक मासनु अणसण पाली चैत्री पूर्णिमाना दिवसे पाच कोड मुनिओ
 साथे मोक्षपद पाव्या छे, ते दिवसर्या मा गिरिराज "पुडरीक" नाथी
 प्रमिद्धि पाव्यो छे

ऋषभदेव भगवान पडेअ १८ कोडाकोड सागरोपम जेठ्ठो काळ
 धर्म ध्ययधान पडेसु तंथी ते वलते भावी जनोना कल्याण अथे मौधर्म

इंद्रना आदेशर्था मधुना पुत्र भरत चक्रवर्ताए मधुना मुख्यी
 राजना गुण सांभळी श्रीसत्रपति तीलक करावी चक्रवर्ती स
 समृद्धि साथे लड् श्रीनाभ गणधरने आगळ करी श्रीतीर्थराजने
 त्यां वर्धकी रत्ननी पासे २२ जिनालय युक्त उजुग
 प्रासाद वनाव्यो २२ जिनालय साथे श्रीरूपभदेव मधुनो प्रासाद
 वनाववानो हेतु ए जणाय छे के नेपिनाथ शिवाय २३ तीर्थकरो अत्र
 समयमरेला छे

सघपति थइ सघ साथे यात्रा करवा आपनारनो विवेक

प्रथम उत्तम गुरुमहाराज पासे अक्षत वासथेप करावरो त्यार-
 वाद महर्षिक श्रेष्ठी प्रमुखे सघपतिने तेमज सघरणने उत्तम पुण्यमाला
 पहेराववी पत्री सत्रपति सर्व स्थानकर्त्री श्री सघने आमत्रण करी
 घोशवे अने स्वनगर चैत्योमा प्रथम महोत्सव करे पछी ज्ञानी
 जनोने भक्तियो पोताना घरे सोलारी सर्व विनोनो नाश करवाट
 प्रथम नातिकर्म करावे, जेथी मत्रोउडे प्रत्यक्ष वयेला देवताओ निघे
 यात्रा पूर्ण करावे सत्रपति साथे एक मनोहर चैत्य श्री आदीश्वरप्रभु
 प्रतिमा युक्त राखे शुभदिवसे शुभमूर्ते शुभशुकनयोगे त्यांथी प्रयाण
 करे गुरु महाराजने आगळ करी, मार्गमा जिनशासननी प्रभावन
 करता, जीर्ण चैत्यादिकनो उद्धार करतां, दीन दु खीने योग्य आलयन
 देता अने सत्र सामिक जनोनी यथायोग्य भक्ति करता अनुभ

तीर्थराज नजदीक आपे अर्धाधी तीर्थराजना दर्शन थाय छे एवी
 स्वधामणी आपनाग्ने अति उदारताथी 'तृष्टिदान' आपे, अने गिरि-
 राजना साभात् दर्शन करी राहननो 'याग करी विकस्वर्ग लेचनबडे
 निर्याधिराजने निरग्री पचाग प्रणाम करी प्रभुना चरणनी पेरे गिरि-
 राजनी सेवा करे गिरिराजन उमर देग्या पण श्री सपनी भक्ति कर-
 गथी उहु 'यम थाय उे, तो पठी गिरिराजने साभात् नजरे जाया
 राद् श्री सपनी भक्ति करवाना फठनु कहेवुज शु' गिरिराजना दर्शन
 थया राद् त्याज निवास करी सपतिण महाप्रवोनी साथे उपवास
 करयो अने शुद्ध धड उत्तम रत्न अन्कार धारी पत्नी सहित देवालय-
 मा आवी प्रभुनी स्नात्र पूजा करवी पठी उत्तम धूप दहन करी मगळ
 ध्वनि सहित मगळ गीत गाता श्री गिरिराज तरफ थोडा पगथा जड
 उत्तम यम कर्दमबडे भूमि उपर विलेपन करी श्री सपने स्वास्ति-
 कल्याणकारी एवो अक्षतनो के मोनीनो एक स्वस्तिक (सार्थीओ)
 करवो पठी ययो कौलाहल शत करायी गुरु महाराजने आगळ बरी
 सपतिण विश्वित्र द्रशोधी पूजनोत्सव करयो, अने सप पूजा साध-
 मिवात्सल्य तथा देवाय्यमा संगीत भक्तिभावथी करग, ते समये महा-
 धरोए तेमज अय महाशयोए पण पत्नी सहित सपतिनी रत्नान्कार
 तथा पुष्पमाळार्थी उहु मानपूर्वक पूजा करी ते दिवस देवगुम्नी
 भक्ति करता सहुए त्याज रहेतु अने भरन महाराजनी पेरे श्री तीर्थ-
 राजनी स्तुति करवी, जे भव्यजनो भक्तिभावथी गिरिराजनी स्तुति
 करे छे ते स्वस्थाने रखा उता तीर्थयात्रालु उत्तम फल पाये छे.

बीजा दीपसे मभाते सत्र सहित जिनालयमा जड़ तीर्थकर भग-
 तने तथा गुरु महाराजने वदना करी सत्रपति विगेरे पारणुं करे. त्यार
 ताद गुरु महाराजने आगळ करी सत्रपति सत्र सहित श्री तीर्थराजने
 वेदरा आतुरता धारी आगळ चाले, मगळ वनि सहित श्री गिरिराज
 पर चढता वाटमा गिरिराजनी अद्भूत शोभा जोड दीलमा अति
 आल्हाद पामे.

गिरिराजनी अद्भूत महिमा

अन्य स्थळे अति उग्रतप अने ब्रह्मचर्यथा जे फळ मळे ते अत्र
 शुद्धभावधी निवसवावडे ज प्राप्त थड शके छे

कोटि गमे मनुष्योने श्चिळत भोजन कराववाधी जे फल प्राप्त
 थाय ते अत्र एक उपवास मात्रधी प्राप्त थड शके छे

स्वर्ग मृत्यु अने पातालमा जे जे तीर्थो छे, तेमना दर्शननु फळ
 पुढरीक गिरिराजने भारथी भेग्या वडे प्राप्त थड शके छे

श्री गुरुजपना मार्गमा यात्रार्थे जाता साबु सपनी भक्ति, प्रभा
 वना, वैषावच प्रमुख करता गिरिराज दूर होय त्या सुधी क्रोड गणु
 फळ अने साक्षात नजर पडता अनतगणु फळ प्राप्त थड शके छे

जे जे महानुभाव मुनिओने अत्र केवळज्ञान उत्पन्न थयु छे,
 तेमज निर्माण प्राप्त थयु छे, ते सर्वने वदन करवानु फळ श्री पुढरीक
 गिरिराजने भावसहित वदन करता प्राप्त थड शके छे अष्टापद,

समेतशिवर, पावापुरी, चपापुरी अने गिरनारजीने वदन करतां जे पुण्य फळ थाय तेथी सांगणु फळ आ गिरिराजने शुद्धभावथी वदन करवा वटे मळी शके छे

अत्र प्रभु पृजा (शुद्ध द्रव्यथी) करनारने जे फळ मळे तेथी सांगणु फळ शास्त्र रीति मुजब निर्माण थयेली जिनपडिमा भरावराथी प्राप्त थाय छे. हजार गणु फळ शास्त्र रीतियां जिनभुवनकरायता मळे ते परतु आ तीर्थनु ययार्थ रक्षण करनारने तो अनंत गुणु पुण्य हासत धड शके छे प्रभु आज्ञानु रहस्य जाणी ते प्रमाणे परमार्थ दावे र्जनारनीज यन्त्रिहारी छे श्रेष्ठ फळ तेज मेळवी शके छे आ गिरिराजने मन, यजन अने कापानी शुद्धिथी स्मरण करतो जे कोड भयथात्मा अत्र गिरिराज उपर शुभ निष्ठा राखी मोक्षफळनी दृष्टथी नवकारणी, पोरसी, पुरिमदु, एकासणु, आयत्रिल अने उपवास करे छे. त अनुक्रमे छठ, अष्टम, दमम (चार उपवास), दुवाल्स (पाच उपवास) अर्धमास अने एक मास उपवासनु फळ मेळवी शके छे

जे भव्यामा अत्र पाणी रहित (चोत्रिहारो) उठ्व करीने सात यात्रा (जयणा पूर्वक)करे छे ते रीजे भवे मोक्षपद पापी शके छे

नाज पण आ गिरिवरना पसायथी गमे तेवा आचार वगरना जीव पण अनशन आरार्थी सुखे स्वर्गे जड शके छे

आ गिरिराज उपर प्रभुभक्ति योग्य पृजोपगरण देवावडे भविष्यमां ते दाना उत्तम समष्टि पापी शके छे

આ તીર્થરાજ ઉપર તાજા અને ઉત્તમ મુગધિ પુષ્પોની જડનાથી ગુથેલી માલાઓ ચઢાવવા વડે મોટું પુણ્ય રધાય છે (સોયવટે વિષ્ણુ ફુલોની માલા કરતા ઢુગા સારા સારા ફુલ ચઢાવવા વધારે શ્રેયકારી છે સાથ ઘોંચવાથી ફુગના જીવને વટલી મિલામના થતી હોય તે આપણા પોતાના જ દાગલાથી સહજ સમજી શકાય તેવું છે. વધારે શક્તિ હોય તો શ્રેષ્ઠ મુગધિ ફુલોના પગર પળ ભરાયી શકાય, આ ધ્યાન ચાલતો અરિયે દાપ ટાળવા વચ્ચેક મન્યજને રાસ ૨૯ દેવાની જમર છે)

આ ગિરિરાજ ઉપર કૃષ્ણાગર પ્રમુખના રૂપ કરવાથી ૨૯ ઉપ વાસનુ ફળ મળે છે અને ઉત્તમ કર્પૂરમિશ્રિત રૂપ કરવાથી ૫૬ માસ ઉપવાસનુ ફળ મળી શકે છે વળી સાબુ—મુનિરાજને શુદ્ધ આદાન પાળો વસ્ત્ર પાત્ર ઔષધ મેપજ અને રહેવા સ્થાન વિગેરે આપવાથી કેટલાક માસના ઉપવાસનુ ફળ મળે છે

જય ત્રીથોમા સુવર્ણ મિમિ અને મૂપળોનુ દાન દેવાથી જે પુન્ય પ્રાપ્ત વાય તે આ ગિરિરાજ ઉપર પ્રમુની પૂજા અને મ્નાત્ર માત્રથી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે

જે મળ્યાત્માઓ શ્રી ગુરુજય ગિરિગજને સદાય પોતાના હૃદય નમસ્ક્રમા ધ્યાયા કરે છે તેઓ સકલ મહામયોથી મુક્ત થાય છે જો કે સગ્યા રહિત તીર્થકરાદિકના ચરણ સ્પર્શવડે તથા અનત કોટા વેગી જનો અત્ર સિદ્ધ (સર્વથા કર્મ મુક્ત) થવા વડે આ મહાતીર્થ સદાય પૂજનીય છે તાપણ મળ્ય જનોને વિશેષે આલમનમત ધાય પણ હેતુથી

उन्महागजनी भेरणा उडे भरत चक्रवर्तीण अत्र एक रूपम प्रभुना
प्रासाद पावीश जिनान्ध युक्त उनाव्यो, ते प्रथम उद्धार

श्रीजो उद्धार सगर चक्रवर्तीण श्री अजितनाथ प्रभुना समये
कराव्यो ते उवते प्रथमनी स्नमय प्रतिमा नेमणे पडता काळ जाणी
सुरण गुफामा परावेणी दीर्घी

ते सुरण गुफामा विराजमान करेगे स्नमयी श्री रूपम प्रति
माने कांड धर्य कृतपुन्य भय आमाज जोड गके छे तेने माटे उत्र
गजुजय रूपमा आसा अधिकार कडेला छे के-वेण नगवटी समीपे
रहते (त्रिगिष्ठित) गुफामा परावेणी भरत महाराजाण करावेगी प्रभु
प्रतिमाने भेटनार-नमन करनार महापुरुष एकावतारी थाय छे, टां-
फळ (कोडा) ना टस समीपे अगव देवडीनी नजडीरुना भागमा
मोक्षना द्वार जेवु ते सुरण गुफानु द्वार उघाडीने अष्टम तपना आग
धनयी लुष्टमान थयेले कपर्दी यक्ष ते गुफामा परावेणी भरते भग-
वेगी प्रभु प्रतिमाना दर्शन करावे छे (ते महानुभाव भवि आत्मा
एकावतारी धर मोर पापेछे) महाविदेह क्षेत्रमा विचरता (विहगमान)
सीमर प्रभु पण त्या रह्या भयजनो आगळ (द्वादश पर्पदा मये)
श्री शत्रुजय महानैर्यना गुण गाय छे गवु एनु अद्भुत माहात्म्ये

आ गिरिगज उपर असम्य उद्धार, असम्य जिनपदिरो, अने
असम्य प्रतिमाओ पुनश्चाटी जावोए करावेछे तेमां मोग १६
उद्धारनी चान ०० प्रकारनी पुजा विगेरेमा सुप्रसिद्ध छे.

तीर्थयात्रा करतां पाळवी जोइती छरी

- १ सचित परिहारी—काबु पाणी, काचां धान्य, काची वनस्पति (फळ फुल वगैरे) ते त्र्यां अपरिपन्न होय, संचित होय, त्यासुधी तेरा खानपाननो त्याग.
- २ एकलआहारी—एक स्थाने त्रेमीने नियमीत एरुज वग्वत निरवद्य—निर्दाप अन्न पाननुज सेवन करतु
- ३ गुरु साथे पदचारी—गुरु महाराजने आगज करी तेमनी पडपाडे विनयपूर्वक उत्राडा पंगे वाहन वगर चालतु
- ४ भूमिमयारी—माचा, पलग तजी केरळ भूमि उपर सधारतु
- ५ ब्रह्मचर्ययारी—यात्राना दिससोमा ही पुष्पोण विषय त्रिडानो सतोपटत्तिथी त्याग करी निर्मळ शील पाततु
- ६ आरश्यक दोययारी—उभय टरु देवसी अने राइ प्रतिक्रमण करी लागेगं तद पण दृपण गळया मपी थनु, अय स्थले “आवश्यक दोययारीना तदले शुद्ध सम्यक्त्वधारी” एम कहेलु छे एटले कोड प्रकारना लौकिक के लोकोत्तर मिथ्याच्य सेवनथी सदतर अत्र गाज रहेया भयत्नशील थातु

नवाणु यात्रा करनारे उक्त छरी उपरांत करानी करणी

- १ एक लज नरकार—महामन्नो जाप पुरो करवो उक्त जाप स्थिर चित्तथी (मन वचन अने ज्ञायानी शुद्धिथी) गणवो उचित छे जाप गणता कोइ साथे सर्वांगीण नम करवो मार्गमा चायता

गणवा करता स्थिर मुक्कामे गणवो सारो छे केमके घालतां जीव
जयणा पाळयानो खास खप करयो जोइए, जो हर हमेश (संधी)
१० नयकारवाटी गणी शकाय तो ९९ दिवसे ते जाप पुरो थड
शके, कारणसर कदाच न गणी शकाय तो ते आगळ पाळ्ट
गणीने पण ठेव्ते पुरो लख जाप गणी देवो

- २ प्रतिदिन तीर्थ जळादिकथी शुद्ध थड शुद्ध रम्य अन्कार धारण
करी जयणा सन्ति, बनी शके त्या सुग्री निरतर एक एकज यात्रा
आशातना टाळीने करवी
- ३ हरहमेश रनी शके त्या सुग्री अष्ट प्रकारी पूजा करवी तेपा
रापरवाना द्रव्य पोताना ररना शुद्ध निर्दोष रापररा
- ४ जोके दरेक जिनमदिरसा प्रभुना दर्शन करता 'नमो जिणाण'
अथवा एकाद नमस्कार श्लोक प्रभुग्वथी सामान्य चैत्यवदन तो
रुरुज, परंतु मनहर पाचरु स्थले विशेषे चैत्यवदन प्रभुग्य
करी भावनी वृद्धि वाय तेम करतु
- ५ मूळनायक श्री आदीश्वर भगवानना देगसर फरती त्रण मद
क्षिणा (रनता सुधी रीजा ररा चैत्योना दर्शन साथे साथेज थड
जाय तेम) दरेक यात्रा वखते देवी.
- ६ श्री तीर्थराज आराधन अर्थे तेमना उत्तम गुणतु स्मरण करीने
प्रतिदिन ० समासमण देवां, तेमज नव लोगस्मनो काउस्सग
त्रिगेरे यथायोग्य करतु.
- ७ १० यात्रानी पूर्णाहुति यतां एकी साथे मूळनायकजीना चैत्यफ-

रती ०० प्रदक्षिणा तेमज १०८ स्वमासमण देवां तेवीज रीते यथाशक्ति विशेष प्रकारे प्रभुनी पूजा (०० प्रकारी विगेरे) भणावची अने तेवे प्रसंगे यथाशक्ति द्रव्य भावची भक्तिनी वृद्धि थाय तेम लक्ष राखु

८ वधी पागोनी फरसना करवा उपरांत गिरिराजनी ६ गाउनी, १२ गाउनी विगेरे प्रदक्षिणा फरवा उनतो स्वप करवो तेवे प्रसंगे अनता मुऱी खुट्टा पगे चाली जयणापूर्वक पृथोक्त मर्यादा सहित गिरिराजनी सेवा भक्ति करी

० प्रतिदिन यात्राथे जता मार्गमा प्रभुनी पादुकाओ तेमज सिद्ध थपेल्ल महाशयोनी प्रतिमाओ आवे तेमने भाव सहित नमन पूजन विगेरे करवा रुप राखु पामे धर्मे अनादर करी चाल्या जनु नहि.

सात छट्ट अने वे अट्टमनो तप करी श्री गिरिराजनु ध्यान करता यात्रादिकनो प्रमाद रहित लाभ लेवो

साते छट्टमां अनुक्रमे आरी	}	१ श्री आदीश्वर परमोष्ठिने नम
रीते जाप जपता २० नव		२ श्री आदीश्वर अर्हते नम
कारवाळी गणवी		३ श्री आदीश्वर नाथाय नम
तेमज २१ लोगस्सनाकाउ		४ श्री आदीश्वर सर्वज्ञाय नम
भसगा तथा २१ स्वमासमणा		५ श्री आदीश्वर पारगताय नम
(गिरिराजना उत्तम २१		६ श्रीशत्रुजयसिद्धक्षेत्रपुडरीकाय नम
गुण गभित नामना दुहा		७ श्री सिद्धक्षेत्र पुडरीक विमठ-
चोलीने) देवा		गिस्विराय नम
उने अट्टममा		८-० श्री सिद्धाद्रि शत्रुजय
		सिद्धागिरिवराय नम

खास अगत्यनी सूचना (लक्ष्मा राखवा योग्य)

१. जयणा पूर्वक साते शुद्धि साचरीने यात्रार्थे जता विरुधा-
दिक प्रमाद सेवरो नहि विक्रियाथी पोतानु तथा परनु पण वगडे छे-
तेथी हृदयमा श्री गिरिराजना गुणनु स्मरण करता करता यथा शुभ
परिणामे उपर चढवु

२. धर्मनु मूल विनय होराथी नम्रता राखी चालवु यात्रार्थे जता
देहनु दमन करवु, खास मोटी मांदगी विंगेरे कारण वगर ' डोळी '
करी तेमा बेसी जत्रा करता खुला पगे चालीनज बीजा कोईने तव-
लीफ आप्या शिषाय यात्रा करी. प्रभु पूजा चैत्यवदनादिक बगवते
पण विनयगुण विसरी जवो नहि सद्गुणी साधु, साध्वी, श्रावण,
श्राविका विंगेरेनु य रायोग्य मान साचववा भूलवु नहि

३. तीर्थजळ पवित्र होराथी तेने उष्ण करी क करावी स्नान क
रवा करता ते शुद्ध जळधीज जयणा पूर्वक स्नान करी प्रभु पूजनमा
प्रवृत्त धनु युक्त छे

४. यात्रा पूजादिकमा भाईओए तेमज व्हेनाए वरारर पोतपाता
नी मर्यादा साचववा सभाळ राखनी एकज स्थळे पूजन विंगेरे क-
रता मर्यादा जत्राय नहि तो बीजा स्थळे भाय महित प्रभुभक्ति
करी लेवी.

५. डुगर पूजा करवा जता मार्गमाज पगथीया उपर पुष्पादिक
चढाववा करता खास नियमित स्थळोए केडुगरमानी कोई अलापदी
शीळा उपर पुष्पादिक चढाववा युक्त छे. तेवे प्रसगे नजरे पडती

અગ્નિ વિગેરે આશાતના દૂર કરવા કરાવના પૂરતુ લક્ષ રાખવા
 ચુકવું નહિ.

૬ સ્નાન કરતી ઘમ્વતે પહેરવાનુ વસ્ત્ર પોતપોતાનુ અલાપદુજ
 રાખવુ દુરસ્ત છે, તેમજ તેમ વચ્ચથી મીનુ અગ નદિ લુહતા અભાયદા
 અગુછા વિગેરેથીજ શરીર સાફ કરવુ યુક્ત છે. ઇમ કરવાથી શરીરની
 આગેમ્યતા જલપાશે અને અચયા થતી આશાતના પણ દૂર થઈ શકશે.
 આ ધામ્ત ઉપેક્ષા કરતી નહિ

૭ પ્રમુ પાસે ધરવા માટે ફલ, ફૂલ વિગેરે જે વત્તમ દ્રવ્ય લડ
 જવાના હોય તે જેમ તેમ અનાદરથી નહિ તદ્ જતા આદર પૂર્વક લડ
 જતાં માર્ગમા જતાં કેટલાક મુમ્થ યાત્રાટુઓ શ્રીફળને ચોટીથી ફાલી
 તદ્ જતા દેખાય છે તે અનુચિત છે શ્રીફળ આદિક આદર સહિત
 તે દાખમાં અચયા સ્થાઠ પ્રમુખમાં રાગ્વીનેજ લડ જવુ ડચિત છે

૮ યાત્રાર્થ જતાં ઉપર માર્ગમા પણ કોઈ પણ પ્રકારે અગ્નિ
 પ્રમુખ આશાતના ન વાય જતી સમાલ રાખવા રહેવુ

૯ યથાશક્તિ પોરસી પ્રમુખનુ પચ્ચલાણ કરાનેજ ઉપર ચઢવુ
 કેમકે અત્ર કરેલુ થોડુ પણ પચ્ચલાણ મહાન્ લાભ આપે છે

૧૦ આ ક્ષેત્રમાં હરેક રીતે સીદાતા સાધર્મા માર્ગોને વિવેક
 સહિત સહાય આપી ધર્મમાર્ગમાં જોડવા પ્રયત્ન કરવો.

૧૧ દેહ ઉપરનો માયા ઓછો કરી સુખશીલપગુ તજીને અંત્ર
 સ્વશક્તિ અનુસારે દાન, શીલ, તપ અને ભાવરૂપ ધર્મનુ સારી રીતે

सेवन करतु. आ पुण्यश्रेयसां विवेकयो करेली उर्मकरणी महालाभ-
कारी थाय छे.

१०. प्रतिदिन यत्ना सुधी जयणापूर्वक (जीवनी विराधना न
थाय तेम) एकज यात्रा करवी शीश पर्व दिरसे वीजी यात्रा करवा
खास ईच्छा थाय तां ते यहू स्थिरता साथे जयणा पूर्वक विधि
युक्त करवी.

१३ जेठलाक अणममजु भाइओ देरामर के देरी विगेरेनी भीतो
उपर पेनसील के सोयला प्रती पोताना नाम गरी के गमे तेंया चित्र
कादीने भीताने काडी करी आशातना करे छे, आवी रीते पोतानु
नाम नमर करवाने इच्छता मूह जनो पोताना नाम उपर तीर्थनी
आशातनारूप मणीनी कुचो दे छे माटे तेम समनु माणसोए जाते
नहिं करता रुनाग्ने समजायवा, बारबार मयन्न करसो.

१४ केटगक यात्राटुओ वहु अशगमा यात्राय जाय छे, तेम
नहीं जना मारी रीते अजगाम थया गद जयणा सहित पगे चारी
यात्रा करवी युक्त छे

१५ केटगव यात्राटुओ खाम कारण रगर डोळी करी यात्रा
ओ वरे छे तैथी तेमना निमित्ते डोळीयाग उपर केटगो जातनी
आशातना करे छे ते सबधी विचार करी समनु माणसोए तैवी
अविधि आशातना तजाने ज रनता सुधी यात्रानो लाभ लैयो जोइए

१६ यात्राय आयेग भाइ ईनेण प्रभुपूजा, गुण्यदन, सचानुकपा
(मणी-दया), शुभपात्रदान, गुणानुराग अने ब्राह्मश्रवणरूप पो-

ताना नित्यकृत्य विसारी नहि देतां ते नियमसर सेवा जोइए.

१७ अत्र सदा साधभिक जनोनी वनी शके तेदली सेवा भक्ति
बडे आराधना करवी परतु तेनी कोई रीते पिराधना तो करवी नहिज

१८ तीर्थभक्ति माटे जेटलु तन, मन, धनथी कराय ते ओढुज
ए समजी जे कई यथाशक्ति करायमा आवे तेनो गर्व तो बरवोज
नाह, पण पूर्व पुरुषोनु दृष्टात लई स्वलघुताज भाववी

१९ अत्र प्राय. कोईपण जातना पापमा प्रवृत्ति न थाय तेवी
काळजी राखवी कोई पण त्रली सगतिथी अलगा रहेतु सर्व जीवने
आत्मा समान लेखी दयानी त्यागणी बधारवी अने परिणामनी
शुद्धि करवी

२० कोइने कर्कश—कठोर के मर्म वचन कहेतु नहि, मिष्ट मिय
वचनज बद्दतु गमे तेरा प्रसंगमा पण असत्य अने कटुक वचन
नज कहेतु

२१ आपणी वृत्ति देखी वीजा तेनी अनुमोदना करे अने तेनु
अनुकरण पण करे तेवी शांत-निर्मल-प्रमाणिक-निष्कण्ठ वृत्ति अत्र
विशेषे राखवी शासननी प्रभावनातो ए सरल रस्तो छे

२२ कोइ प्रकारना द्रव्यसनथी अत्र सदतर दूर रहेराज प्रयत्न
कायो आवा पत्रिच स्थले तो केवल धर्म सेवनतुज व्यसन राखतु

२३ तीर्थ भक्तने छाजे तेवीज रहेणी कहेणी अत्र राखी रहेतु

२४ कोइ रीते अनीति के अयापने उत्तेजन मळे तेम नहि
करता, न्याय नीतिनेज उत्तेजन मळे तेम जाते करतु, अने वीजा
पासे करावतु

२५ भावा उत्तम तीर्थे आगवानो शो हेतु छे? ते पार पढे छे के नदि? तेमां रुचुर थती होय तो तेने सुधारी लेवानी मायम कालजी राखी पोतामां जोता रहेतु.

२६ तीर्थकर भगवान समान पवित्र आ तीर्थराजनी सेवा भक्तिनो लाभ आपणने अनेकवार मळे तयी चीवट राखी प्रसंग पामी तेवो लाभ लेया ममाद न करयो

२७ कोइ पण प्रकारना कदाग्रहथी अत्र तहन दूरज रहेतु.

श्री सिद्धगिरिना आश्रयथी उद्धार पामेला कडूराजा

पुं कडू नाम चद्रपुरीनो राजा हता ते अनेक रोगां व्यसनोमां ग्रस्त महापापी अने यग जवां ब्रह्म हता अनेक अन्यायाचरणथा प्रजा ने पीडिता तने क्षयरान् उत्पन्न थया, तेथी तेनां देहक्षीण थवा माडगो, एटल तेने भिन्नी जेप धर्मनु स्मरण थयु मृदुतुद्धियाळा जीवो ज्यां सुधीं सर्वे रीते सुती हाय छे त्यांमुधी धर्मने विचित् मात्र सभारता पण नवी परतु ज्यां मृत्युनो भय लागे छे त्यांरेज तेथो धर्मने पाद करे छे.

एकदा ते कडूराजा पोते करेला अन्यायाचरणने सभारता खिन्न चित्ते सभामा वेठो हतो, एरामा कल्पवृक्षना पत्र उपर लखेन्ने परु दिव्य श्लोक कोइण आशाक्षमायी मूकेंतो तेनी पासे आवी पडयो ते श्लोक तेना पुन्यगात्री पूर्वजोना पुन्यथो रश थयेगी तेनी गोनदेरी

“अविकाए” तेने जाग्रत करवा नांग्वेलो हतो तेनो भावार्थ ए हतोके
 “पूर्व भवमां करेला सुकृतर्था सपत्नी सपत्तिने पाण्या छर्ता जे मदा
 र्मा आ भवमा धर्मेनेज विसारी देखे ते स्व स्वामीद्रोह करनार मदा
 पातकीनु श्रेय शी रीते थड शके ?” उक्त श्लोकनो भावार्थ मनमा
 विचारी पोते करेल्य अनेक अन्यायाचरणने सभारी बद्ध रवेद पामतो
 चिंतातुर थपेलो ते राजा रात्रीना वखते एरुलो राज्य छोडी मरवाने
 माटे निश्चय करी चाली नीकऱ्यो जेवां ते नगर बहार नीकऱ्यो के
 तरतज एरु सुदर गाय तेना जोवामा आवी ते गाय राजानी सामे
 धसी आवी तेने प्रहार करवा लागी ते जोड राजाए पण रीसथी
 खडग उगाभीने ते गायना ते टरडा वगी नारया तेमार्थी एक हाथमा
 काती नचाऱ्नी भयकर स्त्री नीकळी ते स्त्रीए आक्रोश करी तेने युद्ध
 करवा कऱ्थु जेथी ते स्त्रीना गर्वयुक्त वचन सांभळी जेरो तेनी सामे
 खडग उगाभवा जाय छे तेभामां ते स्त्रीनी कातीबडे पोताने बाधाइ
 गयेलो अने रथिर झरतो जोड कडगजा उडुज रवेद पाम्यो, णटले ते
 स्त्रीए तेने पुन युद्ध करवा जणावु तेथी ते शोकसागरमा डुपी गया
 उतो विचारया लाग्यो के-अहो ! देव ज्यारे रिपगीत थयु त्यारे हु
 एक स्त्रीथी पण पराभव पाम्यो अहो ! हु मरवा माटेज नीकऱ्यो हतो
 ते भूली जड म गौहत्यानु महापाप कऱ्थु हवे मारी नी गति यशे ? हय
 आपत्तिमां आवी पडेलो हु शु कर ? अथवा “ देव उठ त्यारे कृवां
 खोदयो शा कामनो ? ”

आवी रीते ते शोकग्रस्त र्नी विचार करता हतो तेभामां तेने ते
 सुदर युवती, जे अविका हती, तेणे कहथु के हे मूढ ! हनी नारा चि-

चमां धर्म बुद्धि प्रगती नहीं फक्त तु दुःखाविष्ट धवायी दृष्ट्या तेने
 समारे ते जोके यदापपणे त अनेक कृकृत्यो कर्था छे, तोपण हवे तु
 धर्मनो आश्रय ते कारण के तेना जेवां कोइ उपगारी नहीं. छेवटे पण
 जे तेना आश्रय लेछे, तेने ते तारेते हू "अशिका" नामे तारी गोत्रदेवी
 शु. तारी परीक्षा करवा माटे म आ रही प्रवृत्ति करी छे. हजु तारामा
 धर्मनी योग्यता नहीं, तेथी तु देशाटन अने तीर्थाटन कर क्षमायुक्त
 सर्व दुःख सहन कर पत्री प्यारे तारामा योग्यता जोइश प्यारे फरि
 प्रगट थट तेने उचित मार्ग जग प्रतापीण एम कही देवी अनर्धान थट
 गट कइगजा विचारे छे के हजु माफ भाग्य जागनु छे, के मारी गोत्र
 देवीण दिन बुद्धिधी मने नर्गन दीवु हरे हू ममादगदित एरो उग्रम
 कके जेथी थोडाज वयतपां धर्मने योग्य इ आत्महित माथी गहु एम
 विचारी प्रभाते ते त्याधी कोइ दिना तरफ चागी नीकटयो. प्रमद
 दिन धवायी ते दुःख भुगे गयो पत्री ते कांटाक गिरि उपर आबी
 रात्री वास रयो, पात्रे भदरे कोइक बेरी यक्षे प्रगट थट क्रोध युक्त
 वचनधी कश्यु के हे दष्ट ! ते प्रव मने मारी, मारी स्त्रीनु दृष्ट कहुछे
 ते तेने माभरे ते? हवे तार मरण नजदीक आनु छे माटे तारा इष्ट
 नु स्मरण कर एम कही तेण तेनी प्रहू परे कइर्थना करी. छेवटे तेने
 सोइ एक गुफामा जीवतो मुकीने यक्ष अतर्धान थ गयो. आ वाक्ते
 ते राजा पोते पूव कर्मा अन्यायाचरणने सभारी सभारी मनमा चितवे
 ते के आ दुःख ते शु मात्र ते? शु जागु तेना केवा कइक फर आग
 भोगववा पडते ?

एरी रीते पोताना दुष्टयोंनी निदा इरतो ते पापना क्षय
माटे अहीं तहीं भमया लाग्यो पयामा तेनी गोनदेवी अगिका प्रगट
थइ चोली के हे वत्स ! हरे ज्या त्यां फरवानी तने जरर नथी फक्त
शत्रुजयगिरिनुज तु सेवन कर ते पूव एया दुष्टयों कर्षो के त
गिरिराजनु सेवन कर्याथीज सर्व पापनो क्षय थइ शकशे ते वगर
तेनो क्षय थइ शकशे नहि. एरी रीते गोनदेवीए कहेला हितवारी
वचना साभळी अने तेनाज मुखे त गिरिराजनो म्हाद महिमा श्रवण
करी, अति उत्साहपूर्वक ते तीर्थराज तरफ चाली नीक्यो अने तेना
दर्शन थाय त्यामुधी तेणे खानपाननो त्याग कया अनुक्रमे गिरिराज
ना अने एक शात मुनिना तेन दर्शन थया मुनिना सदुपदेशथी तेणे
तेमनी पासे चारित्र अगीकार कर्यु चारित्र अगीकार करी अनुक्रमे
श्री तीर्थराजने शुद्ध भावथी भेटी, तीर्थाधिपति श्री आदिनाथनां
वारवार अनिमेषपणे दर्शन करी, ते महादुष्कर तप करवा लाग्यो
तेथी तेना सवळ कर्म क्षीण थइ गया अने शुद्ध ध्यान योगे ते शिव
रमणानो भोक्ता थयो एरी रीते एक निष्ठाथी जे भव्यजनो श्रीशत्रु
जय तीर्थनु तेमज श्री आदीश्वर प्रभुनु सेवन करशे, ते पण कट्ट
नरपतिनी परे सर्व दुःखनो अत करी अनुक्रमे परमपद पामणे जितारी
राजा पण ए तीर्थाधिगजना सेवनथी सर्व रीते सुखी थयो गातनु
राजा पण पोताना पुत्रो सहित शत्रुजय तीर्थ तथा श्री शत्रुजयीनदीनु
सेवन करी पोताना दुःखनो अत करी सुख समृद्धि पाम्यो परं कर्म-
ना योगथी म्हाद रोगाविष्ट थयेलो महीपात्र कुमार फक्त सूर्यकुडना
जगना स्वर्ग मात्रथी रोग मुक्त थइ काचन जेवी कायावाळो थयो

एही रीते तीर्थपतिनां सेवनीयां कडरु जीवोना कल्याण यया छे, थाय छे, अने भाविकाले पण थये

जो के ए गिरिराज उपर कालनी अननताथी अनत कोटि जीवो सिद्धिपद पाव्या छे, सोपण वर्तमान चौबीसी विंगरेमा सिद्धिपद बरेल जीवोनी अत्र टरु नोंध आपवामा आवे छे

कोण

श्री ऋषभदेव प्रभुना रजतराजाओ

श्री पुडरीक गणधर (ऋषभदेव म्यामीना प्रथम गणधर) पाचक्रोडसाथे.

द्राविड वारिखिड्ड (ऋषभदेव प्रभुना पाँत्रो) दश क्रोड साथे.

आदित्यशा (आदिनाथना पाँत्रो) एक लाख साथे.

सोमयशा (आदिनाथना पुत्र) तेर जोड साथे.

चाङ्गुलिना पुत्र एक हजार ने श्राठ

नमि विगाधरनी पुत्री चर्चा प्रभुना चौसठ.

नमि तिनमि विगाधरो रे क्रोड साथे

सागरमुनि एक जोड साथे,

भरतमुनि पाच क्रोड साथे.

अजितमेन अत्तर क्रोड साथे.

अजितनाथ प्रभुना साधुभाँ दश हजार.

श्री सार मुनि एक क्रोड साथे.

श्री शक्तिनाथ प्रभुमाथे चतुर्मास रहेग १८२५५७७७मुनिओ.

राय भरत (दशरथ पुत्रो) त्रण जोड साथे.

केटली सरया

असरयाता.

असरयाता.

असरयाता.

असरयाता.

असरयाता.

असरयाता.

असरयाता.

असरयाता.

असरयाता.

असरयाता.

असरयाता.

असरयाता.

असरयाता.

असरयाता.

असरयाता.

पाच पाडवों
 वसुदेवनी श्रीभो
 वेदभी
 नारद ऋषि
 शंभु प्रभु
 दामिनारि मुनि
 थायचा पुत्र
 शुक परिव्राजक (शुकाचार्य)
 सेल्गाचार्य
 सुभद्रमुनि
 कालिक मुनि
 कदम गणधर (गत चौविशीमा)
 सपति जिनना थायचागणधर

वीश क्रोड मुनिओं साथे
 पानीश हजार
 चुमालीशसे (६६००)साथे
 एकाणु गव (साथे)
 साईआठ क्रोड साथे,
 चौद हजार साथे,
 एक हजार साथे
 एक हजार साथे
 पाचसे साधु साथे
 सातसो साधु साथे
 एक हजार साथे
 एक क्रोड साथे
 एक हजार साथे

आ शिवाय रूपभसनजिन प्रमुख असण्याता, देवकीजीना छ
 पुत्रो, जाळी मयाळी ने उवयाळी (जादव), सुप्रत शैठ, मडकमुनि,
 सुकोसटमुनि, तेपज अयमत्तामुनि विंगेरे सग्या रहित महात्माओं
 अत्र सिद्धि पद र्या छे

अत्र थयेला १६ मोटा उछारोनी डुक नोध

- १ भरतचक्रवर्तीए श्रीनाभ गणधरनी साथे परागि कराव्यो
- २ भरतचक्रवर्तीनी आठवी पाटे थयग दडवीर्य भूपाले कराव्यो.
- ३ सीमधर स्वामीनों उपदेश श्रवण करी इशानेन्टे कराव्यो

- ४ चौथा देवलोकना इन्द्र महेन्द्रे कराव्यो
- ५ पाचमा देवलोकना स्वामी ब्रह्मेन्द्रे कराव्यो
- ६ भुवनपतिना इन्द्र चमरेन्द्रे कराव्यो
- ७ अजितनाथ स्वामीना वधु सगर चक्रवर्तीए कराव्यो
- ८ अभिनन्दन स्वामीना उपदेशथी व्यतरेन्द्रेए कराव्यो
- ९ चद्रभुना शासनमा चद्रशेखर मुनिना उपदेशथी तेमना पुत्र चद्रयशाए कराव्यो
- १० श्री शक्तिनाथजीना पुत्र चक्रायुधजीए देशना साभर्जीने कराव्या.
- ११ श्री मुनिसुव्रत स्वामीना शासनमा रामचद्रजीए कराव्यो
- १२ श्री नेमिनाथजीना उपदेशथी पाडनोए देव सहायथी कराव्यो
- १३ जावडगा गेटे बज्रस्वामीनी सहायथी सत् १०८मा कराव्यो
- १४ श्री कुमागपाठ राजाना बगवतमा गहडमनीए १०१२मा कराव्यो
- १५ समरागा ओगवात्रे सत् १३७१ मा कराव्यो
- १६ करमाशा गेटे सत् १०८३ मा कराव्यो

आ भुग्य उद्धारोनीज बात छे ते शिषाय शत्रुजय कल्पमा कथा मुजय अत्र असग्य उद्धारो, असग्य चैत्यो अने असग्य प्रतिमाओ थएलछे ए वयो आ उत्तम गिरिराजनो ज प्रभाव जाणयो

“ प्रतिदिन जाप (स्मरण) करना योग्य आ तीर्थ
राजना अनेक उत्तम नामोनी यादी ”

१ शत्रुजय, २ राहुजली, ३ मग्देय, ४ पुड्रीकगिरि, ५ रैवत
गिरि, ६ विमलाचल, ७ सिद्धराज, ८ भर्गोरथ, ९ सिद्धक्षेत्र, १०
सहस्रकमल, ११ मुक्तिनिलय, १२ सिद्धाचल, १३ शतकूटगिरि,
१४ ढक, १५ कौडी निवास, १६ रुद्रगिरि, १७ लोहित्य १८
तालराज, १९ पुष्पराशि, २० महावृत्र अने २१ दृढ शक्ति, २२
शमपत्र, २३ विजयानद, २४ भद्रकर, २५ महापीठ २६ सृगगिरि,
२७ महागिरि, २८ महानद, २९ कर्ममृदण, ३० ईशस, ३१ पुष्प
दत्त, ३२ जयत, ३३ आनद, ३४ श्रीपद, ३५ हस्तागिरि, ३६ शा
श्वतागिरि, ३७ भव्यगिरि, ३८ सिद्धशेखर, ३९ महायश, ४० माल्य
वत्, ४१ पृथ्वीपीठ, ४२ दुग्धहर, ४३ मुक्तिराज, ४४ मणिकत,
४५ मेरुमहीधर, ४६ कचनगिरि, ४७ आनदगर, ४८ पुष्पकद, ४९
जयानद, ५० पाताळमूल, ५१ विभास, ५२ विशाल, ५३ जगतारण,
५४ अकल्क, ५५ अकर्मक, ५६ महातीर्थ, ५७ हेमगिरि, ५८ अनत
शक्ति, ५९ पुरपोत्तम, ६० परैतराजा, ६१ जयोतिरूप, ६२ विलास
भद्र, ६३ सुभद्र, ६४ अजरामर, ६५ क्षेमकर, ६६ अमरकेतु, ६७
गुणकद, ६८ सहस्रपत्र, ६९ शिवकर, ७० वर्द्धक्षय, ७१ तमोवद,
७२ राजराजेश्वर, ७३ भयतारण, ७४ गजचद्र, ७५ महोदय, ७६
सुरकात, ७७ अचल, ७८ अभिनद, ७९ सुमनि, ८० श्रेष्ठ, ८१
अभयकद, ८२ उज्वळगिरि, ८३ महापत्र, ८४ विश्वानद, ८५ वि

मयभद्र, ८६ इन्द्रमहाग ८७ कपर्दीवास, ८८ मुक्तिनिकेतन, ८९ केरु-
दापक, ९० चर्वागिरि, ९१ अष्टोत्तर शतमन्त्र, ९२ सौन्दर्य, ९३ यशो-
धर, ९४ प्रीतिमडन, ९५ कामुक राम 'रामदायी' ९६ सहजानन्द,
९७ महेश्वर राज, ९८ सर्वार्थसिद्ध, ९९ मियकर.

आ नामो सियाय श्री शत्रुजय माहात्म्यमा त्र्यम्बगिरि, नान्दि-
गिरि, श्रेयःपद, प्रथो पद, सर्वकामद, क्षितिमडलमडन, सहस्राग्न्य,
तापमगिरि, स्वर्गगिरि, उमागुगिरि, मर्णगिरि उदयगिरि अने
श्रुदगिरि, त्रिगेरे नामो पण जणाय छे

श्रीशत्रुजय तीर्थ सन्धी एरुवीरा नामना गुण गर्भित
एरुवीरा समासमण आपराना दोहा

१ सिद्धाचल समर सदा, सौरठ दृग मोक्षार, मनुष्यजन्म पामी
करी, बहु वाग हजार १ १ अग 'वसन' मन 'भूमिशा, 'पृजोप
गण सार, न्यायद्र-प ० रिपि शुद्धता, शुद्धि सात प्रकार २. का
निक शुद्धि पुनम दिने, दश कोटी परिवार, द्राविड शारिखिष्टर्गी, सिद्ध
थया निरधार ३. तिणे वागण कानिके दिने, सत्र सयल परिवार,
आदि जिन मनमुख रही, स्वमासमण बहुवार ४ एरुवीरा नाम वरण
ग्यो, तिहां पहेटु अभिधान, शत्रुजय शुकरापर्या, जनक वचन बहु
मान ५. (अर्थायां "सिद्धाचल समर मदा" ए दूहो मत्येक ग्यमासमण
दीठ कहवो) १.

१ शरीर शुद्धि २ वस्त्र शुद्धि ३ चित्त शुद्धि, ४ भ्राम शुद्धि,
उपकरण शुद्धि, ५ द्रव्य शुद्धि, ७ यथाथ विप्रिशुद्धि

१६ शिवरहु विगाड उंसरे, मडप रचियो सार, मुनिर वर
चेठक भणी, पृथ्वीपीठ मनोहार ३० सि० १६.

१७ श्री सुभद्रागिरि नमो, भद्र ते मगळ रूप, जगत्करज गिरिवर
नणी, शिस चढावे सुप ३१ सि० १७

१८ विद्यावर सुर अपण्डरा, नदी शत्रुजी विद्यास, करता हरता
पापने, भजीवे भवि कैवास ३२ सि० १८

१९ श्रीजा निरगणी प्रभु, गड चोरीशी मोझार, तस गणधर
मुनिमा वडा, नामे कदर अणगार ३३. प्रभु वचने अणसण करी,
मुक्तिपुरिमा वास, नामे रुद्रगिरि नमो, तो होय नील विद्यास
३४ सि० १९

२० पाताले जम मूल छे, उज्वल गिरिनु सार, श्रीकरण योगे
चदता, अल्प होये ससार ३५ सि० २०

२१ तन मन धन सुत उडभा, स्वर्गादिक मुख भोग; जे वडे
ने सपजे, शिवरमणी सयोग ३६ विमलाचल परमेष्टीनु, ध्यान धरे
खट मास, तेज अपूरव विस्तरे, पुरे सधळी आश ३७ श्रीमे भर सिद्धि
लेहे, ए पण प्रायिक वाच, उत्कृष्टा परिणामर्था, अनर मुहूर्त साच ३८
सर्व कामदायक नमो, नाम करी ओलखाण, श्री शुभवीरविजय प्रभु,
नमता कोड कल्याण ३९ सिद्धा० २१

शत्रुजय तीर्थना उत्तम २१ नाम गर्भित चैत्यवदन.

- सिद्धाचल गिखरे चढी, यान धरो जगदीश,
 मन वच काय एकाग्र शु. नाम जपो एकवीश. १
- १ शत्रुजय गिरि वदिये, २ त्राहुवलि गुणधाम,
 ३ मन्वेव ने ४ पुडरीकगिरि, ५ रेवतगिरि विशराम २
- ६ विमलाचल ७ सिद्धगजनी, नाम ८ भगीरथ सार,
 ९ सिद्धोत्तने १० सहस्र कमर, ११ मुक्ति निलय जयकार ३
- १२ सिद्धाचर १३ शतश्रु गिरि, १४ लकने १५ कोडिनिवास,
 १६ कदमगिरि, १७ गोहित्य नमो, १८ तालाचर १९ पुण्यराग ५
- २० महाचल ने २१ दृढ शक्ति सही, एम एकवीश नाम,
 साते शुद्धि समाचरी, करिये नित्य प्रणाम. ८
- १ दग्ध २ नून्य ने ३ अविधि दोष, आते ४ मरुत्ति जेह,
 चार दोष छडी भजो, भक्ति भाव गुणगेह. ६
- मनुष्य जन्म पापी करी, सद्गुरु तीर्थ याग,
 श्री शुभपीरने शामने, शिव रमणी मयोग ७

१ घमकरणी करता आप घावतम मनता क्षेप विक्षेप करयो

२ उपयोग शून्य जडयम् समुल्लिम्नी पारे करणी करणी

३ जे करणी जेम करयी वही होय ते उलटसुलट स्वमनिथी
 करयी

४ स्वशक्ति तपास्या विना तेमज शास्त्र मयादा उहुँघीन करणी
 करयी

योगीश्वर जस दर्शने, व्यान समाधि लीन,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, हुआ अनुभव रस लीन	२०
मानु गगने सूर्य शशी, दिये प्रदक्षिणा नित्य,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, महिमा देवगण चित्त	२१
सुर असुर नर किन्ना, रहे छे जेहनी पास,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, पामे लीलविलास	२२
मगलकारी जेहने, मृत्तिका हरिभेट,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, कुमति कदाग्रह भेट.	२३
कुमाने 'कौशिक जेहने, देखी झाखा धाय,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, सवि तस महिमा गाय.	२४
सूरज कुडना नीरथी, भाधि व्याधि पठाय,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, जस महिमा न कहाय	२५
सुदर डुक सोहामणी, मेरुसम प्रासाद,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीय, दूर टले त्रिखवाद.	२६
द्रव्य भाव बरी तणा, जिहां आवे दाय शान्त,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, जाये भवना भ्रात	२७
जगद्विहारी जिनवरा, आज्या एणे टाम,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, जस महिमा उदाम	२८
नदी शैवुजी खानधी, मिया मल धोराय,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, सवि जनने सुखदाय	२९
आठ कर्म जे सिद्धगिरे, न दायें ताव विपाक,	

ते तीरथेश्वर प्रणमीये, जिह्वा नवि आवे वाक.	२०
सिद्धशिला १ तपनीयमय, रत्नस्फाटिक स्वाण,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, पाम्पा केवल नाण	३१
सोवन रूपा रत्ननी, ओपाधि जात अनेक,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, न रहे पातक एक	३२
सयमशरी सयमे, पावन होय जिण खेत्र,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, देवा निर्मल नेत्र	३३
श्रावक जिह्वा शुभ द्रव्यधी, उत्तम पूजा मात्र,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, पोषे पात्र सुपात्र	३४
साहाभिवत्सल पुण्य जिह्वा, अनतगुण कहेनाय,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, सोवन फुड वधाय	३५
सुदर जात्रा जेहनी, देवी हरखे चित्त,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, श्रीभुवनमाहे विदित २	३६
पालीताणु पुर भट्ट, सरोवर सुदर पाल,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, जाये सकल जजाल	३७
मनमोहन पागे चढे, पग पग कर्म स्वपाय,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, गुण गुणिभाज लखाय.	३८
जेणे गिरी रग्व सोहामणा, कुडे निर्मल नीर,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, उतारे भवतीर ३	३९

मुक्तिमदिर सोपान सम, मुदर गिरिवर पाज, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, लहिये शिवपुर राज	४०
कर्मकोटि अत्र विवटभट्ट, देखी धुजे अग, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, दिन दिन चढते रग	४१
गौरी गिरिवर उपरे, गाये जिनवर गीत, ते तीरथेश्वर प्रणमीय, सुखे शासनरीत	४२
कवड यक्ष रत्नराल जस, अहोनिश रहे हजुर, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, अमुरा राखे दुर	४३
चित्त चानुरी चफेसरी, विप्र विनासणहार, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, सत्र तणी करे सार	४४
सुरवरमा मत्रना* यथा, ग्रहगणमां जिम चद्, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, निम सवि तीरथ इद्	४५
दीठे दुर्गानि चारणो, समयी सारे काज, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, सवि तीरथ शिरताज	४६
पुडरोक पच कोडींशु, पाम्या केवल नाण, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, कर्म तणी होय हाण	४७
मुनिवर कोडी दश सहित, द्रविड अने तारिखेण, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, चढिया शिव निश्रेण.	४८
नामि विनमि विद्याधरा, दाय कोडी मुनि मार, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, पाम्या शिवपुर आथ	४९

ऋषभवशीय नरपाति घणा, ईश गिरि पद्मोत्तम मोक्ष, ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, टाल्या त्रैलोक्य दोष	५०
गम भरत विदुः शंभवा, व्रण कोडी मुनियुक्त, ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, ईशगिरि शिर सप्त	५१
नारद मुनिवर निर्मल्यो, साधु एकाणु लाम्ब, ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, प्रवचन प्रगट ष भास्व.	५२
साधु प्रयुक्त ऋषि कथा, साडी श्राद्धे कोडि, ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, पूर्वकर्म विडोडि	५३
धातृवामुल सहस्रशु, अणसण रगे कीय, ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, वेगे विवपद गीय	५४
शुक परमाचारज रगी, एक मय अगताः; ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, पाम्या त्रिदशु द्वा	५५
शैल मृरि मुनि पांचगे, सत्रिन् दृन्ना शिवना, ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, अय घर्ग उमाह	५६
ईश बहु सि या टणे गिरे, कतेना नावे पार, ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, गाम्भर्षि अधिकार	५७
बीज ईश समन्वि नशु गेरे शानम भोमा; ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, श्राद्ध पातक स्तोम, ^१	५८
ब्रह्म श्री भृगु ^२ गोदिया, पाये भारित जेहा ते तीर्थेश्वर प्रणमीये, पद्मोत्तम शिरपुर गेह	५९

जग जोता तीरथ सये, ए सम अर न दीठ,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, तीर्थमांहे उरिठ ^१	६०
धन धन सोरठ देश जिहां, तीर्थमांहे सार,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, ^२ जनपदमा शिरदार	६१
अहोनिश आवत दुकडा, ते पण जेहने सय,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, पाम्या शिर वतु रग	६२
विराधक जिनआणना, ते पण हुआ विशुद्ध,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, पाम्या निर्मल बुद्ध	६३
महाम्लेच्छ शासन रिपु, ते पण हुआ उपसत, ^३	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, महिमा देखी अनत	६४
मत्र योग अजन सये, सिद्ध हुवे जिण ठाम,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, पातकहारी नाम	६५
सुमति सुधारस वरसते, कर्मदावानल सत,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, उपशम तस उद्धसन	६६
श्रुतधर नितु नितु उपदिशे, तत्वातत्व विचार,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, ग्रहे गुणयुत श्रोतार. ^४	६७
मियमेलक गुणगण तणु, कीरतिकमठा सिंघु,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, कालिकाले जगयु	६८
श्री शांति तारण तरण, जेहनी भक्ति विशाळ,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, दिन दिन मगलमाल	६९

- श्वेतवजा जस लहकती, भाखि भविने एम,
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, भ्रमण करो छो केम ? ७०
- साधक सिद्धदशा भणी, आराधे एक वित्त,
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, साधन परम पवित्त. ७१
- सद्यपति थई एहनी, जे करे भावे यात्र,
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, तस होय निरमल गात्र. ७२
- शुद्धात्म गुण रमणता, प्रगटे जेहने सग,
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, जेहनो जस अभग ७३
- रायणवृक्ष सोहामणो जिहा जिनेश्वर पाय,
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, सेवे सूरनरराय ७४
- पगला पूजा रूपभना, उपशम जेहने चग,
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, समता पावन भग. ७५
- विप्राधरज मले उह, विचरे गिरिवर शृंग,
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, चढते नवरस रंग. ७६
- माल्ती मोरर केतकी, पारिमळ मोहे भृंग,
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, पूजां भावे एकंग ७७
- अजित जिनेसर जिहा रद्या, चोमासु गुणगेह,
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, आणी अविहड नेह. ७८
- शक्ति जिनेसर सोलमा, सोल कयाय करी अन,
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, चरन मास रहत ७९

नेमि विना जिनवर सर्वे, आख्या छे जिण ठाम,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, शुद्ध करे परिणाम.	८०
नमि नेमि जिन अंतर, अजितशातिस्तव कीध,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, नादिपेण प्रसिद्ध	८१
गणधर मुनि उवञ्ज्जाय तिम, लाभ लया कई लाख,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, हानअमृत रस चाख	८२
नित्य घटा टकारे, रणङ्गेण नट्टरी नाद;	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, दुदुभि मादल राद.	८३
जेणे गिरे भरत नरेश्वरे, कीषो प्रथम उद्धार,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, मणिमय मूरति सार	८४
चौमुख चडगाते दुव हरे, सायनमय मृविहार;	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, अज्ञय मुख दातार	८५
ईत्यादिक महोटा कथा, सोल उद्धार सफार,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, लघु असख्य विचार	८६
द्रव्यभाव घरी तणो, जेहपी थाये अत,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, शत्रुजय समरत	८७
पुडरीक गणधर हुआ, प्रथम सिद्ध ईणे ठाम,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, पुडरीक गिरि नाम	८८
कांकरे कांकरे ईणे गिरि, सिद्ध हुआ सुपविष्ट,	
ते तीरथेश्वर प्रणमीये, सिद्धलेत्र समचित्त	८९

मल द्रव्यभाज विशेषणी, जेदधी जाये दूर, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, विमलाचल सुखपूर.	००
सुरवरा धहु जे गिरे, निवसे निरमल ठाण, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, सुरगिरि नाम प्रमाण	०१
परत सहुमाहे उडो, महागिरे तणे कहत, रथेश्वर प्रणमीये, दरशन लहे पुण्यवत	०२
पुण्य अनर्गल जेदधी, थाये पाप रिनाश, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, नाम भट्ट पुण्यराश.	०३
लक्ष्मीदेवी जे भण्यो, कुडे कपल निवास, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, पद्मनाम सुवास	०४
सावे गिरिमा सुरपति समो, पातक पक विलात, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, परत इद्र विरयात	०५
त्रिभुवनमा तीरथ संत, तेमा मोंटो एह, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, महातारथ जस रेह	०६
आदि अत नहिं जेदनी, कोड काल न विलाय, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, गाम्भतगिरि कहेवाय	०७
भद्र भला जे गिरिचरे, आव्या होय अपार, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, नाम सुभद्र सभार	०८
वीर्य वधे शुभ साधुने, पापी तीरथ भक्ति, ते तीरथेश्वर प्रणमीये, नाम जे दृढशक्ति	०९

- शिवगति साधे जे गिरे, ते माटे अभिधान;
 ते तीर्थेश्वर प्रणर्माये, मुक्तिनिलय गुणगवाण १००
 चद सुग्ज समविध धरी, मेव करे शुभ विन,
 ते तीर्थेश्वर प्रणर्माये, पुण्यदत्त सिद्धि, १०१
 भिन्न रते भयगन् धरी, जे गिरे रते निवाम,
 ते तीर्थेश्वर प्रणर्माये, महापद्म मुक्तिदास १०२
 भूमि धरी जे गिरिरते, उदरि न लोपे लीह
 ते तीर्थेश्वर प्रणर्माये, पृथिवीपीठ भर्नाट १०३
 मगन् मन्नि मन्था तणु, पीठ पद अभिगम,
 ते तीर्थेश्वर प्रणर्माये, भद्रपीठ जस नाम १०४
 मूल जस पानालमे, रत्नमय मनाहार,
 ते तीर्थेश्वर प्रणर्माये, पानाल मूल विहार, १०५
 कर्म क्षय होये जिहा, दाय सिद्ध सुग्वेत्त,
 ते तीर्थेश्वर प्रणर्माये, अर्घ्य करे मन मेळ १०६
 कामित साधि पूरण होये, जेहनुं दरिगण पाम,
 ते तीर्थेश्वर प्रणर्माये, सर्वकाम मन ठाम १०७
 इत्यादिक एकशीश भर्ना, निरपम नाम उदार;
 जे समर्पा पातक हरे, भावध गति अनुहार १०८

कलश

इम तीर्थ नायक, स्तवन लायक, सद्युषो श्रीसिद्धगिरि,
अठोतरसय गाह स्तवने, मेमभक्ते मनघरी, श्रीकल्याणमागर सूरि
शिष्ये, शुभ जगीशे सुख करी, पुण्यमहोदय सकल मगल, बेलि
सुजसे जयसिरी इति सिद्धगिरी म्नुति.

उक्त तीर्थना सवधे केटलीक पवित्र वस्तुओनी
ओळखाण अने तेनो अद्भूत महिमा

राजादनी (रायण वृक्ष) अने तेनी नीचे रहेलः प्रभुनां चरण

आ रायणनु वृक्ष श्री ऋषभदेव भगवाननी पादुकाउडे पवित्र
गगाय छे श्री ऋषभदेव भगवान अनेक बखत आनी ए रायण
नीचे सपत्रसर्पा छे, तेथी ते पात्रेय तीर्थनी परे वदनिक छे तेना
पत्र, फळ तथा शाखा उपर दवनाओना वास होवार्थी प्रमादवडे ते
सोडरा के छेदवा नहिं ज्यारे कोइ सपनि पूर्ण भक्तिभावथी तेनी
प्रदक्षिणा दे छे त्यारे जो ते रायण तेना उपर हर्षथी दूध वर्षावे छे
तो ते उभय लोकमा सुखी थाय छे जो तेनी शुद्ध द्रव्यथी आदर

સહિત પૂજા કરાયા આવી તે સ્વમના આવી સર્વ શુભાશુભ કહી
 દે છે વહી તેની આદર સહિત પૂજા કરાયાી મત, ચેતાઠ, શાકિની,
 રાક્ષસ, પ્રમુખનો ઘઠગાડ હોય તે પળ જતો રહે છે અને યીજા વિકાર
 પણ થઈ શકતા નથી એ ઉત્તમ વૃક્ષના પત્ર, પુષ્પ કે શાખાદિક
 સહેજે પડેલા હોય તો તેને આદર સહિત લઈ આવી જીવની જેમ
 સાચવ્યાં ઈનો જઠનુ સિચન કરવાથી સર્વ વિત્રની શાંતિ થાય છે
 એ પવિત્ર વૃક્ષને સાક્ષી રાખી જે દોસ્તી વાપે છે તે અત્યંત સુખ
 અનુભવી છેવટે પરમ પદ પ્રાપ્ત કરે છે એ રાયણવૃક્ષથી પશ્ચિમ દિશા
 તરફ એક દુર્લભ રસકુપિકા છે, જે આસ્થા સહિત અઠમ તપનુ આ
 રાધન કરે તેવો કોઈકુ ભાગ્યવાનુ પુરુષ તેના પ્રભાવથી તે રસકુપિકા
 નો રસ મેઢવી શકે છે તે રસના ગર માવથી લોહુ સુવર્ણ થઈ જાય
 છે એક રાજાદનીજ જો પ્રસન હોય તો યીજી ગાની જરૂર છે ?

શત્રુજયા નદી

સૌરાષ્ટ્ર (સોરઠ) દેશમા અનત મહિમાથી પૂર્ણ અને અનત
 સુકૃતનુ સ્થાન એ શત્રુજય નામે મહાતીર્થ છે તેના દર્શન, સ્પર્શન,
 શ્રવણ અને સ્તવનથી પણ પાપનો લોપ થઈ જાય છે તે ક્ષણગમા
 પ્રાણીઓને સ્વર્ગના અને મોક્ષના સુખ આપે છે તેના જેવુ વ્રણ લોકને
 પાવન કરનારુ કોઈ પગ વીજુ તીર્થ નથી તે શત્રુજય મહાતીર્થની દ
 ક્ષિણ વાજુષ્ટ પ્રભાવિકુ જઠથી પૂર્ણ એક શત્રુજયા નામની નદી છે
 શત્રુજય મહાતીર્થને સ્પર્શી રહેલી દેવાથી તે નદી મહા પવિત્ર છે અને
 ગંગા સિંદુના દિવ્ય જઠથી પણ અધિકુ ફલદાતા છે તેમા (વિવેક

થી) સ્નાન કરનારું સકલ પાપ ધોવાઈ જાય છે શનુજય મહાતી-
 ર્થની તે જાળે વેળી દોષ તેવી શોભે છે ચઢી તે ગંગા નદીની પેરે પૂર્વ
 દિશા તરફ ચઢેનારી, અપૂર્વ સુકૃતનાં સ્નાન રૂપ, અનેક ઉત્તમ દ્રહો-
 વદે પ્રભાવવાળી અને અત્યંત આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન કરતી છતી શનુજયા,
 જાન્ઢરી, પુઢરિકિણી, પાપક્રપા, તીર્થભૂમિ અને હમા ઈવાં અનેક ના-
 મથી પ્રચ્યાન છે તેમા કદવગિરિ અને પુઢરિકાગિરિ નામના શિખ-
 રની મધ્યમાં ' કમલ ' નામનો ઈક મહા પ્રભાવિક દ્રહ છે તેના જલ-
 વદે અને મૃતિકા (માટી) નો પિઢ કરી જો નેત્ર ઉપર વાંધવામા
 આવે તો ' રતાધલાપણુ ' વિગેરે અનેક પ્રકારના નેત્ર વિકારનો નાશ
 થઈ જાય છે યઢી તે જઢના પ્રભાવથી યોજા પળ ભૂત વેતાઢાદિક
 જય દોષો દૂર જાય છે અને તેમા જીવની ઉત્પત્તિ થતી નથી

શ્રી આદીશ્વર ભગવાનનુ મઢ્ય મદિર

જેમા હાલ મૂલ નાયક શ્રી આદીશ્વર ભગવાન વિરાજમાન
 છે તે મઢ્ય મદિર સવધી કુમારપાલ પ્રચમા આવી હકોઢત ડે કે
 ઈકદા કુમારપાલ રાજાના ' ઉદયન ' મત્રી સોગઢ્ઢ દેશમાં યુદ્ધ પ્રસંગે
 ગયા હતા, તે વશ્વને શ્રી આદીશ્વર ભગવાનનાં દર્શન કરવાની ઈચ્ઢા
 થી પેને શનુજય ગિરિ ઉપર ચઢવા ત્યા શુદ્ધ શ્રદ્ધા સહિત પ્રભુની
 પૂજા આરતિ પ્રમુલ કૃત્પ કરીને જ્યારે ચેત્યવદન કરવા યેઢા ત્યારે
 કોઈ ઈક ઉદર દીવાની યાઢ લઢ્ઢ કાષ્ટમય મદિરની પાઢમાં પેસતો
 હતો તેને પૂજારીઓષ વારતાં જોયો, તે જોઈ કાષ્ટમય પ્રાસાદનો નાશ
 થઈ જવાની સખાવતા વિગેરેથી લેદ્ર પામી મત્રીશ્વર મનમા વિચાર ક-

रवा लग्ना के मारी पासे सारी समृद्धि तथा अधिकार छाना आना
 उत्तम तीर्थ उपरना देरासरना उद्धार कर्यो नथी त्या सुधी मारी
 सघठी सपत्ति निरर्थकज छे एम विचारी अभिग्रह लीधो के ज्यो
 सुरी आ जिनमदिरनो जीर्णोद्धार न थाय त्या सुधी मारे ब्रह्मचर्य
 पाळवु, एकज वखत भोजन करवु, भूमि उपर सूई रहेवु अने तातु-
 लनो त्यागज करवो. आवी रीतनो अभिग्रह धारीने पाटण तरफ पाठा
 आवतां मार्गमाज मरीश्वरनु मरण थयु ते वखते पोते ग्रहण करेलो
 अभिग्रह सामतोने जणावी कथु के आ मारो मनोरथ पूरो करवा
 मारा पुत्रने कहेवु मरीश्वरे ग्रहण करेल्य अभिग्रह मुजब सामतोना
 कहेवाथी तेना पुत्र वाग्भट (वाहड) मरीए शुभ मुहूर्ते शत्रुजय उपरना
 मुरप देरासरना जीर्णोद्धारनु काम आरभ्यु लगभग वे वर्षे जीर्ण-
 काण्ठमय चैत्यना स्थाने नवीन आरभेलु चैत्य तयार थयु तेनी वधा-
 मणी लावनारने मरीए सुवर्णनी वरीश जीभो वक्षीस आपी. एवामां
 बीजा कोई पुरुषे आवी ते चैत्यमां फाट पडथानु जणाव्यु, तेने मरीए
 सुवर्णनी चोसठ जीभो आपी कोईण तेनु कारण पूजवाथी मरीए
 जणाव्यु के अमारा जीवता तेम थयु ते ठीकज थयु केमके अमे
 जातेज तेनो फरी उद्धार करावीशु पळे ते फाट पडथानु कारण
 शीधी कडावीने माहे राखयामा आवेलो भमनी मजगुन पापाणो
 वडे पूरावी नाखी तण वर्षे जीर्णोद्धारनु काम पुर्ण थयु ए
 शुभ कार्यमा मरीए लगभग तण क्रोड द्रव्यनो व्यय कर्यो विक्रम
 सबत १७११ (वसचिन् १७१३) श्री हेमचन्द्र आचार्य

समस्त महोत्सव सहित उक्त चैत्य उपर सुवर्णमय दंड, कळश, अने ध्वज चढाव्या त्यारवाद बीजा उद्धार करनाराओए मूळ देवळ फरीने वधाव्यु जणानु नधी, ए उपरधी मूळ नायकजीनु वर्तमान भव्य देरासर वाढड मनीश्वरनु करावेलु सिद्ध थाय छे देरासरनो आसार जोता पण प्रथम राग्गेली भमती पूरी नाखेत्री होय एम अनुमान थइ शके छे

सुर्योद्यान तथा तेमा आवेलो सूर्यावर्त

अथवा सूर्यकुंड

श्री शत्रुजय गिरिनी पूर्व दिशामा सुर्याग्रान नामनु अति अद्भुत नदन वन सरखु उग्रान छे. आ उग्रानमा सर्व कार्यमा उपयोगी एवी अनेक दिव्य औपरीओ थाय छे तेमा सूर्यावर्त नामनो कुंड निर्मळ जळथी भरल्यो छे, ते सर्व रोग सयरी पीडानो नाश करे छे ए सूर्यकुंडना जळना एक बिंदु मानथी अठार प्रकारना कोढ दूर थइ जाय छे. चंद्रचूड नामना रित्राभर पोतानी प्रिया साथे चैरी पूर्णिमानी यात्रा करीने विमानमा बेसी जतो हतो, त्या शत्रुजय गिरिनी नजर्दीकमा आ मनोहर उग्रान जोइ पोतानी प्रियानी प्रेणार्थी विमान नीचे उतारी उग्रानमा तथा तेमा आगेअ सूर्यावर्त कुंडमा यथेच्छ क्रीडा करी पाछा निवर्तता ते कुंडनु प्रभाविक निर्मळ जळ साथे लइ विमानमां बेसी चाल्या. मार्गमा चालतां नीचे दृष्टि

नाखता महीपाळ राजानी चतुरगी सेना तेमना जोवामा आवी. चारे तरफ घणा माणसोथी वींटायेला रोगार्च महीपाळ कुमारने जोड करणा लावी वित्राधर मत्पे तेनी मियाए कहतु के-आपनी आज्ञा होय तो आपणी साये राखेलु सूर्यावर्ते कुडनु जळ आ अति रोगार्च उपर सिंचु. वित्राधरनी अनुमतिथी तेणीए महीपाळ कुमार उपर ते प्रभा विक जळना विंदुआं क्षेपण्या के तरतज तेनु शरीर रोगरहित-निरोगी रनी गयु जेम तापथी करमाइ गयेलु वृष वर्षायोगे नवपञ्च थड जाय छे तेम ते प्रभाविक जळना प्रयोगथी महीपाळनु शरीर पण नवपञ्च थयु. कुष्ठादिक रोग मान दूर थनाथी तेनु शरीर दिव्य कातिवालु न्यु अत्रापि पण तेना महिमा सुममिद्ध ३

चिह्ण तलावडी

ज्यार सत्रपाते श्री भरतेश्वर श्री सत्र साहित श्रीनाभ गणरने आगळ करीन श्री शत्रुजय महातीर्थनी यात्राय उपर चढ्या त्यारे भरत महाराजा उत्तर तरफना माग चढता हता अंन बीजा सर्वे पोतपोतानी शक्ति मुजत्र जूंदे जूंदे रस्त कौतक वडे चढता हता. श्री सुरर्मा गणरना शिष्य श्री चिह्ण नामना तपस्वी मुनि अनेक यात्रिक लोकीथी विंटाइने पश्चिम मार्ग तरफथो चढता हता. उपर चढता चढता आगळ जाता यात्रिक लोकोने अत्यंत तृपा लागराथी तेमणे चिह्ण मुनिने प्रार्थना करी के महाराज ! तृपावडे अमार प्राण चाल्या जाय छे जा वान साभळराथी चिह्ण मुनिण कृपावडे त्रेमने पोतानु जळपात्र चताव्यु. त्यारे तेमणे कहतु के आटला जळ-

પાત્રની અમારા સદ્ગુની તૃપા શાત થઈ શકશે નહિ માટે આપ અમારી ઉપર કૃપા કરી લલિતરહે ઇટલુ જલ વતાવો કે સદ્ગુને તૃપ્તિ થઈ શકે સપના લોકોની પ્રકારની વિનિતિથી ચિટ્ણ મુનિષ પોતાની પાસેના પ્રાણુક [અચેત] જલનુ ક્ષેપન કરવાથી તપોલ્લધિરહે એક મુદર સરોવર બનાવ્યુ તે જલથી સપનેકો પોતાની તૃપા શાત કરીન સ્વમ્પ ઘયા એને ચિટ્ણ મુનિષ તેનુ નિર્માણ કર્યાથી તેનુ ચિટ્ણ સગેરર એવુનામ પ્રપાત થયુ તે સરોવરનુ જલ ઘણુ પવિત્ર ગણાય છે

તાલવજ ગિરિ ઉપર સાચા દેવ

પ્રથમ શશુનય મહાતીર્થ યાત્રાવિધિના પ્રસભે જળાલેખા ઢકાદિક પાચ રૂપે પૈવી તાલવજ, તગજા વદરની નજદીક્ષમા આવેલ છે આ ગિરિવરમા અનક વિશાલ ગુફાઓ આવેલી છે, તેમા પળ કેટલીક ગુફામા તો મહુજ મળ્ય દેલાવવાલી અને, જેમા સહ્યાવધ માણસો સમાટ શકે તેવી છે પ્રથમ તેમા મહામા પુરુષો ધ્યાનાન્દ થઈ રહેના દર્શ એમ અનુમાન થાય કે ગુફાઓના મુખ ભાગમા નિર્મલ જલવાલા ઢાકા રહ્યા છે, અન્યારે તે વધાર વપરાતમા આવના નથી. આ ગિરિરાજના પરિમરમા તાલવજની નામની માંડી નદી આવેલી છે. તેનો થોડેક દૂર શશુનયી નદી સાથે સગમ થાય છે અને તે વન્ને નદીઓ પૂર્વ દિશામા સમુદ્રને જડ મળે છે આ ગિરિરાજ ઉચાણમા વહુ વગરે નથી થોડક ઉચે ચઢતા સાચાદેવની ઢુક આવે છે. લોકો તેમને મુમતિનાથના નામથી ઓળખે કે પરતુ પ્રમુનુ લડન જોતા તે કુશુનાયજી સમ્ભવે કે. મલ્લ નાયકના દેગસર ફરતી કેટલીક દિવ્ય

પ્રતિમા યુક્ત દેરીયો આવેલી છે થોડાક વર્ષ પહેલા નાંચે ગામમાંથી પાર્શ્વનાથભગવાનની મોટી પ્રતિમા નીકળી આવેલ છે તે દાહ્યા ગામના મદિરમા વિરાજે છે. ભરત મહારાજા પણ અત્ર પધાર્યા હતા, તેમણે અહીં પ્રમુખાસાદ નિપજાવ્યો હતો અને તાલ વજ્ર યજ્ઞને અહીંનો અધિષ્ઠાયક સ્થાપ્યો હતો. આ સ્થંભ સ્વસ્તિક રમણિક છે અને ગિરિરાજની છેક ઉપર આંબલા ચડમુગ્ધના દેરાસર પાસેથી કુદરતી દેશ્વાર અત્યંત ભવ્ય જણાય છે, જે દેશ્વારથી આત્માથી જનોને કરૂં સદ્વિચારો સ્ફુરે છે અને વેરામ્યની વૃદ્ધિ થાય છે તેથી શત્રુજય તીર્થની નજદીકમાં આવેલ આ તીર્થ પણ ભાવથી ભેટવા લાયક છે. નિવૃત્તિના અર્થે જનોને તે વચારે માફક આવે એમ છે. વહી ગામમા ઉતરવા વિગેનેની પણ સોડ સારી છે.

મહુવા (મધુમતિ નગરી)માં મહાવીર સ્વામી

શ્રી શત્રુજય તીર્થની યાત્રા કરી રેટલાન ભાવિક જાત્રિક માટે વ્હેનો તાલવજ ગિરિને મેટી પટ્ટી મહુવામા વિરાજમાન મહાવીર-સ્વામીની યાત્રા કરવા જાય છે. લોમોમા આ 'જીવિત સ્વામી'નો પ્રતિમા તરોને આંઝાવાય છે. જેમણે શત્રુજય તીર્થ ઉપર તેમનો ઉદ્ધાર શ્રી વજ્રસ્વામીની સદાયથી વિ. સ. ૧૦૮ માં કરાવ્યો છે તે જાગડશા શેઠને આ મધુમતી નગરી ઇનામમાં મળેલી હતી. પટ્ટી પ્રાપ્ત થયેલા અનર્મલ ધનનો વ્યય કરીને પોને તેમનો ઉદ્ધાર કરાવ્યો હતો. દાહ્યા માવનગરના મોટા દેરાસરમાં વિરાજમાન મૂલ નાયક શ્રી રૂપમદેવ ભગવાનની પ્રતિમા તેમમા ઉદ્ધારની છે. એમ એક સ્તવન ઉપરથી જણાય છે. આદૃતિ ઉપરથી પણ આ પ્રમુ પ્રતિમા પુરાતની સમજાય છે.

ગૈતાચલ (ગિરિનાર) ઉપર નૈમિનાથ ભગવાન

પહેલાં ગિરનારજી ઉપર શ્રીનેમિનાથ ભગવાનની લેપમયી પ્રતિમા હતી પણ્લા 'રતનો' નામે સંઘપતિ મઘ સાથે યાત્રાં આંવેગે હનો સઘમહિત શ્રીનેમિનાથનો અધિપેક કરતા તે લેપમયી પ્રતિમા ગર્ગી ગઈ, તેથી સંઘપતિ 'રતનો' વહુજ દિલ્લગીર ધયા આવી રીતે થયેલી આગાતના ટાલ્યા પૂરક તીર્થ ભક્તિનો ગમ મલ્ય જનો કાયમ લઈ ગાકે એવી મનલ્પથી સંઘપતિ શાસન દેવી શ્રી આરિફાનુ સ્મરણ કરી (પચાગ્ર ચિત્તથી) આઠાઠ પાળાનો ત્યાગ કરી ઘેગે તેના ન્દ નિશ્ચયથી છેલ્લે અધિકાણ તુષ્ટમાન થઈ તેને કચન ગુફામાં લઈ જઈ રત્નરત્નમયી શ્રી નૈમિનાથ ભગવાનની પ્રતિમા મૂઠ નાયક તરીકે સ્થાપવા માં આવી તે પ્રમુ પ્રતિમા પ્રથમ અનેક ઇટોણ પૂજેગી છે અન કાલાદિદોષથી તેની કોઈ દુલ્કા લોકો આશાતના ન કરે એવી શુદ્ધિથી તે રત્નમયી પ્રતિમાનુ મૂઠ તેજ દેરમાપાપદે સહી ળીતુ છે તોપણ તેનો પ્રભાવ તો જયો ને તેયોજ પતે છે, તેમજ ભવિષ્યકાલમા પળ પર્તશે, તેથી તે પ્રમુની પ્રારીન પ્રતિમા અતિ આદરથી પૂજા મેચ્યા લાયક છે. રતન શેટ શ્રી નૈમિનાથ ભગવાનના શામનમા થયેલા સમજયા અને આ પ્રમુ પ્રતિમા, પહેલાં બ્રહ્મેન્દ્રે પોતાનુ ભારિ કન્યાણ શ્રીનેમિનાથ મહારાજનાજ સાનિધ્યથી યવાનુ ગઈ ચોવિશીના ત્રીજા માગર નામના તીર્થકર મહારાજના અમોઘ વચનથી જાણીને અત્યન હર્ષ સહિત યનારી છે. ન્યાર ઘાદ તે અનેક ઇટાદિક વહે આ દુઃ મહિત પૂજાઈ છે, અને ઘઠી ભવિષ્યકાલમા પળ સારી રીતે પૂજા-

ती रहेशे हालमां विद्यमान विशाल मंदिर सिद्धराज जयसिंहना व-
स्वतया तेना मन्त्रीश्वरे करावेल्लु गणाय छे.

चंद्रप्रभास तीर्थ (प्रभासपाटण)

श्री नेमिनाथ भगवाननी यात्रा करी भाविक यात्रादुओ प्रभास-
पाटण यात्रार्थे जाय छे. आ पण प्राचीन तीर्थ छे पहिला अहीं चंद्र
प्रभुर्जा पधारी काउस्सग मुद्राए रहेल्या, त्यारे समुद्रना अग्निप्रायक
देवे प्रभुनी अद्भूत भक्ति करी हती आ स्थळ चंद्रप्रभुना परित्र
चरण न्यासर्था वधारे प्रसिद्धिने पामेल्लु छे. प्रथम अहीं धरणेन्द्रे चंद्र
प्रभुनो महा निर्मळ प्रासाद कराव्यो हतो, तेमज सीता (रामपत्नी)
ए पण नवीन प्रासाद करावी तेमां चंद्रप्रभुने स्थापित कर्या हता

अजारापार्श्वनाथ (अजयपुर मडन)

‘रत्नसागर’ नामे एक महान् श्रेष्ठि विविध किरियाणार्थी वहाण
भरीने जतो हतो, त्या एकाएक भारे तोफान लाग्यु प्राण पण वचवा
मुदके उ जणायां तेवामां तेणे आकाशवाणी साभळी, के “हे भद्र !
तु मुझाईश नही आ तू में रर्यु छे हु पधारती लु. आ समुद्रमा
कल्पटक्षना सपुटमां रहेली भावी भगवान श्रीपार्श्वनाथजीनी मूर्ति छे
ते प्रभाधिक प्रतिमाने धरणेंद्रादिके घणो वरदान पूजेनी छे, हमणा
अजयराजाना पुन्यर्था ते प्रतिमा अई आवेली छे. तेने समुद्रमार्था
घटार वार्थिने अजय राजा (जे रघुपुत्र हमणां दिग्विजय करीने
दीवउदरमा आवी रहेलो छे ते) ने अर्पण करजे ते प्रभाविर
प्रभु प्रतिमाना दर्शन करताज तेना १०७ रांग तत्काळ नाग

पामी जणे " आ प्रमाणे जाकाश राणी साभळाने तेणे तत्काल
 नाविकेने समुद्रमा उतारी ते उत्तम प्रतिमा कढारी लीली. एटले सघळ
 तोफान शात थई गयु अने वहाण अनुकूल पवने दीव वदरे आर्वी
 पढोंच्यु राजाने तत्काल बोर्टए जई वधामणी आपी एटले ते अश्व-
 ंढ थईने सामो आचो प्रतिमा युक्त सपुत्रने किनारे उतार्या मोटा
 आडपरथी तेने नगर प्रवेश करावी, राजाण रमणिक सिंहासन उपर
 स्थापित करी तेने आदर सहित पूजा करी उगाडचो, तो तेमा श्रीप
 र्शनाथ स्वामीनी अद्भुत प्रतिमा जोवामा आरी जोना वेंतज हर्षभर
 राजाण प्रभुने पचाग प्रणाम कयो एटले आनंद अमृत शरीरमा
 सचरता तेनो रोग तत्काल दूर थट गयो पत्री राजा रत्नसागरनी
 माथे भक्तिथी प्रभुनी प्रजा करी सुये राज्य भोगवया लाग्यो.
 पत्री अजय नामनु ननु नगर वसावी तेमा पार्श्वनाथनो
 एक उत्तम प्रासाद करावी प्रभुने विराजमान कर्या अने
 पोत त्या जड त्रिकाल पूजा कर्या लाग्यो तेमज तेना कायम
 निर्वाहाथ तेणे दश गाम सहित ते नगर अर्पण कर्यु ते पवित्र
 विर अयारे अजारा पार्श्वनाथना नामथी ओळखाय ते ए अति
 प्राचीन प्रभुप्रतिमाना दर्शननो अद्भुत लाभ लेवा इच्छनार गारे ती
 थोडा प्रयासे लू शके एम छे आ पवित्र अने पुरातन तीर्थ स्थळनी
 पासे उन्नतपुर (उना) अने दीव उदरमा पण दर्शन करवा लायक
 जूनां जिन विरो छे. ते स्थळे सुप्रसिद्ध आचार्य श्री हीरमृगिजी
 पशारेला छे तेमनो स्वर्गवास पण उनामा थयणे होवावी त्या वगो-
 चामा तेमनो म्नुष पण पनेलो छे. विशाल रणीरो जिन मदिगेना

निर्वाहार्थे सादशाह तरफथी इनाम मठेलो गणाय छे ते स्तूभ पण दर्शनीय छे भव्पात्माओअे मसगोपात जणावेगी उपरनी सगरी दृशीकृत लक्ष्मां राखी जेम स्वरना हितमा अभिट्टदि थाय तेम प्रव-
ता स्वमानव भयनी सफलता करी लेवी उचित छे

अर्बूदाचळ (आव्गढ) उपर श्री आदिनाथ तथा नेमिनाथ भगवान

श्री आव् (देल्पाडा) गढ उपर विमलशा मन्त्रीश्वरे तथा वस्तु पात्रे अने तेजपाले क्रोडो गमे द्रव्यनो व्यय कराने भव्य देरासरो वभाव्यां छे तेमा एवा प्रकारनी उत्तम कोरणी करवामा आवेली छे के दुनीयामा अत्यारे कोट पण तेनी होड करी शके तेम नथी पाथिमात्य लोत्रो पण अके अवाजे तेनी तारीफ करे छे. उक्त स्थळ द्रव्यथी अने भावथी निवृत्तिजनक छे

तारगा (तारण गिरि) उपर श्री अजितनाथ स्वामी

आ गिरि उपर श्री कुमारपाल भूपाउनो मनोपेलो अति उत्तम अने अद्भूत प्रासाद छे तेमा अेवा प्रकारनु काष्ट वापरवामा ओपेलु कहवाय छे के ते अग्नि सयागे वळवाने उदल तेमार्थी पाणी हूटे छे तेमां थी अजितनाथ प्रभुनी अति मनोहर शात मुद्रा मिराजे छे आ उत्तम प्रासादनी आसपास चोमेर घणा उचा अने महिमावाळा पहाडो छे तेमां एक स्थळे कोटे शिहा छे, ज्या एक क्रोड मुनिवरोए अनशन आराधेलु कहवाय छे यात्राहुओने उतरवा वगेरेनी सोइ अही उहु सारी छे

શ્રી પચામરા પાર્શ્વનાથ (અણહિલપુર પાટણમાં વિરાજમાન)

શ્રીગુણમૃગિ પાસે કેટલાયેગ વનરાજ ચાપટાની રાજધાનીનું શહેર પચાસર હતું તમા જિનમાત્માદ પચાવી વિરાજમાન કરેલા પાર્શ્વનાથ ભગવાન પચાસરા કહેવાય છે વાઠ દોપથી પચાસર હાઠ પડી માંગ્યું છે અને પચાસરાજાને કુમારપાટ રાજાના પાયતગત શહેર પાટણમાં વિરાજમાન કરાયા આલ્યા છે ત્યા સાથે વનરાજની પણ મુર્તિ છે એ ઉપરાંત સખલ કન્યાણક ભમિઓ તથા ગર્દી ચોવિંશીમા થયેલા દામોદર નામના નીચકર ભગવાનના સમયમાં અપાઠી શ્રાવણે ભરાવેલી શ્રી ગણેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્વામીની અતિ અદભૂત પ્રતિમા તથા પ્રતિમામુદેવ રાવણના વચ્ચતમાં ભરાવેલી જારિક્ષ પાર્શ્વનાથ સ્વામીની પ્રતિમા તથા જેના સ્નાનાભિષેક જલથી શ્રીપાલ પ્રમુરનો કોઢ રોગ નષ્ટ થયો હતો, તે શ્રી રૂપભદ્રેવ (કેશરીયાજી) તથા સ્વભાન શહેરના શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રમુગ્ધની પ્રાચીન અને પ્રમાણિક પ્રતિમાઓ પ્રેમ સહિત વદન-પૂજન કરવા લાયક છે.

સાત પ્રકારની શુદ્ધિ સાચવવાની જરૂર

અગ વચ્ચન મન ભૂમિકા, પૂજાઉપાસન સાર,
ન્યાય દ્રવ્ય વિધિ શુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર.

૧ અગ શુદ્ધિ, ૨ વચ્ચ શુદ્ધિ, ૩ ચિત્ત શુદ્ધિ, ૪ ભૂમિકાશુદ્ધિ,
૫ પૂજા ઉપાસન શુદ્ધિ, ૬ દ્રવ્યશુદ્ધિ અને ૭ વિધિ વિધાન શુદ્ધિ,

ए सात प्रकारनी शुद्धि आत्मार्थी जनोए पवित्र यात्रा प्रसंगे पण
अवश्य आचरवा योग्य ठे कह्यु छे के “ साते शुद्धि समाचरी,
करिये नित्य प्रणाम ” मतलब के उक्त साते शुद्धिनु यथायोग्य सेवन
करीनेज श्री तीर्थराजने प्रतिदिन प्रणाम करयो घटे छे

प्रथम अंगशुद्धि—ससारीक कार्यमा रन्या पन्या रहेनार मली
नारभी गृहस्थ जनोए परमपूज्य श्रीतीर्थपतिनी पूजा सेयामा प्रवर्तता
देह शुद्धि त्रिक पूर्ण करवी युक्त छे श्रीमान हरिभद्र सूरिवरे
अष्टकमा कह्युज छे के “ प्राय जठ व्यतिरिक्त जीवोनी विराधना
उ धाय तेम जयणा सहित देवाधिदेव तीर्थकर भगवाननी तेमज
विस्पृही मुनिजनोनी सेवा भक्ति करमा निमित्ते गृहस्थ जनोने द्रव्य
स्नान करवानी अनुमति छे अने तेम करता गृहस्थ जनोना उद्देश
उच्च होवाथी ते तेमने पापउधर्णनी नहिं, परंतु पुण्यपुष्टि निमित्ते
थाय छे सामान्य रीते तो शास्त्रमा कटक उष्ण जठउडेज शरीर-
शुद्धि करमा सूचव्यु छे परंतु तीर्थजल प्रस्तावे उष्ण जलनोज
आग्रह पडतो नथी, स्वभारिक तीर्थजलना रजकणोनोज विरोध महिमा
ठेकाणे ठेकाणे शास्त्रमा तेमज लोकमा पण प्रसिद्ध छे तेमा प्रभाविक
तीर्थजलने तपावी—उष्ण करी के करानीने तेवटे स्नान करवानी
नहिं सुखशीलपणानेज पुष्टि आपनारी जणाय छे, ते यात्रत पुरतो
विचार करी हितकर मार्गज आदरयो युक्त छे पवित्र जलवी देह
शुद्धि थया याद भीजेला मलीन स्त्रथी शरीरने लच्छवाथी पुन अंग
अशुद्ध थइ जाय छे, माटे तेवे प्रसंगे अलायदा शुद्ध वस्त्रनोज उपयोग

कर्को घटित छे वनता सुधी मनान करती वग्वत पहेरवानुं वस्त्र पण
 पेठु-दुर्गमीवालु नहि वापरता ते पण अलायदुज राखनु जोइए एम
 करपाथी शरीरनु आरोग्य पण सचराइ शके छे तेवे प्रसंगे नाहक
 भन्थ एकेद्विय प्रमुख जीमोनी विरायना थया नपाये तेरी सायचेती
 राखवानी पण जफरीघात छे जन्ने सारी रीते माज्या राइज
 वपगशमां लेवाथी तमज सकी अने निर्जीव भूमिनु यथायोग्य जोवन
 करीने स्नान करपाथी तेरी जीवयतना सुखे पठी शके छे प्रभुआ
 ज्ञापान धर्म रहेले हावासी अने आज्ञा विरुद्ध करेली के करपाया
 भावनी धर्म करणी निरकलभाय, थनी होवाथी सदशुद्धस्थोए जीव
 तयणा माटे अक्षय काठनी राखवी पेटेअने एमज व्रतता अनुक्रमे
 आत्मकल्याण सारी शकाय छे माटे विवेकथी शरीरशुद्धि करवी
 पठे रती आयुमजोप, विशुचिका (अर्जाण) प्रमुख रोग पैदा
 न थाय अन शरीर समान ग्नु रहि तेरो गुठ सान्त्विक खोराक
 मितसर लेवासीन स्वधर्म-कर्म सुरा सार्थी शकाय छे अने एथी
 उज्ज चालवाथी शरीरनी अस्वस्थता थ जनां धर्म करणी करपाया
 अतराय पडेछे अने वरने देव गुम्नी के तीर्थनी सेवा भाक्ति करवा
 जना आशातना लगवानो पण प्रसंग आवी पडे छे, ते माटे जेम
 शरीर शुद्धि गारी रीते जठवाइ रहे तेम वग्वतोखत मानपानादिक
 प्रसंगे पण बहुज काठनी राखवानी जरर छे एम इग्वाकी स्वहित
 सायनमा अपिक सरलता धइ गउशे रती वस्त्र सपथी शुद्धि राख
 वानी पण जरर छे.

बीजी वस्त्र शुद्धि-उत्तम द्रव गुम्नु पूजन-अर्चन करवा प्रसंगे

तेमज पत्रि तीर्थराजनी सेवा भक्तिना प्रसंगे पण अग शुद्धिनी परे वख शुद्धिनी तेडलीज जरर छे तेवा उत्तम प्रसंगे पहैरना आदराना वख मंग के फाटेरा तटेलां नहिं राखता ते सारा साफ करेला अगवहज राखवा जोडण अने ते पण देव पूजामा छजे एरा उमदा राखवा जोडण

एक शाटक उत्तरामग-देव गुरने वदन करवा जता साधासुधी कर्या वगरनु सजग अगवड उत्तरामग राखवानु गृहस्थ-श्रावकने नहेलु छे तेम अन्य उचित वख आधी पण स्वतः समजी लंघानु छे जेम शरीर शुद्धिथी चित्तनी प्रमथता घनी रहे छे, तेम वख शुद्धिथी पण मर उपर मारी अमर थद शके छे, तेथी तेथी भारतमा केवल उपेक्षा के खोटी ककसर नहिं करता पोत पोताना गजा प्रमाणे तेवा उत्तम प्रसंगे तो जग् वख शुद्धि माटे पण काळजी राखथी उचितज छे जेओ साधन सपन्न होय (सारी स्थितिमा होय) तेमणे तो ससारिक कार्यमा वपराता वखोथी जदा जूदा धार्मिक वापे माटे खाम करीने सारा शुद्ध वखो अलायदाज राखी समतारहित तेनो यथायोग्य उपयोग करवोज जोडण जेओ वख शुद्धिना नियमनो भग करी जेरा तेरा मलीन वखो वडेज सर्व ध्ययहार चलाव छे तेमने तेमनी गभीर भूलने लीधे शरीरादिकना आरोग्यमाटे पण वधारे सहन करतु पडे ते एम विचारी शाणा माणसो वखशुद्धि माटे पण वधारे काळजी राखे छे

गीत्री चित्त शुद्धि—मणल राग रूप रूप कषाय, मिश्र्यास्त्र अने अज्ञानता रूप मळने दूर करी देवार्थी चित्त शुद्धि थद शके छे अथवा

भय, द्वेष अने खेदरूप दोषने दूर करणार्थी पण चित्त शुद्धि घट
 शके छे परिणामनी चञ्चलता एज भय, सद्गुण के सद्गुणवाळी
 वस्तु उपर अरुचि आवबी ते द्वेष अने कल्याणकारी प्रिया करता
 याकी जडण ते खेद, मतलब के जे जे अतर विकारोवडे चित्तशुद्धि
 यती अटके छे, ते ते विकारोने विवेकपडे समजी दूर करणार्थी चित्त
 शुद्धि सभेने सपजे छे राग द्वेष अन मोह प्रमुख महाविकारोथी
 सरैया मुक्त धयेला धीतराग परमात्माए बतावेला मयळां आत्म
 साधननो मूळ हेतु अतर शुद्धि करवानोज छे ते वात सहु कोड
 आत्मार्थी भाइ ब्हेनोए खाम करीने लक्ष्ममा राखवा योग्य छे जो ए
 मुद्दानी वात लक्ष्ममा राखी गमे ते आत्मसाधनना मार्गमा यथाशक्ति
 प्रवर्ते तो तेथी अज्ञान, मिथ्यात्व, कपाय प्रमुख अतर विकारो
 उपशम्या बगर रहेता नथी परंतु उपर जणावेली प्रभुआज्ञा तरफ
 दुर्लक्ष राखी, जो आपमतिथी के गतानुगतिकनार्थी क्रिया करवामा
 आपे तो तेथी अज्ञान प्रियार्थी राग द्वेषादिक अतर विकारो दूर
 धराने बदले उलटा बधवानोज सभव बधारे रहे छे जेम लाभनो
 अर्थी व्यापारी गमे ते व्यापार करता परिणामे पोता। नुकसान नहि
 यता थोडो घणो पण चोगखो लाभज थाय तेवोज व्यापार करे छे
 तेम आत्मार्थी जनोए पण हरेक धर्म कर्णी करता पोताना राग द्वेष
 मोह मिथ्यान्वादिक अतर विकारो दूर यता जाय अने चित्त शुद्धि
 प्रमुख उत्तम लाभ मळतो जाय तेवीज रीते प्रवर्तनु उचित छे कोर
 प्रकारे विकारनी वृद्धि तो घरा न ज पामे तेवी पूरती काळजी हरेक
 प्रमगे राखवी जोइए

चोथी भूमिका शुद्धि—ये प्रकारनी भूमिका शुद्धि वहेयाय छे एक द्रव्य भूमिकाशुद्धि अने तीर्था भाव भूमिकाशुद्धि देव गुम्न जुहारवा जता जग्रणा सहित विधि पूर्वक चैत्यद्वारमा क उपाश्रयमा पेसी दूरथी पण देव गुम्नु दर्शन यताज अजन्मिद्ध नमन करी प्रदक्षिणा दक्ष नजरे पडती आगातना टाली देव गुम्न समुग्र अति नम्रपणे आबी पचाग प्रणाम करती वगते उत्तरासग प्रमुख बडे यथायोग्य भूमि प्रमार्जन करीनज शुद्ध देव गुम्नी पूजा भक्ति ये स्तुति करवी उचित छे आ प्रमाणे विरि सागरवानो हेतु पोतानी भाव भूमिका-हृदयशुद्धि करी एज छे पूजाक्त भय, द्वेष अने रोद दोषने दूर करवाथी भाव भूमिकानी शुद्धि थर शके छे जेम जिन चैत्यादिकनु निर्माण करतां भूमिका शुद्धि करवा माटे भूमिमां रहेला शल्यादिक दूर करी देवामां आरे छे, तेम हृदय भूमिमा रहैग राग द्वेषादिक (कषाय) शल्य, मिथ्यात्व शल्य, तेमज पराक्त भयादिक शल्या अवश्य दूर करवाज जोइए स्थारेज यथार्थ अंतर शुद्धि थयेली गणाय छे जेम शल्य रहित शुद्ध भूमिका उपर चणारेला मासादमा मुख निवास करी शक्या छे तेम जेमा अंतर शल्य दूर यथा ते एही हृदय शुद्धिमाज सज्जनोज सहजानदमा निपन्न रही शके छे स्वो-स्वम् सुर्य हृदय शुद्धिमाज छे तेथी जेम सगर हृदय शुद्धि थाय तेम पवित्र लक्ष सहितज हरेक प्रसंगे आत्माथी जनान् प्रवर्तमानु छे गाढरिया प्रवाहे प्रवर्तवाथी कणु आत्महित सधानु नवी तेथी जेवी रीते हृदय शुद्धि थमा पांमे तेवा अंतर लक्ष-उपयोग माहितज मकळ धर्म करणी करी हितकर ते ताकी लोक रजनार्थ के अध परपराए

वर्तव्यमा यद् यण अपि क हिन न गी ज

पाचमी पूजा उपकरण शुद्धि—श्री तीर्थगजने भेटती रवते
शुद्ध देवगुप्ती सेवा भक्तिना मसगे जे कई उपकरणो-पूजा मामग्री-
नी जर पडे, ते अति उदार दीर्घी सारी सभाजपूर्वक उत्तम
प्रकारनी मगटिक द्रव्यो वंड निपजावेळ होय तो चित्तनी प्रस-
न्नता माये भाव उट्यासना टुद्धि निमित्ते जने छे पर महा पु
पोण प्रभु भक्ति प्रसंगे जे मर्यादा अविन करेनी छे तेन अनुसरी
यथाशक्ति प्रमाद रहित आपणे यण आम कल्याणार्थे लाभ लेवा
उचित छे

स्वस्व शक्ति-साधन प्रमाणे जनेक प्रकारे प्रभु पूजा थई शके
उ, तेमा अष्ट प्रकारी पूजा प्रतिदिन लक्ष पूर्वक करवा दरक श्रद्धाळु
भाई जेनोण उजमाल रहेतु जोईण

अष्ट प्रकारी पूजा जेम अतर त्व सहित करवामा जाव तेमज
भक्ति आन्महित रूप होवार्थी ते वावत अत्र प्रसंगोपात मक्षेपनी
पान करीए छीए

१ जटपूजा-शुद्ध करेला पवित्र कुभादिक्या जयणा सहित
गाडीने जाणार्थ तीर्थजटादिस्वते म्नात्र अभिषेक (प्रज्ञात्रन) करता
हृदयमां भावतु रे प्रभु अभिषेकना प्रभावे अमारा अनादि र्म-कर्म
दूर थई जाय. शुचि-पवित्र जट गी जयणामहित स्नान करी इन्द्रनी
पे उच्चम प्रखालकार धारण करी निर्मळ नीरनी धारार्थी अत्र तक्षपर्षक
श्री जिनेश्वर प्रभुने न्हवरावता उत्तम भावना योगे पोनेज पोताना
आन्माने कर्म मळ रहित करी शके उ

न्यायकारी स्वस्तिक रचनार आत्मा उत्तम भावना योगे रत्नत्रयी-
 फ्य प्रभुना मार्गने पामी चार गतिने उदी, अते सिद्धि गतिने पामी
 शके छे स्वस्तिक (साथियो) रचतां प्रभु समापे उपर जणवेलीज
 प्रार्थना शुभ भावना सहित करी जोईए.

७ नैवेद्य-अनादि देहाध्यास (देह ममता) योगे जीवने जा-
 तजातनां खान पानमा रति लागेली छे तेथी विरक्त थवाने प्रभु
 समीपे विप्र विध जातना पक्वान्न, रसोई ढोकी एवीज प्रभु प्रार्थना
 करवानी छे के हे प्रभु! अनादि पुदगलानदीपणु तजावी अमने अणा
 हारीपद प्राप्त करावो

८ फळ-सरस उत्तम जातिनां विध विप्र फळ प्रभु पासे ढोकी
 एवी प्रार्थना करवानी छे के हे जगदीश ! आप अमारां अनादि
 जन्म जरा मरण सपथी अनता दुःख निवारी अमने अक्षय मृगमय
 मोक्ष मुखनी नक्षीस आपो ! आवी रीते सक्षेपथी हेतु सहित सम-
 जावेली अष्ट प्रकारी पूजा हरेक श्रद्धालु भाई बहनोए प्रातिनि
 करवा खेप करवो जोईए उक्त द्रव्य पूजाकर्यावाद चैत्यवदन प्रमुख
 बडे प्रभुना गुणग्राम वरी आत्माने तटीन करवो युक्त छे

उठी द्रव्य शुद्धि-प्रभु पूजादिक निमित्ते जोईता वधा पजो
 पगरण याय युक्त द्रव्यथी मेळववा प्रयत्न करवो जोईए मतलब के
 श्रद्धावत गृहस्थे प्रथम तो अनीति के अत्यायनो मार्ग तर्जा नीति-
 न्यायना धोरणनेज अग्रणी रहेतु जोईए, नीतिथी व्यापारादिक
 करता द्रव्य न मळे एवी मायता केवळ मुर्वा भरेलीज जाणरी

शास्त्रकार तो द्रव्य उपार्जन मटे खरो उपायज नीतिनो बतावे छे, नीतिथी द्रव्य मटे छे एएएज नहि पण मटेले द्रव्य मुखे भोगधी शक्या छे अने स्थिर टकी रहेवाधी बग परपरा सुधी चाल्या रू छे वळी नीतिना द्रव्यधी सद्वुद्धि मुजे छे, तेनो सद्व्यय थाय छे अने परिणामे ते महा लाभदायी नीबडे छे वळी अनीतिना माग उपार्जेला धनना भोगयधी मुद्धि बगहे छे, ते भोगवता कडक विनो भावे छे, अने थोडा बचतमा तेनो नाश पण थई जाय छे सजेग धान्यनी पेरे अनीतिनु द्रव्य फलदायी थई शक्तु नयी तधीज ज्ञानी पुरुषो पोकारी पोकारी नीतिनोज मार्ग आदरवा आग्रह करे छे ते माग चालनार मभुनी आज्ञानु पालन करनार रेखाय छे अने ते सद्वितिनो भागी थइ अते परम पद-मोक्ष सुखनो भोक्ता थइ शके छे

सातमी यथायोग्य विधि शुद्धि-तीर्थ यात्रा करवा जता आपणा आत्मानु एकात हित सहाय तेवी रीत जयणा सहित जावु, मार्गमा कोइ प्रकारनी विरथा कर्गी नहि कोइ साथे रेशमा उतरवु नहि कोइने अभिय लागे अने अहितरूप थाय तेवु वचन नज कहेवु गात वृत्तिथी चित्तमा शुभ भावना भावता भावता अठवाणा(उप्राडे)पगे सभाए राखी राखीने चात्रु विना कारण कोइने योजनाए न थावु, पवित्र तीर्थराजनो योग पामी सुरप्रशीलपण ओडु करवु पोताना मन वचन कायाने बनी शके तेएला नियममा राखवा कोइना वचन उपर खीनवाइ जइ पोताना मननी शांति खोड देवी नहि एवी रीने काएजी राखीने विधि सहित तीर्थ स्पर्शना कर्गी तेरा प्रसंगे कृप-

णनादिक दांपो दूर करी उदार वृत्ति आचरणी तीर्थपति श्री-
 अरिहत महाराजने भेरी भाव सहित, चढता परिणामे प्रभुनी पूजा
 अर्चा (सेवा—भक्ति) करवी. आपणी समज प्रमाणे प्रभुनी स्तुति
 करवी सामान्य रीते सघळा चैत्यो आदरपूर्वक जुहारवा. अति नम्र-
 पणे प्रभु मुद्राभेने निहाळी निहाळी नमन करता जणु अने विगिष्ट
 स्थळोए स्थिरताथी चैत्यदन प्रमुख करवा पण लक्ष राखणु. मद्र
 क्षिणा देता कयाय कोइ प्रकारनी आशातना थती के थपेली नजरे
 पट तो ते निरारवा—दृग् करवा खास चीवट राखणी पोतानाथी
 जे थइ नज शके एणु होय ते करवा अन्य योग्य जनने भजामण करी
 देवी पण तरी राखतमां उक उपेक्षा तो नज करवी आशातना
 गळवी ते पण भक्तिनुज अग गणाय छे मार्गमा चान्ता के तीर्थ
 उपर चढतां प्रभु आज्ञाना खपी गळे पवित्र शासन रागी जे कोइ
 सामु, साम्नी, श्रायक, श्राविशा मळे तेमनो उचित विनय साचरयो
 रनी शके तेटली तेमनी सेवा भक्तिबडे आराधना करवी, परंतु
 विगधना तो कदापि पण करवी नहिं. उपर के नीचे जिन चैत्या
 दिकमां चैत्यदन करतां आपणागी जे ज्ञानादिक गुणमां अधिक
 होय तेरा वटील जनोनो अत्रिक विनय साचरयो तेओ चैत्यदना
 दिक करता होय तो आपणे ते नम्र वृत्तिथी श्रवण करणु परंतु
 तेमनाथी जूदु करीने सामु डांठी नाखणु नहिं तेम छता जूदु करवा
 जेवोज प्रसंग होय, तोपण एवा मद्र स्वरथी करणु के जेथी बीजानी
 भक्तिमां कोइ पण प्रकारे व्याघात पडे नहिं जिन मंदिरमां पेशतां
 के नीकळता घटादिक बगाडता पण एवो रखाळ अग्रदय राखयो.

मतः के जे कइ करणी आपणे करिये ते एया अतर लभधी करवी के तेधी आपणु एयात हित थवा उपरात बीजा पण आत्मार्थी जनो तनु अनुमोदन तेमज अनुकरण करे. स्थिर चित्तधी करेली धर्म करणी लेखे थाय छे, तेधी आपणी स्थिरता टकी रहे तेवी अने तेदली करणी भसन्नचित्तधी करवी दुनियाना सर्व जीवो साथे तेमा पण आपणा साधर्मा भाइओ तथा ब्हेनो साथे विशेषे करीने मैत्री भाय राखवो. धर्मचूस्त सदगुणी जनामा भगती नीकलेला सदगुणो निहाळी निहाळीने दीलमा उहुज राजी थावु तेमनामाधी बनी शके तदन्ता सदगुण ग्रहण करीनेज हृतार्थ थावु द्वेष दीपा अदेखाई ममुख दुर्गुणोने तो देशवटोज देवो दोष दृष्टिधी गुण ग्रहण करी शकताज नधी परतु उल्ला भापणामा दोषनीज वृद्धि थाय छे जे गण्डा नरीन-शिखाउ होय एदले धर्म अभ्यासमा पश्चात् होय तेमना उपर अनुकपा लारी जेम तेओ पण अभ्यासमा आगत यधी आपणी बरो पर थाय तेम इच्छु अने करवु, पण नाह्य तेमनी उपेक्षा के अग्रगणना करवी नहिज गम तेमा पापी तथा देव गुरुना निटक होय तोपण तेमनी उपर द्वेष करवामा पोताने तेमज तेमने कशो फायदो यता नधी, तेधी द्वेष तो नज करवो तेमज तेवा निर्दय प्राणीओ साथे राग पण करवामा कशु स्वहित के परहित सधातु नधी तेधी राग पण न करवो, तेमनाधी तो तदन उदासीनज रहेतु हितकारी छे उपर सक्षेप मात्रधी कहेली मैत्री, मुदिता, करुणा अने माध्यस्थ्य भावनाधी सदाय आपणा आत्माने मुवासित राखवो. बली विधिना प्रस्तावे शास्त्रकारे कहेलु छे के:-

“ दग्ध शून्य ने अविधि दोष, अति प्रवृत्ति जेह,
चार दोष छडी भजो, भक्ति भाव गुण गेह ”

मतलब के विधि रसिक जनोए दग्धदोष, शून्यतादोष, अविधि दोष अने अतिप्रवृत्तिदोष, ए चार दोषोने अग्रय तजरा जोटए उक्त चार दोष रहितपणे देव गुरु के तीर्थ सपथी सेवा भक्ति बहू गुणकारी-अत्यंत लाभदायी थई शके छे, माटे ते चारे दोषनु स्वल्प समजवा अने समर्जने निदोष करणी करवा प्रयत्न करवो घटे छे

१ दग्धदोष-कौइएक धर्मकरणी करता बीजी बीजी करणी करवा मन दोराप, मन मुकामे नहि रहैता, चालती क्रियाना लाभ नहि लेता अन्य अय स्थाने भटके, तेथी चालु करणी निष्फलप्राय थई जाय चालु क्रियामा अगारानी दृष्टिअनु लेखी सकाय

२ शून्यतादोष-जे कई धर्मकरणी करवामा ओउ ते सम्राछिमनी परे उपयोग शून्यपणे समज वगर अथवा शब्द, अर्थ के तदुभयना लक्ष वगरज कराय अथवा तो हु शु कः तु? में शु कः? तेमज हये मारे शु करवानु छे? तेनु जेमां कशुज भान न होय, एवी शून्य करणीधी शो लाभ थई शके? कशोज नहि, भाव वगरनी करणीमा शो रस?

३ अविधि दोष-जे धर्मकरणीनो जेवो क्रम (मर्यादा) जणावेउ होय तेथी विपरीत-उलटपालट आपमतिथी करे के ज्ञानीने पृछी यथार्थ समज मेळव्या वगरज जेम फावे तेम गाडरीया प्रवाहे करे या तो अधिक ओछी करे अथवा आगळ पाछळ करे तेथी स्वहित भाग्येज धाय, अविधिथी तो पण उलट्टु अहित पण धाय.

४ अति प्रवृत्ति दोष-दिगवरनी परे देश, काल, भावने तपास्या

बगर गजा उपरातनी क्रिया करवानो खोगे आग्रह कही के कदाग्रह करे तेथी पण लाभने रदले हानिज धाय.

उक्त चारे दोषोनु स्वरूप गुरु गम्यथी विशेषे जाणी जेम जेने तेम निर्दोष-दोषरहित धर्मकरणी-करवा स्वप-करवो तेमज जेओ विधि रसिक होई सेवामां आवनी धर्मकरणीनु रहस्य गुरुगम्य मेळवी ते प्रमाणे आदर सहित आचरण करता होय तेरा उत्तम पुरो-पोनो समागम मेळवी तेमनी शुद्ध निर्दोष धर्मकरणी निहाळी पोतानी धर्म करणीमा चळवी जेवाती धूलो मृगारवाना सपी थनु बहु जरनुछे

जे भाग्यवत जनो यथार्थ विधि युक्त धर्मकरणी करे छे, तेओ अय कृत पुण्य छे तेमज जेओ पोने यथाशक्ति निर्दोष धर्मकरणी करवा उपरात अय योग्य जनोने तेमा सहाय करे छे, निर्दोष करणीनी अनुमोदना करे उ-तेनी मुक्त कठथी प्रससा करे छे, यास्त तेनी प्राणाते निंदा तो कदापि करताज नरी, तेओ पण घन्य छे निर्दोष धर्मकरणीनी तेमज निर्दोष करणी करनारनी निंदा करनारने निजाचित कर्म बध धाय छे जेथी तेने बहुज समार परिभ्रमण करवु पडे छे, तेथी तेवी निंदा तो सर्वथा वर्जवा योग्यज छे

जेमने गुरु ज्ञानमां धर्मकरणी करता सहज स्वल्पनास्य अविधि दोष लागे छे, परंतु तेनो यथार्थ विधि जाणवा अने आदरवा जे स्वप करे छे तेओ पण शुभ भावना योगे सारो लाभ मेळवी शके छे, जेओ कहे छे के अविधिधी करवा करता नहिज करवु सारु, ते तेमनु कहेनु विपरीत-शास्त्र विरुद्धज छे. आमार्यां भाई र्हेनोए प्रमाद तर्जा विधिना स्वपी तो थनुज जोइए

“ श्री अष्टापद 'कल्प-साराङ्ग' ”

श्रेष्ठ धर्म कीर्ति युक्त, सन् ज्ञान अने आनन्दे करी सहित तथा
द्वेन्द्रोत्थी वदित एवा श्री श्राद्धिनाथ प्रभुए जेने पावन करेल छे, ते
अष्टापद गिरिराज जयवत वर्त छे ?

जे अष्टापद परतपर धूत (जुगार) प्रमुख लाखो गमे दोषोने
हरनार तथा सुवर्ण सङ्ग शक्तिवाळा श्री ऋषभदेव भगवान तथा छे
(निर्माण पाप्मा छे) ते अष्टापद गिरिराज जयवत वर्त छे ?

मुनिओने विषे श्रेष्ठ एवा श्री ऋषभदेव प्रभुना बाहुबलि प्रमुख
०० पुत्रो ज्या अक्षय सुरसेने पाप्मा छे ते श्री अष्टापद गिरिराज ०३

१ अष्टापदादिक मूल कल्प प्रशमरति साथे तेमज घनपाळ
पचाशिन साथे प्रसिद्ध थयेला छे त्याथी जोइ लेया

२ आ कल्पना प्रथम श्लोकमा दशायेला गर्भित नामोत्पद करीने
एना कर्ता श्रीमद्देवद्रसुरि शिष्य श्रीमद् धर्मघोषसरि छे एम चोक्षम
जणाय छे धर्मघोषसरिने प्रथम गणिपद मळ्यु ते घयते तेमजु नाम
धर्मकीर्ति हतु अने विद्यानद् मुनि तेमना घडलि गुरु भाई हता.
तेथी पहिला पादमा धर्मकीर्ति थीजा पादमा विद्यानद् अने श्रीजा
पादमा देवद्रसुरि एम प्रण नाम सूचव्या छे धर्मकीर्ति नाम दशा
द्यु छे तेथी आ कल्प तेमणे गणि अयस्थामा रच्यो छे एम निर्णय
थाय छे.

जाणे प्रभुना वियोगथी भय पाण्या होय तेम प्रभुनी सांज
दशज्जार मुनिवरो ज्या मोक्षपदने पाण्या छे, ते अष्टापद गिरि० /

ज्या ऋषभदेव प्रभुनी साथे एरज समये तेमना नवाणु पुत्रो
अने आठ पोत्रो ममकाटे शिवमुखने पाण्या छे, ते अष्टापद० ०

तीर्थकरनी, गणपती अने शेष मुनिजनोंनी-एव त्रण चिताने
स्याने जाण साक्षात रत्नप्रयोज होय तेवा त्रण स्तूपो ज्या इठे स्या
पन कर्वा (रच्या) छे, त अष्टापद० ६

शाश्वत जिन मठिर (सिद्धायतन) जेवु सिद्धनिपत्रा (सिद्ध
चेष्टा होय तेवा नामरतु) नामतु सुशोभित चार द्वार्याळु जिन
चैत्य ज्यां भरते निर्माण कराव्यु, ते श्री अष्टापद० ७

एक योजन लायु, तेथी अर्धु (वे कोस) पद्दोळु अने त्रण कोम
उचु एतु जिनचैत्य ज्या उचें प्रसारे (ब्रह्मघाट करतु) विगजे छे,
ते श्री अष्टापद० /

ज्या भरतचक्रीण पोतानी प्रतिमा सहित पोताना नवाणु भाई-
ओनी प्रतिमाओ अने चोरीण तीर्थकरनी प्रतिमाओ निर्माण करी,
ते श्री अष्टापद० ०

पोत पोतानी आकृति (शरीर) ममाण, वर्ण अने राउन
सयुक्त वर्तमान ०० जिनेश्वरोना विप्रो ज्या (सिद्धनिपत्रा
चैत्यमां) भक्त चक्रीण पराव्या, ते श्री अष्टापद० १०

ज्या प्रतिमा सहित नवाणु उजुओना नवाणु स्तूपो तथा एक
प्रभुनी स्तूप भक्त चक्रीण निर्माण र्यां, ते श्री अष्टापद० ११

मोहरूप सिंहने हणयाने समर्थ अष्टापद (आठ पगवाळा जान-
वर) जेवा जेना (योजन प्रमाण) आठ पगधीया भरते कराव्यां,
तथा ते जेथी आठ योजन उचो शोभे छे, ते श्री अष्टापद० १०

भरतचक्री प्रमुख अनेक कोटी मुनिवरो ज्या सिद्धिपदने वर्षी,
ते श्री अष्टापद० १३

ज्या अनशन करी सर्वाथिसिद्ध विमानमा अने मोक्षमा गयेला
भरतपशना (असम्य) राजपिओनी वात सुबुद्धि प्रधाने सगरचक्री
ना पुनोने कही, ते श्री अष्टापद० १४

(तेथी) सागर जेवा गभीर आशयवाळा ते सगरचक्रीना
पुनोए जे गिरिनी चोमेर (फरती) रक्षा करवा माटे सागरना जेवी
(उडी अने विशाल) खाइ खोडी-नीपजावी, ते श्री अष्टापद० १५

सदा उचा प्रकारे नाचता चपळ तरंगी रपी पोताना सुशोभित
हस्तोपडे जाणे पोतानु पाप क्षालन करवा इच्छती होय तेवी गगा-
नदीए श्री जिनेश्वर सपथी जे गिरिराजनो चोमेथी आश्रय कयो,
ते श्री अष्टापद० १६

ज्या (चौवीशे) जिनेश्वरने (मणिमय) तिलक चढाववाथी
दमपती तेना यथार्थ फळ तर्गके पोतानाज ललाटमां अकृत्रिम एटले
स्वाभाविक तिलकने पामी मतलय के तेणीनु कपाज्ज सूर्य जेवु
प्रकाशमान थयु, ते श्री अष्टापद० १७

जे गिरिने कोपथी समुद्रमा फेंकी देवा इच्छता रावणने वाली
नामना मुनिए पोताना पादबडे (परतसाथे) दवावीने तत्काळ रोव-
राव्यो, ते श्री अष्टापद० १८

મુજાની નસથી, ત્રુટ્ટેગી તાત સાંધી લીધેલી વીણાવઢે પ્રમુની
મક્તિ કરતો રાગળ જ્યા ધરણેન્દ્ર પાસેથી વિજય આપનારી અમોગ
વિજયા શક્તિને પામ્યો, તે શ્રી અષ્ટાપદ ૦ ૧૦

વમુદેવની જેમ જે સીર્થેઉપર ઘમતા શનુને પ્રહાર કરતો ત્રિયા
ધર પળ ત્રિયાદીન થઈ જાય છે, તે શ્રી અષ્ટાપદ ૦ ૨૦

સ્વશક્તિયટ આ ગિમિવ ઉપર આગીને જે જિનોને વાદે, તે
શ્વશ્ય અચ્છ હૃદય (મોક્ષને) પામ, ઈવી રીતે શ્રી વીને જેને લગ્વા-
ખ્યો છે, તે શ્રી અષ્ટાપદ ૦ ૨૧

દક્ષિણાદિક ચારે ત્રિયાઓમાં સ્યાપેલા ૪, ૮, ૧૦ અને ૨ મ
ગીને ચોવીશે જિનચિત્રોને ચનુર ગણધર શ્રી ગૌતમમ્યામીષ જ્યા વદ
ના કરી છે, તે શ્રી અષ્ટાપદ ૦ ૨૨

જે પર્યંત ઉપર ગૌતમમ્યામીષ ઉપદેશેઝ પુડરીક અચપનતુ પઠન
કરાર્થી (સામલવાથી) તિર્યગ્નૃમકદેવ દશપૂર્વરમા મધાન પ્યા
દગમા પટ્ટર (વજપિ નામ) થયા, તે શ્રી અષ્ટાપદ ૦ ૨૩

જેમણે જિનેશ્વર પ્રમુને સ્તહ્યા છે, પવા શ્રી ગૌતમ ગણરે જ્યાં
પદરસો તાપસોને દીક્ષા આપી, તે શ્રી અષ્ટાપદ ૦ ૨૪

આઠ પગથીયાવાઝા અંન ચિરકાઠ સ્થાયી રહેવાવાઝા શ્રીઅષ્ટા
પદ પર્યંતની જેરા સુવર્ણમય અને નિશ્ચલ ઘૃત્તિવાઝા જે સર્વજ્ઞ પ્રમુષ
શ્રા મહાતીર્થનુ વર્ણન કર્યું છે, તે શ્રી અષ્ટાપદગિરિ અથવા અષ્ટાપદ-
ગિરિના નાયક શ્રી આદિદેવમમુ જયવન વર્તે છે ૨૫

। इति श्री अष्टापदकल्पसाराश ।

નેમીશ્વર પ્રમુની લેખ્યમયી પ્રતિમા જ્યાં વે હજાર વર્ષસુધી (ટર્કી) રહી, તે ગિરનાર૦ ૧૭

એપમય મૂર્તિનો નાશ થયે સંતે અવાટેરીના આંદશથી રતન નામના શ્રાવકે જ્યાં પશ્ચિમ સામું (નરુ) ચેત્ય સ્થાપ્યુ, તે ગિરનાર૦ ૧૮

કાચન ઘલાનકુની અદરના સમયસરણમાથી રતન શ્રાવકે કાચા સૂત્રના તાતણાયદે સ્વેર્ચીને જા (આજ કાટે વિગ્રમાન) રિત્ર અહીં આપ્યુ, તે ગિરનાર૦ ૧૯

જ્યાં નેમિનાથ પ્રમુને નમસ્કાર કરવામા (યાત્રા કરવામા) ઘોદ-પટ નિષેધ કરાયેલા શ્રી સત્ર (સહાયને માટે) મત્રવલ્લી આકાશ માગ ગમન કરી શકનાર જયચંદ્ર મુનિને ન્યા આરસા ફરમાવ્યુ, તે ગિરનાર૦ ૨૦

તારા દેવીને ગણ કરીને ઘોદોને પરાસ્ત કરી, જયચંદ્ર મુનિને જ્યાં શ્રી સત્રને પ્રમુના દર્શન કરાવ્યા (પ્રમુ મેટાવ્યા), તે ગિર૦ ૨૧

રાજા સમક્ષ કુમારીના મુલ્યમાથી નીકલેલી ગાથાવદે (સિદ્ધ કરી આપીને) અગદેવીએ દિગરૂંઓ પાસેથી જે તીર્થ (શ્વેતાંવર) સત્રને મદાને માટે મ્પાવ્યુ, તે ગિરનાર૦ ૨૨,

ત્યારથી માઠી નિરતર સમસ્ત સય નિત્ય અનુગ્રાનમાં જે ૧ ગાથા નો હમેશા પાઠ કરે છે, તે ગિરનાર૦ ૨૩

દીક્ષા, જ્ઞાન, વ્યાન, ઘ્યારપાન (ઉપદેશ) અને મોક્ષાવલોકનને

૧ ઉદ્ધિતસેલસિદ્ધરે દોલ્લાનાનાર્ણનિસિદ્ધાઆ જસ્સ । તે ધમ્મચક્ર ઘટ્ટિ અરિદ્ધનેમિં નમંસામિ ॥

(निर्माणे) स्थाने जे प्रभुचैत्यधी पवित्र छे, ते गिरनार० २८

राजीमतिनी गुफा, चंद्र गुफा, गजेंद्रपद कुड अने नागझरी
प्रमुख स्थळे जे प्रभुमतिमाधी युक्त छे, ते गिरनार० २९,

ज्या मनाहर अने कल्याणकारक उनाक्षर, घटाजनंदिदु अने
शिवशिलादिक (पवित्र स्थळो) रहेला छे, ते गिरनार० २६

याकुडी अमात्य अने सज्जन दंडेश प्रमुख अनेक उत्तम जनोए
ज्या नेमीश्वर प्रभुना चैन्यनो उद्धार क्यो छे, ते श्री गिरनार० २७

जेनी मेखला (कदोरा) ने स्थाने तेजपाल घरीश्वरे ऋण कल्या
णर सबधी चैत्य कराव्यु, ते गिरनार० २८

अने वस्तुपाले शत्रुजय, समंतशिरार अने अष्टापद तीर्थोनी ज्या
रचना करी, ते श्री गिरनार० २०

(अवसर्पिणी कालना) छ आरामां जे अनुक्रमे छवीश, बीण,
सोळ, दश अने व योजन तथा सो अस्त्र ((घनुप) प्रमाण उचो
वर्त छे, ते गिरनार० ३०

अत्रापि ज्या गीत नृत्यादिकने करता सायमान देवो संभलाय
न्ते ते गिरनार० ३१

विद्या प्राभूत (शास्त्र) धकी उद्धरेला पादलिप्तमृरिक्त उज्जयत
कल्प विगेरे उपरथी आ प्रमाणे जेनु में ऋणन कर्यु छे, ते श्री गिर
नार गिरीश्वर जयवत वने छे ३२,

॥ इति श्रीगिरनारकल्पसारांग. ॥

અથ શ્રીસંમેતગિરિચરકલ્પ સારાંશ

આ ભરત ભમિન્પી સ્ત્રીના વિશાઠ લલાટ સ્થલના તિલક તુલ્ય સમેતગિરિ તીર્થ કે જે સત્તાર સમુદ્રના તીર્થ ઇટલે કિનારા સમાન છે, તેને દુ સ્તુ દુ

જિનેશ્વર અને મુનિજનોના ચરણ કમલને લાગેલી રજના સમઠ વડે જેનો સુદર પ્રદેશ શોભી રહ્યો છે, અને કિન્નર ગણો જેનો યગ ગાઈ રહ્યા છે, તે સમેતગિરિ ગિરિરાજ જયવ્રત વર્તે છે

જ્યાં અજિતાટિક વીશ જિનો અનેક મુનિઓ સાથે પથારી કર્મમલ્લ રહિત થઈ મોક્ષ પ્રત્યે પામ્યા છે, તે સમેત ૩

આને તીર્થ જાણીને ગીલ્સન્નાહ નામે મુનીંદ્ર જ્યાં અનશન કરી કર્મ રહિત થઈને મોક્ષ પદને પામ્યા, તે સમેત ૪

વીના પળ વહુ મુનિઓ જ્યાં આવીને મુખે મોક્ષપદ સામ્યુ, ઘ્યો જેનો અપાર મહિમા છે, તે સમેત ૫

જ્યાં અનેક અરિહત અને મુનિઓનો મનોહર મોક્ષ મહિમા ડ્રાણ ફરેતો છે, એવો જગતજનોને આનંદિત કરનાર શ્રી સમેત ૬

ઉત્તમ યાનને અચઠપણે ગવેપતા મુનિવરોએ અચઠપણાવંદ કરીને ધ્યાનના મિત્રસ્વ જે ગિરિવરનો આશ્રય લીધેલો છે, તે સમેત ૭

જ્યાં જિનેશ્વરો નિર્વાણ પામ્યા, તે સ્થાને દેવોએ કીર્તિસ્તંભ જેવો (અચઠ) ઉત્તમ મણિમય સ્તૂપસમૂહ નિર્માણ કરેલો છે, તે સમેત ૮

સ્ત્રૂપગત ચૈત્યોમા અજિતાદિક જિનપતિની રમણિક પ્રતિમાઓ
જ્યા સુર અને અસુરોવડે પૂજાય છે, તે સમેત૦ ૦.

અજિતનાથથી પહેલાં પણ ત્યાં આગેલા આદીશ્વર પ્રભુ જિને તે
મના શિષ્યોવડે જેના શિષ્યર પાવન થયેલા હોવાથી જે તીર્થપણે પ્રસિદ્ધ
થયેલ છે, તે સમેત૦ ૧૦.

અગ્રાપિ જે મનુષ્યોને પૃથ્વીપરથી સ્વર્ગ અને મોક્ષે ચઢાના
સોપાન (પગ ઝીયા)ની સમાનતાને ધારણ કરતો જણાય છે, તે સમેત૦ ૧૧

કુરુના જલમા પ્રતિબિંબિત થતી ચૈત્યશ્રેણીને જ્યાં સુધી સમગ્ર
પુણ્ય પ્રક્ષેપવાવડે પૂજે છે, તે સમેત૦ ૧૨

અત્ર જિન મમવસરણ અત્ર જિન દેવના અને અત્ર જિન મુક્તિ
થયેલ છે એવી રીતે જિનેશ્વરના ચરણથી પવિત્ર થયેલા જ્યાના પ્રદ
શો રમણીય લાગે છે, તે સમેત૦ ૧૩

સાનુ સગથી ઉદ્ભવતા અમગ સંગે રગથી રગાયેલા હરિણાદિક
પશુઓ પણ જ્યાં દેવગતિને પામ્યા છે, તે સમેત૦ ૧૪

જ્યાં અલ્પ માત્ર કરેલ તપ, જિનપૂજા અને અનજ્ઞનાદિ તીર્થના
પ્રભાવથી અનલ્પ (વિશાલ) ફલને આપે છે, તે સમેત૦ ૧૫

દેવેન્દ્રો અને મુર્તિદ્રોવડે વદિત અને પ્રસિદ્ધ એવા સમેતશિખર
તીર્થને જે ભક્તિથી સ્તવે છે, તે સકલ આપદા રહિત અવિચલ મોક્ષ
પદને પામે છે ૧૬.

॥ इति, श्रीसमेतशिखरकल्पसारांशः ॥

अथ चैत्यवदनानि

श्री तीर्थवदनान्य चैत्यवदन [१]

सद भक्त्या देवलोके रविशशिमरने व्यतगणा निकाये,
नक्षत्राणां निरासे ग्रहगणपत्रले तारकाणां विमाने,
पाताले पद्मगंद्रे मृगशशिकिरण यन्मसांद्राधकारे,
श्रीमतीर्थवदनानि मतिदिससमह तत्र चैत्यानि वदे ॥१॥

रैताद्रे मेरुश्रृंगे मचकनगररे कुडल हस्तिदत्ते,
वक्षारे वृटनदीश्वरकनकगिरी नैपये नीलवते,
चित्रे गंडे विचित्रे यमरुगिरिरे चक्रवाले द्विमाद्रौ ॥श्रीमतीर्थ ॥२॥

श्रीशैले विभ्यश्रृंगे विमलगिरिवर तर्बुदे पात्रके वा,
समेते तारके वा कुलगिरिशिखरेऽष्टापदे स्वर्णगले,
सयाद्रौ चोज्जयते त्रिपुलगिरिवरे गुर्जरे रोहणाद्रौ ॥श्रीमतीर्थ ॥३॥

आघाटे भेदपाटे क्षितितटमुकुटे चित्रवृटे शिवृटे,
लाटे नाटे च घाटे विद्यपि घनतटे देववृटे विराटे,
वर्णाटे हेमवृटे विकटतम्कटे चित्रवृटे च भोटे ॥श्रीमतीर्थ ॥४॥

श्री माले मालवे वा मलय निखिले मेग्वले पीच्छले वा,
नेपाले नाहले वा कुवलपतिलके सिंहले मेखले वा,
डाहाले कौशले वा विगलितसलिले जगले वा तमाले ॥श्रीमतीर्थ ॥५॥

अगे वगे कलिंगे सुगतजनपदे सत्प्रयागे तिलिंगे,
 मण्डे चण्डे मुरडे वरतरद्रविडे उट्टीयाणे च पुटे,
 आद्रे माद्रे पुण्ड्रे द्रविडकुवलये कान्यकुब्जे सुगण्डे ॥श्रीमतीर्थ॥८॥

चपाया चद्रमुग्धा गजपुर मथुरापत्तने चोजयिन्या,
 कौशाया कोशलायां कनकपुरवरे देवगिर्या च काश्या,
 नाशिकये राजगण्डे दणपुरनगरे भद्रिले ताम्रिप्या ॥श्रीमतीर्थ॥९॥

मृगे मत्स्यैतरिक्षे गिरि शिरसा दृढे स्वर्नदीनीरतीरे,
 शैलाग्रे नागशोके जल्पनेधि पुत्रिने भूरुहाणा निकुञ्जे,
 ग्रामेऽरण्ये वने वा जगत्स्थत्रिपमे दुर्गमये त्रिसये ॥श्रीमतीर्थ॥८॥

श्रीममेर्गे कुण्डाद्रौ रजतगिरिवरे शाल्मल्यां जघुट्टसे ,
 टक्षग्रे चैत्यट्टसे रतिकरचके कुटले मानुपगि,
 इभुकारे जिनाद्रौ दधिमुखशिवगे व्यतरे स्वर्गशोके ॥श्रीमतीर्थ॥१०॥

इत्य श्री जैनचैत्यस्तवमिममनिा भक्ति भाजाम्बिस य,
 मोक्षन् कल्याणहेतु कलिमलहरण ये पटति विशिष्टाः,
 तेषां श्रीतीर्थयात्राफलमनुन्मल जायते मानसाना,
 कार्ये सिद्धिस्तथोच्चं प्रभवति सतत चित्तमानदकारि ॥१०॥

इति श्रीतीर्थवंदनाय चैत्यवदन समाप्त

अथ श्री सिद्धाचल चैत्यवदनानि

[२]

- १ विमल केवल ज्ञान कमला, कल्पित त्रिभुवन हितकर,
 मुरराज सस्तुत चरण परुज, नमो आदि जिनेश्वर १
- विमल गिरिवर शृंग मडण प्रवर गुण गण भूवर;
 मुर अमुर किन्नर कोडी सवित, नमो आदि जिनेश्वर २
- करती नाटक किन्नरीगण, गाय जिन गुण मनहर,
 निर्जरावती नमे अहनिश, नमो आदि जिनेश्वर ३
- पुढरीक गणपति सिद्धि साधी, कोडि पण मुनि मनहर,
 श्री विमल गिरिवर शृंग सिध्या, नमो आदि जिनेश्वर ४
- निज साध्य साधन मुर मुनिवर, कोडिनत ५ गिरिवर
 मुक्ति रमणी र्या रगे, नमो आदि जिनेश्वर ५
- पाताल नर मुरलोक मांदि, विमल गिरिवरतो पर,
 नदी अधिक तीरथ तीर्थपति कहे, नमो आदि जिनेश्वर ६
- इम विमल गिरिवर गिखर मडण, दु ख विहडण ध्याईए,
 निज शुद्ध सत्ता साधनार्थ, परम ज्योति निपाईए ७
- जित मोह कोह बिजेह निद्रा, परम पदस्थिति जयकर,
 गिरिगज सेवा करण तत्पर, पद्मविजय मुदितकर ८

[३]

आर्दीश्वर जिनरायना, गणरा गुणरा,
 प्रगटनाम पुत्रगीर जास, महीमाहे महत ?
 पचक्रोड मुण्डि माध, अणमण जीहां कोर,
 शुभयान भ्याता अमूत्र, कवल तीहा लीर. ?
 चैत्री पूनमने जिने ए, पाभ्या पद महानद,
 ते दिनधी पुडरीरुगिरि, नाम दान सुगकद =

[४]

श्री शत्रुजय माहात्म्यनी, रचना रीधी सार,
 पुटरगिरिना म्थापनार, प्रथम जिन गणरार ?
 गरु दिन वाणी जिननी श्रवणी थयो आनद,
 आव्या शत्रुजयगिरि पचक्रोत्र सह रग ?
 चैत्री पूनमने जिने ए, गिव शु कीयो याग,
 नमिण् गिरिने गणरर, आरर नही त्रिलारु

[५]

आत्ति देव जरिहत नमु, धनुष पाचरो काया,
 नही काम नहि क्रोध मान, मृषा नही माया ?
 नही रग नही द्वेष नाम निरजन ताहर,
 उदन दीट विशाल तीहां, सवि पाप गधु माहर ?

नामे ह्यु निर्मल यथा, जपु जाप जिनवर तपो;
कवि प्रपन्न एव उद्यमे, आदि देव महिमा घणो ३

[६]

जय जय नाभिनारदनद, सिद्धाचरु मङ्गण,
जय जय प्रथम जिणदचद भवदु खविदृष्टण
जय जय सानु सुग्दि वृद, वञ्चिअ परमेसर,
जय जय जगदानदकद, श्री रूपभ जिणेसर
अमृतसम जिनधर्मनो ए णायक जगमा जाण,
तुजपदपरुज प्रीत धर निगदिन नमत वल्ल्याण

[७]

परमेश्वर परमातमा, पावन परमिद्ध,
जय जगगुरु देवाग्निदेव, नयणे मे दिद्ध
अचल अकल अविकार सार, करुणा रस सिधु,
जगति जन आचार एक, निष्कारण वधु
गुण अनत प्रभु तादृश, किमहि कथा न जाय,
राम प्रभु जिन ध्यान शी, चिदानन्द सुख थाय. ३

अथ श्री सिद्धाचल स्तवनानि ॥

(१)

१. श्री आपारे विमलाचलके भेदान,
 १. त्ति भायारे समवसरण मडाण, ए आंकणी
 ॥ ना देवे वीरजी स्वाम, श्रुंजय महिमा वरणने ताम,
 ॥ र्यां आठ उपर सो नाम तेहपा भाग्यपुरे पुढेरोगरि अभिधान,
 ॥ ए इदोणे तव पूजे ऋमान, किम यमु स्वापीरे,
 ॥ माग्वो तास निदान. वीरजी० १
२. भुजी भावे साभळे इट, प्रथम जे ह्या रूपम जिणत,
 ॥ देना पुत्र ते भगत नरिद भग्नेना हुनारे रूपभसेन पुढरीक,
 ॥ रूपभजी पासेने देशना गुणी तदकीक,
 ॥ दीक्षा लीयेने त्रिपदी ज्ञान अधिक वीरजी. २
 ॥ गणय पदवी पाम्या जाम, दात्यागी गुयी अभिगाम,
 ॥ विचरे महीयलमा गुण धाम अतुत्रमे आपारे श्री सिद्धाचल सार,
 ॥ मुनिसर कोटिरे पत्रमे परिवार, अनजन कीपुरे, निज आतमने
 ॥ उदार वीरजी० ३
३. चैनी पुनम दिरसे एह पाम्या केवळज्ञान अउहेद,
 ॥ गियमुख धरिया अमर अदेह, पूर्णानर्दीने अगुर लघु अरगाह,
 ॥ अज अविनायीरे निज गुणधोगी अत्राह,
 ॥ निज गुण कर्तारे पर पुत्रगल नाहे त्याह. वीरजी० ४
 ॥ नेणे प्रमदगु पुढरिक गिरि नाम, साभळो सोहम देवलोके स्वाम,

एहनो महिमा अतिदि उग्राम, इणे दिन कीजेरे तप जप प्रजाने दान,
 व्रत बली पोसारे जेह करे अनिदान, फल तस पामेरे, पचमोडी गुणुं
 मान वीरजी ५

भक्ते भव्य जीव जे होय, पञ्चम भव मुक्ति लहे सोय,
 तेहमा वायक छे नहि कोय, व्यवहार केरीरे, म यम फलनी ए वात-
 उल्लुष्ट योगरे अतरमुहूर्त विन्यान, निरमुग्य साधेरे, निज आतम
 अमदात वीरजी ६

चैत्री पुनम महिमा देख, पृजा पच प्रकारी विशप,
 तेहमा नहि लणिम काट रेख, इणीपेरे भाग्वेरे, जिनरर उत्तम वाण,
 सांभली बुडपारे, केदक भविक सुजाण, इणीपेरे गापोरे,
 पञ्चविजय सुप्रमाण वीरजी ७

(२)

प्रणमो मेमे पुडरीक गिरि राजीयो, गार्जीयो जगमा र एह सोभागी
 यात्राए जाता पगे पगे नेजेरे, बहु भयसमित खेह सोभागी प्र १
 पाप होय बज्जयेप समोखे, ते पण जायेरे दूरें सोभागो,
 जो एहरे गिरिनु दरान कीजीए, भायभक्ति भरपूर सोभागी प्र २
 गौहत्यादिक हत्या पच छे, कारक तेहनो जे होय सोभागी,
 ते पण ए गिरि दरशन जो करे, पामे शिवगति सोय सोभागी. प्र ३
 श्रीशुक्रराज नृपति पण इणागिरि, करतो जीनवर ध्यान सोभागी,
 पग्मासे रिपु विजयगया सवे, वाभ्यो अधिक तस वान सोभागी. प्र ४

चन्द्रेश्वर निज भगिनी भोगिनी, कीर्तु पाप महत सायागी,
 ने पण ष नीरय आगयता, पाय्यां शुभगति सत सोभागी. प्र० ५
 मोर सर्प वारण ममुय रदु, जीय छे जे विरगय सोभागी
 ने पण ष गिरि दरगन पुण्यथी, पाये सुगति दिशाठ सोभागी प्र० ६
 एवा महिमा ष तौरथ तणो, वीत्री पुनय विणैष सोभागी,
 श्री विजयगज गूरिस्वर पिण्यने, दान गया दृ.ग्येश साभागी प्र० ७

(३)

बापण्डार पातीकडां, तमे शुं कर्णो रवे रहीने रे ॥
 श्री सिद्धाचर नयणे निरग्यो, दूर जाओ तुमे वहीने रे ॥१॥
 ॥ बापण्डां रे० ॥
 वाळ भनादि लगे तुम साणे, मीन करी निरवहीने रे ॥
 आज धकी ममु चरणे रहीं, एम गिखरीधु मननेरे ॥ २ ॥
 ॥ बापण्डां रे० ॥
 दुपमकाए एणं भरने, मुक्ति नही सयणनेरे ॥
 पण तुज भक्ति मुक्तिने संगे, वपक उचर नेम गेहनेरे ॥३॥
 ॥ बापण्डां रे० ॥
 शुद्ध सुरागन घूरण आपु, दिभ्या परु गोपननेरे ॥
 आनय भान गयो जय निरमल, आणदमय तुज भननेरे ॥४॥
 ॥ बापण्डां रे० ॥

अखय निधान तुम समकित्त पार्थी, कोण वछे चळ धननेरे ॥
शांतसुधारसं वनरुकचोले, मीचो सेवक तननेरे ॥ ५ ॥

॥ वापलडारे ० ॥

वाद्य अभ्यतर शत्रु फेरो, भय न होवे मुज मननेरे ॥
सेवक सुगीयो मुजस विलासी, ते महिमा प्रभु तुजनेरे ॥६॥

॥ वापलडारे ० ॥

नाम भत्र तुमारो साभ्यो, ते थया जग मोहननेरे ॥
तुज मुख मुद्रा देखी हरखु, जीम चातक जलधरनेरे ॥ ७ ॥

॥ वापलडारे ० ॥

तुम विण अवर देव नहा जाचु, भ्यानु फारि फारि आ मननेरे ॥
ज्ञानविमल कहे भवजन् तारो, सेवक राव ग्रहीनेरे ॥ ८ ॥

॥ वापलडारे ० ॥

(८)

नीलुडी^१ गायण तर तळे, गुण सुदरी ॥

धीलुडा^२ प्रभुना पायरे, गुणमजरी ॥

उज्ज्वल व्याने ध्याईए ॥ सुण० ॥ पटीअ मुक्ति उपायरे ॥ गुण० ॥

शितळ उयाए वेशीए ॥ सुण० ॥ रातडो^३ करी मनरगरे ॥ गुण० ॥

पूजीए सोवन फूलडे ॥ सुण० ॥ जेम होय पावन अगरे ॥ गुण० ॥

खोर क्षरे जेह उपरे ॥ सुण० ॥ नेह धरीन एहरे ॥ गुण० ॥

त्रीजे भवे ते शिव लहे ॥ सुण० ॥ याये निरमळ दहरे ॥ गुण० ॥

भ्रान्त धरी प्रदक्षिणा॥ सुण० ॥ नीए एहने जे साररे ॥ गुण० ॥
 अभग प्रीति होय जेहने ॥सुण०॥ भव भव तुम आधाररे ॥गुण०॥४
 कुमुद पत्र फट भजरे^१ ॥ सुण०॥ शाखा थड ने मूलरे ॥गुण०॥
 त्रै तणा वासाअ छे ॥ सुण० ॥ तीरथने अनुकूळरे^२ ॥गुण॥ ५
 तीरथ ध्यान धरी मुदा^३ ॥गुण०॥ सेवो एहनी छायेरे ॥ गुण० ॥
 नान त्रिमळ गुण भाखियो ॥सुण०॥ शत्रुजय माहातम मांयेरे ॥गुण०॥६
 ॥ इति ॥

(५)

मुरपति आगळ एम जपे श्री गीर जिनेश्वर, गिरिराज.
 ए ता मळळ तीरथमाहि सार शत्रुजय मुखकर, गिरिराज ॥१॥
 सिंध्या इहा साधु अनत, अनत केवळ घरा, गिरिराज
 जिनवर इहा आव्या अनेक जाणीने पावनघरा, गिरिराज ॥२॥
 रायण तळे कृपभ जिण्ट गुणाकर गेष्ट शु, गिरिराज
 व्हाळो पुं नराणु वार पथार्या भेम शु, गिरिराज ॥३॥
 एतो मोष वृष्टु परवानी पीठ वखाणिये, गिरिराज
 त्रिभुवन नारण एह तीरथ जगमाहि जाणिये, गिरिराज ॥४॥
 दीठे करे दुरगति दूर ए दुपम काळमां, गिरिराज
 चाहीनेरे जडए सिद्धक्षत्र रहिये एनी चालमां, गिरिराज ॥५॥

(६)

सिद्धाचल गिरि भेट्यारे, धय भाग्य हमारा,
विमलचल गिरि भेट्यारे, धय भाग्य हमारा
ए गिरिचरनो महिमा मोटा, कडेता नावे पार;
रायण स्वयं समोसया स्वामी, पुत्र नराणु वार रे, ४ १
मुल नायक श्री आदि जिनेश्वर, चामुख प्रतिमा चार,
अष्टद्रव्यशु पूजा भावे, समकित मुल आधार रे ४ २
भाय भक्तिशु प्रभु गुण गावे, आपणा जनम सुधार्या,
यात्रा करी भवेजन शुभ भावे, निग्यतिर्यच गति वार्या रे ४ ३
दुर देशांतरधी हु आव्यो, श्रयण सुणी गुण तारा,
पतित उद्धारण विन्द तुमारु, ए तीरथ जग सारा रे. ४ ४
सवत अठार त्याशी मास अपाढे, वदि आठम भोमवारा,
प्रभुजीके चरण प्रतापके सघमें क्षमारतन प्रभु प्यारा रे. ४ ५

(७)

मनना मनोरथ सावि फट्याए, मिथ्या वळीत काज,
पुजो गिरिराजने ए, प्राये ए गिरि शास्वतो ए
भवजळ तरवा झाज, पूजो गिरिराजने ए,
मणि माणिक मुगताफळेए, रजत कनकना फुल ५०
केशर घदन घशी घणाए, बीजी वस्तु अमुल्य ५०

१ पाच श्लोक

उठे अगे द्वाब्बीयोए, आठमे अगे भाव्.	पृ०
स्थिरावृत्ती पपत्ने वरणव्योए, ए आगमनी श्वाव्	पृ०
विमल को भवि शोकने ए, तेणे विमलाचल जाण	पृ०
शुक गजाधी विम्वर्यो ए, शत्रुजय गुण व्राण	पृ०
पुडरीक गणवग्धी धयोए, पुडरीक गिरि गुण धाम.	पृ०
मुरनर जन एम जाणीएए, उत्तम एस्त्रीग नाम	पृ०
ए गिरिविरना गुण घणाए, नार्णीए नरी कहेयाय.	पृ०
जाणे पण वही नवि शके ए, मुगद घुटने न्याय.	पृ०
गिरिवर फग्गन नवि कर्यो ए, ते श्यो गरभावास	पृ०
नमन दर्शन फग्गन कर्यो ए, पुरे प्ररनी आश	पृ०
आज महोदय में ल्यो ए, पाम्यो प्रमोद रसाळ.	पृ०
मणी उद्योन गिणि मेवता ए, घेर घेर मगळ माळ	पृ०

(८)

चालो चालो विमळगिरि जइपरे, भवजळ तरवाने;
 तुमे जयणाए धरजो पापरे, पार उतरवाने ए आकणी,
 गळ काळनी चेष्टा टाळी, हु तो धर्म योपन हवे पापोरे भव०
 भूल अनादिनी दूर निवारी, हु तो अनुभव मनमा ल्यापोरे
 पार० चालो० १
 भय नरवा सखीदूर निवारी, मारी जिनचरणे लय लगीते, भव०
 सख भावमा दिल हवे ठरीयु, मार्ग भवनी भावठ भागोरे
 पार० चालो० २

सचित सग्नो त्याग करीने, निव्य गनासणा तपकारीर; भव०
पादिसमणां दोय टवना करशु, मनी अमृतक्रिया दिग्गरीरे

पार० चाली० ३

वन उधरशु गुनी पामे, हु तो यथाशक्ति अनुसारे भव०
गुसाथे चडशु गिगि पाजे, जे भवांदपि वृडता तारे

पार० चाली० ४

भव तारक ए तीरथ फरसी, हु तो सृज जुडमा नावोर भव०
अष्टमकारी ऋषभजिणदनी, हु तो पुजा करीण लय लावीरे,

पार० चाली० ५

तीर्थपतिने तीर्थमेवा, ए तो साचा मोक्षना मेवारे भव०
सात उठ दोय अट्टम करीने, मने स्वामी वच्छन्नी हेवारे,

पार० चाली० ६

प्रभुपदपद्म रायण तळे पूजी, हु तो पाभीज हरग्व अपाररे भव०
रपविजय प्रभु यान पसाए, ए तो पामे सुख श्रीकाररे,

पार० चाली० ७

(९)

सिद्धाचल उदारे नग नारी ०

नाभिगया मरुदेवा नदन, ऋषभदेव सुखकारी सिद्धा० ॥१॥

पुढरीक पमुहा मुनिवर सिद्धा, आतम तत्र विचारी. सिद्धा० ॥२॥

शिव मुख कारण भयदुःखवारण, त्रिभुवन जनहितकारी सि० ॥३॥

समकित शुद्ध करण ए तीरथ, मोह विव्यात्व निवारी सिद्धा० ॥१॥
 ज्ञान उद्योत प्रभु कैरव धारी, भक्ति करु एकतागी सिद्धा० ॥२॥

(१०)

प्रभु तुदि तुहि तुहि तुहि तुहि घग्ना यानरे ए देशी
 विमल गिरिधर शिखर मृदर, सक्ळ तीरथ माररे,
 नाभि नदन त्रिजग रदन, रूपभ जिन सुग्यनाररे विमल १
 चंत्यतले रर म्ब रायण, सोहे अति मनोहाररे,
 नाभि नन्न तणां पगलां, भेस्ता भव पाररे विमल २
 समरसत्रिया आत्ति जिनरग, जाणी लाभ अनतरे,
 अजित गाति चवमास रदिया, रम अनेक महतरं विमल ३
 साधु सिध्या जिहां अनता, पुडगीरु गणशाररे,
 शास्त्र ने प्रभुस्न पाडव, प्रभुग्व बहु अणगाररे विमल ४
 नेमि जिनना शिष्य थावचा, सहस्त्र परिवाररे,
 अतगडजी मृत्रमार्ही, ज्ञातासृत्र मशाररे विमल ५
 भात्र सहित भवी जे फरगे, सिद्धसंन मृठापररे,
 नरक तिर्यग् दो निवाररे, जपे लाय जिन नामरे विमल ६
 ग्यणमय जे रूपभ प्रतिमा, परसय धनु मानरे,
 निय प्रत्ये जिहा इद्र पूजे, दुपम समय प्रमाणरे विमल ७
 श्रीजे भवे जे मुक्ति पहोंचे, भविक भेदे तेहररे,
 दर सानि य सकळ वंशित, पुग्वे ससनेहररे विमल ८

पत्नीं पेरं नदनो सवञ्ज महिमा, नयो ज्ञान्य मन्त्राग्नेः
 ज्ञानविमल गिरिवान धार्मी, भ्रातृगमन निवारं विमल ० ०

(११)

श्री गिद्धाचट भेन्वा, मुज मन भविर उमापौ,
 कृपभेदेर वृमा वरी, माजे भरतजा म्हादो श्रीरे ०
 मणिमय मृत श्रीकृष्णभनी, निनाड भविराम,
 भुवन वरायो वनरमय, राम्यो भगवती नाम श्रीरे ०
 नेम विना प्रेवीग तिन, भापा विपभेव जार्मी,
 जेतकना गमतीरध नदी, पौन्वा गियरर वार्मी श्रीरे ०
 पुत्र नराणुं समोमयो, स्वामी कृपम मिशदा,
 गम पांडव सी शं रवा, पाग्वा परमानदा, श्रीरे ०
 पुत्र पुत्र पतावणे, पुद्गीक गिरी पापाः
 कानि विमयहरणे वरी, श्रीसिद्धाग्न गापो श्रीरे ०

अथ स्तुतय

(१)

श्री नमुजय तीरव मार, गिरिवरमां भव मेरु उदारः
 टासोर रामापार
 मप्र मांटी नवकारज जगु, तागमां त्रय चद्र वन्तागु,
 जट्पर जट्मां नाणु

पत्नीमा उत्तम जेम हस, कुलमाही जेम ऋषभनो रा,
 नाभि तणो ष अण
 क्षमाव्रतमा श्री अरिहत, तपशूरा मुनिवर महत,
 गजुजय गिरि गुणस्त ॥१॥

(२)

श्री सिद्धाचल मडण, ऋषभ जिणद त्याल,
 मस्त्रेवा नंदन, यदन कम तण काण
 ष तीरथ जाणी, प्रव नवाणु सार,
 आदीश्वर आव्या, जाणी लाभ अपार ॥ १ ॥

(३)

पुत्रीक मडण पाय प्रणर्माजि, आदीश्वर जिन चदाजी,
 नेमि पिना त्रेरीश तीर्थकर, गिरि चट्टिया आणदाजी
 आगममाष्टे पुडरीक महिमा, भाग्यो ज्ञान दिणदाजी,
 चैत्री पनम दिन देवी चक्रमरी, सांभाग्य थो सुखकदाजी ॥१॥

(४)

पुटर गिरि महिमा आगममा प्रसिद्ध,
 विमलाचल भेटी लक्षिण अविचल ऋद्ध,

પંચમ ગતિ પદોન્યા મુનિસ ઠોડા રોડ,
 ણે ઠીરથે આપી કર્પે વિપાક ત્રિછોર

(૫)

આદિ જિનવર ગયા જામ સોરભ કાયા,
 મરુદેવી માયા ધોરી નાડન પાયા,
 જગત સ્થિતિ નિપાયા શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા,
 કેવલ સિગી રાયા મોક્ષ નગરે મિથાયા

નપનો પ્રભાવ તથા તપકરવાની આવશ્યકતા.

“ સમતા સહિત સ્વ્યામાં આત્મા તપવી તિસારિત કર્મનો
 પણ ક્ષય થઈ શકે છે ” તો વછી વીજા કર્માનુ કહેવુંજ શુ ?

“ પ્રતીક્ષ કરોલ્યા તપ-અગ્નિચંદ્રે અશુદ્ધ પ્વુ ત્રીવ-સુવર્ણ વિ
 શુદ્ધ થઈ શકે છે. ” જ્યારે કે ત્રીવ તપ મેવનથી આત્મા ઉચ્ચ
 થાય છે

“ તીર્થકરોણ પોતે પણ તપ મેવો કે અને તેથી અદમુત લાભ
 જાણી ભવ્ય જનોના દિનમાટે તીર્થકરોણ તપનુ મેવન કરવા જ-
 રમાન કરેવું છે તપવી દ્રવ્ય માય નક્ષત્રીની પ્રાપ્તિ થાય છે, મય
 મનતિનો ક્ષય થાય છે, રોગનુ નિર્મૂલન થાય છે, કર્મનો અત થાય
 ને, વિદ્નો વિસરાઈ થઈ જાય છે, શત્રુઓનુ દમન થાય છે, મગ
 ઝમાલ્યા વિસ્તરે છે, શુદ્ધ અર્થ સિદ્ધ થાય છે, દેવતાનું આસ્થર્ષણ

થાય છે, નેમજ તેથી વામવિકાર નષ્ટ થાય છે, માટે મોરના અર્થા જનોએ તપનુ સેવન અવશ્ય કરવું જોઈએ. ”

૧ ઋષ્યમદેવ ભગવાન એક વર્ષ પર્વત અને વર્ષમાન મ્વામી છ માસ પર્વત અશ્વનાદિક આદ્ય રહિત ઉપોષિતપણે વિચર્યા અને શમાદ રહિત સયમ માર્ગને પાલતા ધ્યાનમાં શુક્રગ્રોહ રજા હતા એમ ઉપદેશમાલાદિક શાસ્ત્રથી જાણી આન્યાર્થી જનોએ એ રીતે તપનુ યથાશક્તિ સેવન કરવામા અધિક આદર રાખવો સુક્ત છે

૨ દુષ્કર તપવડે સગઠા યનયાતિક રમોનો ક્ષય કરી નિર્મલ કેવલ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી તીર્થકરોએ મત્ય જીવોના દિત માટે દ્વાદશ વિદ્ય (ચાર મહારના) તપનુ પ્રતિપાદન કર્યું તેમા ૧ અનશન ૨ ઊગોદરી ૩ ઘૃત્નિમક્ષેપ, ૪ રમત્યાગ ૫ વાયુલેશ (દેહ દમન) અને ૬ કર્મમ્સુ વાયુસંગીનતા, ૭ એ છ મહારના વાચનપ અને ૧ પ્રાપચિત્ત, ૨ વિનય, ૩ પ્રયાચ્ચ, ૪ સ્વાધ્યાય, ૫ યાન અને ૬ વાયોત્સર્ગ, એ છ મહારનો અભ્યતર તપ કરવો પ્રમાણે છે તાચતપ સેવન કરવાનુ અભ્યતર તપની પુષ્ટિમાટે મ ગવાને કહેલું છે તેથી જેમ વિનયાદિક તપોગુણની ટાલિ વચા પામે તેમ ત્વ પ્રવર ત તાચતપનુ સેવન કરવુ ઘટે છે અને ત્યારે જ તેની સાર્થકતા છે. અભ્યતર તપથી એવાત દિત સપને છે.

૩ તપવડે સુવર્ણ પુરપાદિક મિદ્ધિયો પ્રાપ્ત થાય છે, તેમજ

૧ વાચનાની પેરે શરીરના અગોષાગ શ્કોર્ચને રાખવા.

नपरटे विद्यानिपुणप्रतिबन्धी देव 'मयमनविनां दण मय भाय छे
 तूमो' विद्यानिपुणे उपपन्न, विद्वं प्रन सरर ए प्रणत ददंनो
 वरण, मनन अत विदिषायामनय वत्तरेडे पाठयवतनु विद्याम
 र्गी पोताना भागाना उद्धार कया एण्य एधी भवतिवर्गा तमेदा
 प्रना हय र्गी मीय रमयाला एण वरणे, मीय मीर ज वदतु
 ने के ' ज तदे रर, दुगगा प भने इवताभोन एण दुर्गं त छे मे
 मयट्टे तपरटे गाय भाय छे मनेो मभाय मययय भविन्त छे ' "

२ श्री सिद्धपत्तु आराधन रत्नां भाषारिण तपरटे श्रीशार
 रानानो वृष्टगग (वर) गाव मयो भने तेनी हाया कान
 र्गी भा ए रति पीजा मागे तुष्टीभोना मोग एण दू मदी

५ मय-श्री शार-मोहत्यादिह दुर्गमे कम्पार इदनदारी नर
 रद कण कर्मनां हय र्गी सद्गान पास्या

६ द्वाविशानगरीमां देवापदेरहृत्त उपमगो भाषारिण तपना
 मभायधी द्वादश वर्षे पर्यन्त भन्ती गमया ज्यामे मीरा तप इत्या
 मा मद्-विधिं परिणामी यथा यारिण उपमगो मगट यवा

७ " इन्द्रिया एव विरररटे वा-डास्य परननु भक्षण करी
 विचरपी नरडीयामा स्थिति नरनारा रामादिव शोषस्य भुजंगो

१ जम मरणनी परपरा

२ श्री तीर्थहर पर्या प्रात करया पहेंगान श्रीजा मयमा अरि
 हंनदिव पीशस्थानव पैकी एर वे यावत् पादा स्थानरौतु यथा
 विधि आराधन करतिज कोर विरर मदापयो धा तोडिकर नाम
 कर्मो निवाचे छे जेना परिगाम तभो त्रियुवतो पुनया साधक यनेछे

अति भयंकर बने છે પરતુ જો તેમને સર્વથા મૂર્યા રાખવામા આવે છે તો સ્વેસ્તર થોડાજ વસ્તુમા તેઓ નામ પામે છે અને પછી પૂર્વે નહિ અનુભવેછુ અતિ અદ્ભુત સુખ પ્રગટે છે ” એવી રીતે તપવદે इन्द्रियमन અને रागादि दोषोनो पण निग्रह थाय છે

૮ કુગ્રહ પીડા અને દુનિમિત્તાદિકનો ક્ષય કરનાર અને મુખ સપદને મેઠવી આપનાર તપ સ્વેસ્વર મગઝવારી છે

૯ અઢમતપના પ્રભાવવદે માગમ, વરદામ, ગગા, સિંધુ અને પ્ર-ભાસાપિપ દેવોનો પણ મનમાનતો જય ચન્નવર્તીઓ કરી શકે છે

૧૦ તપવદે હરિકેશીચલ મુનિની પેરે દેવનુ આરુપણ થાય કે ણટલે તપના પ્રભાવે દેવતા પણ દાસ થઈ તપસ્વી જનોની સેવા ભક્તિમા હાજર રહે છે

૧૧ “ एक रसनेन्द्रियद्वारा ज्वांसुधी अन्न जल निषम रगर मर्या करे છે ત્યાસુધી પ્રાણીઓના ઉચ્ચ કર્મ, વેદ-દુર્ગને તર્જાને જતા નથી ” એ રીતે તો રાગાદિક ઉલ્લા મજપૂતજ વને છે આ હેતુથી જ અનશન, ઉનોદરી પ્રમુખ વાચ્યતપનુ નિર્માણ કરેલ છે, અને સરસ-માદક આહાર તેપજ અતિવ્રણો (જરૂર કરતા વધારે) નીરસ આહાર પણ વ્રમ્પચારી જનોને અવશ્ય વર્જવો વધો છે. ઇત્યા દિક અનેકાનેક હેતુઓવદે તપનો પ્રભાવ અને તપ કરવાની આવ શ્વક્તા સહજ સિદ્ધ થાય છે ઇતિ શમ્

વીશસ્થાનરૂપદનુ ટુક વિવેચન

(એ તપનુ આરાધન કરવા ઇચ્છનારને શ્વાસ ઉપયોગી)

૧ શ્રી અરિહતપદ—‘ સર્વી જીવ કમ્ શાસન રસી ’ એવી ઉત્તમ ભાવનારૂપ ભારદવાના પરિણામપૂર્વક નિર્મલ આચાર વિચાર-વહે તીર્થવર નામ ઉપાર્જન કરી પ્રાય’ ઉત્તમ પ્રકારના દેવલોકમા ઉપજી, ત્યાથી ચ્યવી ઉત્તમ કુલ્લમા ત્રણ જ્ઞાનસહિત મનુષ્યરૂપે અવતરી, અનુક્રમ સકલ્ ભોગ સામગ્રી તજી, પરમ વૈરાગ્ય પામી, વરસીદાનવહે દાન—દુઃખી જનોનો ઉદ્ધાર કરી, સહુ સ્વજન વર્ગ પ્રમુખને સતોષી, જે અપમત્ત ભાવે દીક્ષા ગ્રહી, દુષ્કર તપવહે ઘનઘાતિ કર્મને ત્યપાવીને કેવલજ્ઞાનાદિક અનત આત્મ-સપદા પામે છે, અને સકલ્ ઇત્રોવહે અર્ચિત સતા, દેવનિમિત્ત સમયસરણમા સ્થાપિત કરેલા સિદ્ધાસન ઉપર પ્રિરાજમાન થઈને, ભવ્ય જનોને અમૃતસમાન હિત-ઉપદેશ અગ્લાનરૂપે આપ છે તે અરિહત-તીર્થકર પદ(પદવી) સહુ કરતા શ્રેષ્ઠ ઉપકારક હોવાથી અરુદ્ય આરાધવા યોગ્ય છે એ ત્રીજી અરિહત પદ પવ પરમેષ્ઠીમાં પ્રધાન છે અને નામ સ્થાપનાદિક ચારે નિષ્કેપે સદાય ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે

૨ શ્રી સિદ્ધપદ—સકલ્ કર્મ ઉપાધિ સર્વયા નિવારીને આત્માનુ સહજ નિરૂપાધિક શાશ્વત્ સુખ આપવા સમર્થ શ્રી જિનેશ્વર ભગવાનના સનાતન માર્ગને અનુસરી સમ્યગ્ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રરૂપ રત્નત્રયીનુ ચધાર્થ આરાધન કરી આત્માની અનત શક્તિ-અનત સુખ સમૃદ્ધિને આવરનારાં સકલ્ કર્મવધનને તોડી નાલી, જેઓ

જન્મ જરા મરણાટિન દુઃસ્વથી સ્થિત, અજ્ઞપ-અવિનાશી શિવ મપદાને
 પે છે તે સપઢા સિદ્ધ પૂરમાત્માઓનુ જારાતન આ મિહ્નપદથી થઈ
 શકે છે તે પદ પરમ નિર્મલ છે

૩ શ્રી પ્રવચનપદ—તીર્થંકર મગવાનના પ્રકૃષ્ટ વચન-આણા
 પ્રમાણે ઝર્નનારા સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાસ્પ ચતુર્વિધ
 સપને તીર્થંકરનો પરે પરમ પ્રેમમાવથી સેવયો યોગ્ય છે શ્રી તીર્થંકર
 મહારાજ પળ દેશનાના આરમમા 'નમો તિર્યમ્સ' કહે છે ઘટ્ટે શ્રી
 સપને નમસ્કાર કરે છે, તો પઠી તીર્થંકર મગવાને માન્ય કરેલા શ્રી
 સપને કાળ ન માને? અપિ તુ સદ્ કોઢ શામન ગાગી જનોઈ શ્રી
 સપનો વિશેષે આટર વરવો જોઈપ્ િ સપ અનેક સદ્ગુણી આત્મા
 ંના સમુદાયસ્પ હોવાથી તેને અનન ગુણ-રત્નોનો નિ-ાન યાની
 મદાય સેવવા યોગ્ય જ ડ શ્રી સપની શુભ દાઢે પ્રાણીયોના મગદ્રે
 પાદિકે ભાવ રોગોને ઢાઢવા શ્રમ્ત સમાન ઉપયોગી છે કોઢ ઘન્ય-
 કૃતપુન્ય જનો શ્રી સપનુ પયાત્રિધિ જારાતન કો ડ-કરી શકે છે.

૪ શ્રી આચાર્યપદ-પાંચે ડ્દિયોનુ ઢ્મન, નવવિધ પ્રભચર્પનુ
 પાલન, ચાર કપાયનો જપ, પાચ મહાત્રતનુ પાત્રન, પચાચારનુ સસે-
 વન, તેમજ પાચ સપતિ અને ત્રણ ગુણિનુ પાલન, ણ ૩૬ ગુણો અપના
 ણવા અનેક ગુણોના સમુદાય જેમનામા બ્રહ્મહઢી રથા હોય, જેઓ
 સપમ ત્રતમા શિરોમણિ હોય, તેમજ સકલ શાસ્ત્રમા પળ પારગામી હોય,
 તે આચાર્ય મગવનો જૈન શાસનને અ પત ઉપકારક હોવાથી સદાય
 સેવવા યોગ્ય છે

૫ શ્રી મ્થિવિરપદ-નિર્મલ જ્ઞાન, ઢર્શન અને ચારિત્રાદિક ગુણો-

વીરાસ્થાનકપદનુ ટુક વિવેચન

(એ તપનુ આરાધન કરવા ઇચ્છનારને સ્વાસ્થ ઉપયોગી)

૨ શ્રી અરિહતપદ- ' સર્વી જીવ કર શાસન રસી ' એવી ઉત્તમ ભાવનારૂપ ભાવદયાના પરિણામપૂર્વક નિર્મલ આચાર વિચાર પટે તીર્થસ્થ નામ ઉપાર્જન કરી પ્રાય, ઉત્તમ પ્રકારના દેવલોકમા ઉપજી, ત્યાંથી ચ્યવી ઉત્તમ કુલમા ત્રણ જ્ઞાનસહિત મનુષ્યપણે અચતરી, અનુક્રમ સકલ ભોગ સામગ્રી તજી, પરમ વૈરાગ્યપામી, વરસીદાનપટે દીન-દુ સ્ત્રી જનોનો ઉદ્ધાર કરી, સહુ સ્વજન ર્ગ પ્રમુખને સતોષી, જે અપ્રમત્ત ભાવે દીક્ષા ગ્રહી, દુષ્કર તપવટે ઘનઘાતિ કર્મને સ્વપાર્જન ફેવલજ્ઞાનાદિક અનત આત્મ-સપદા પામે છે, અને સકલ ઇદ્રોવટે અચિત્ત સતા, દેવનિર્મિત સમવસરણમા સ્થાપિત કરેલા સિંહાસન ઉપર વિરાજમાન થડને, ભવ્ય જનોને અમૃતસમાન હિત-ઉપદેશ અગ્ન્યવણે આપે છે તે અરિહત-તીર્થસ્થ પદ(પદવી) સહુ કરતા શ્રેષ્ઠ ઉપકારક હોવાથી અવશ્ય આરાધના યોગ્ય છે એ વહી અરિહત પદ પચ પરમેષ્ઠીમા પ્રધાન છે અને નામ સ્થાપનાદિક ચારે નિષ્કેપે સદાય ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે

૩ શ્રી સિદ્ધપદ-સકલ કર્મ ઉપાધિ સર્વયા નિવારીને આ ત્માનુ સહજ નિરુપાધિક શાશ્વત્ સુખ આપવા સમર્થ શ્રી ત્રિનેશ્વર ભગવાનના સનાતન માર્ગને અનુસરી સમ્યક્ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રરૂપ રત્નત્રયીનુ ચયાર્થ આરાધન કરી આન્માની અનત શક્તિ-અનત સુખ સમૃદ્ધિને આચરનારાં સકલ કર્મવધનને તોડી નાગ્વી, જેઓ

જન્મ જરા મરણાદિક દુઃખથી રહિત, અક્ષય-અવિનાશી શિવ સપ્દાને
 વરે છે તે સઘળા સિદ્ધ પરમાત્માઓનું આરાધન આ મિદ્ધપદથી થઈ
 શકે છે. તે પદ પરમ નિર્મલ છે

૩ શ્રી પ્રવચનપદ—તીર્થંકર ભગવાનનાં પ્રકૃષ્ટ વચન-આજ્ઞા
 પ્રમાણે વર્તનારા સાયુ, સાગી, શ્રાવક અને શ્રાવિકાન્વ ચતુર્વિંશ
 સઘને તીર્થંકરની પેરે પરમ પ્રેમભાવથી સેવવો યોગ્ય છે શ્રી તીર્થંકર
 મહારાજ પણ દેવનાના આરંભમાં 'નમો નિઃયસ્મ' કહે છે છટલે શ્રી
 સઘને નમસ્કાર કરે છે, તો પછી તીર્થંકર ભગવાને માન્ય કરેલા શ્રી
 સપને કોણ ન માને ? અપિ તુ સહુ કોઈ શાસન રાગી જનોએ શ્રી
 સપનો વિશેષે આદર કરવો જોઈએ શ્રી સઘ અનેક સદ્ગુણી આત્મા-
 ળોના સમુદાયન્વ હોવાથી તેને અનંત ગુણ-રત્નોનો નિધાન માની
 મદાય સેવવો યોગ્ય જ છે શ્રી સઘની શુભ દષ્ટિ પ્રાણીયોના રાગદ્વે
 પાદિકે ભાવ રોગોને ટાઢયા અમૃત સમાન ઉપયોગી છે કોઈ ઘણ-
 ટૃતપુન્ય જનો શ્રી સપનુ યથાપિધિ આરાધન કરે છે-કરી શકે છે

૪ શ્રી આચાર્યપદ-પાંચે દ્વિષોનુ દમન, નવવિધ પ્રલચર્યનુ
 પાલન, ચાર કપાયનો જય, પાંચ મહાવ્રતનુ પાલન, પચાચારનુ સસે
 વન, તેમજ પાંચ સમતિ અને ત્રણ ગુણિનુ પાલન, ૧૩૬ ગુણો અથવા
 ૧૫૫ અનેક ગુણોના સમુદાય જેમનામાં બ્રહ્મહઠ્ઠી ગ્યા હોય, જેઓ
 સંપન્ન વ્રતમા શિરોમણિ હોય, તેમજ સકલ શાસ્ત્રમાં પણ પારગામી હોય,
 તે આચાર્ય ભગવતો જૈન શાસનને અત્યંત ઉપકારક હોવાથી સદાય
 સેવવા યોગ્ય છે

૫. શ્રી સ્થિવિરપદ-નિર્મલ જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રાદિક ગુણો-

तु ससेवन करवार्थी जेओए पोताना आत्माने स्थिर-शा त करेल्लो छे अने उत्तम प्रकारनी क्षमा, मृदुता अने सरलतादिक सदगुणोंपडे जेओ अन्य साधु जनोने यथाअप्रसर जन्म पूरती सहाय आपी समय मार्गमा स्थिर करेछे, ते स्थिर साधुओ जैनशासनन दीपावनार होवार्थी, तेमज नवीन अने शिथिल थयेला साधुओने आलवनभूत होवार्थी सदाय सेवा योग्य छे

६ श्री उपाध्याय पद-निर्मल शास्त्र बोधसाहित शुद्ध चारित्र पाळवामा सदाय सावधान रही, केवल उपकार दृष्टिती साधुसमुदायने अनेक प्रकारे सहाय अपीं जेओ पथर जेवा जड बुद्धिवाला शिष्योने पण मुशिक्षित करे छे अने उत्तम रहणी-करणीपडे शिष्योने मुविनीत बनावे छे, ते आचार्यने, गच्छने, यात्रु श्रीसघने सहायक श्रीउपायाय भगवतो सहु कोई आत्मार्थी जनोए सदाय सेवा योग्य छे

७ श्री साधुपद-सासारिक सुगुनी असारता जोईने तथा जन्म मरणना अनत दुखती प्राप्त पामीने ससारनो फेरो टाळया अने शाश्वत् सुखमां ठगवा माटे आत्मिक शक्ति अजमावी, अनुक्रमे सांसारिक धनोने कापी, उज्जठ रत्नत्रयीनु पालन करता सदगुरुनु शरण लही, प्रगादरहित केवल आत्मामाज लक्ष राखी, जे समयमार्गने सारी रीते पाळे छे अने अन्य आत्मार्थी जनोने पण यथा शक्ति सहाय आपी सन्मार्गें चढावे छे, तेसाधु जनो स्वपर उपकारक होवार्थी सदाय सेवा योग्य छे

८ श्री ज्ञानपद-जेथी स्व परने, जड चेतनने, गुण दोपने, हित
 अहितने, भक्ष्याभक्ष्यने, यायन् कर्तव्याकर्तव्यने ओळखी शवाय अने
 अनादि अज्ञान-अविद्या-जडता टागी शकाय, जेथी स्वयत्मा त्रिवेक
 दीपक प्रगट थता आत्ममहाश वाय, अ यात्म स्वरूप ब्रलकें, ते ज्ञान
 अत्यंत उपकारक होवथी आत्मकल्याणने इच्छता सहुकोट भाई
 वटेनोए अरश्य अभ्यासतु योग्य छे

९ श्री दर्शनपद-जेथडे सर्वज्ञ भगवाने भाखेल्या जीव अजीव
 पुण्य पाप, आश्रय सवर, अधमोक्ष अर्न निर्जरास्प नयत्तत्र तथा पइ
 द्रव्य, सप्तभगी, सप्तनय, चार निभेपा प्रमुख सर्व भावोंने सत्य
 प्रमाणिक लेखी अय्यारी शकाय, जे समयादिक सकळ गुणना पा
 यास्प छे-जेम एनडावगरना मीडा नकामा छे तेम जेना वगर करेली
 त्रिया वलेशस्प थाय छे, पण कल्याणस्प थती नथी, ते दर्शनपद
 सदा सेवता योग्य छे चिंतामणि रत्न समान सुखदायी सम्पक्वने
 पामवा अने अभ्यासथडे भाग्ययोगे पामी तेनी रक्षा अने पुष्टि करवा
 अन्य स्थळे विस्तारथी कहेला तेना दूपण भूपण प्रमुख ६७ बोलो
 यारी रीते समनी तेमा त्रिवेक धाम्नी जोइए (जूओ "श्रद्धाशुद्धिउपाय.")

४ १ धर्मास्तित्वाय, २ अधर्मास्तित्वाय, ३ भाषाशास्त्रिकाय ४ पु
 दुग्गलाम्भिकाय, ५ जीवाम्भिकाय, अने ६ काल. १-१ स्यात् अस्ति,
 २ स्यात् नास्ति, ३ स्यात् अस्ति-नास्ति ४ स्यात् अवक्तव्य, ५
 स्यात् अस्ति अवक्तव्य, ६ स्यात् नास्ति अवक्तव्य, ७ स्यात् अ
 स्ति नास्ति युगपत् अवक्तव्य २-१ तैगम, २ सप्रह, ३ व्यवहार
 प्रमुख (जओ 'जैत-तरयप्रवेशिका ')

१० श्री विनय पद-जेरडे राग द्वेपादिक दुश्मन मान मृळधी दूर थड जाय ते विनय कहेवाय छे गुण-गुणी प्रत्ये मृदुता राखी आत्मामा उत्तम गुण प्रगट करना माटे सदगुणीने देखीने के सांपर्काने मनमा प्रमुदित थावु, तथा तेवा सदगुणी सज्जनोनी यथाशक्ति भक्ति, बहुमान, गुणस्तुति करी आपणे पण तेवा सदगुणी धवा इच्छा राखवी, एटलुज नहि पण तेवा सदगुणोनो बारवार परिचय राखो, सत सुसाधु जनोना नजीया अगुण उघाडा पाडी तेमनी कोई रीने विगोवणा करी नहि, तेमज तेमनी अवज्ञा-आशातनादिक करवास्प विगधनार्थी तो सदतर दूरज रहेतु अने अरिहतादिक पज्य एतो प्रत्ये पूर्णप्रेम प्रगटारी यथायोग्य विनय करवी विनयपडेज विद्या, विज्ञान अने चारित्र धर्मनी अनुक्रमे प्राप्ति थता छेवटे मोक्षपद प्राप्त थाय छे ते माटे सकळ गुणमा साररूप विनय अवश्य सेवनी योग्य छे

११ श्री चारित्र पद-जेथी अनादिसचित्त कर्ममळधी मुक्त थइ सकाय अने शुद्ध स्फाटिक रत्नसमान निर्मळ-निष्कपाय आत्माना स्वाभाविक स्वरूपने पार्थी शक्याय, ते चारित्र पदने इन्द्रादिक देवो पण सदाय नमस्कार करे छे अनतानुबधी आदि कषायोनो क्षय, उपशम के क्षयोपशम थरार्थी आ चारित्र गुण प्रगटे छे उत्तम प्रकारनी क्षमा-समता राखवी ए चारित्रनु रर रहस्य छे एथी चारित्रपत सज्जनो शीघ्र स्महित सार्थी शके छे माटे ते सदाय सेवनी योग्य छे

१२. श्री ब्रह्मचर्यपद-जेथी स्वरपचर्या-स्वरूप गमणता अयथा शुद्ध चारित्र्यनो लाभ धाय, अनेक प्रकारनी विषयासक्ति दूर यई जाय अने आमाना स्वामादिक सुखनो अनुभव धाय ते ब्रह्मचर्य पद विश्ववदित छे यथार्थ ब्रह्मचर्यनु पालन करनार महामुक्तती छे गमे तेवा अन्यसुक्त करनार प्राणी यथाविधि ब्रह्मचर्य पाळनाग्नी होई आवी गरताज नथी, जेने माटे विजय श्रेष्ठ अने विजया श्रेष्ठानी, सुदर्शन, जगन्मामी अने स्थलभद्रादिकना श्रुत सुमामिद छे यथार्थ ब्रह्मचर्यनु पालन ए परम सतोपनु परिणाम होमाथी अते अक्षय सुरत मेळवी आपे छे, तेथी सह्य कोई कल्याणार्थी भाई वहेनोए पूर्ण मेमथी तेनु पावन करु नचितज छे

१३. श्री क्रिया पद-क्रिया-आचरणगरनु एकलु ज्ञान पा गहु छे, अने ज्ञानवगरनी एकरी क्रिया पण आरती छे परनु पर-पार्य-समज सहित करामा आवती सगळी शुभ करणी लेखे धाय उ सर्वज्ञ दैशित सत्र क्रिया तरफ शुभ रचि प्राप्त यवी ए ज्ञाननुज शुभ परिणाम सूचये छे तेथी जेपने श्रत्यत क्रियामविष्णु तेमज क्रियामार्गमा आदर होय छे, तेमन ज्ञानदशा पण आरती (तीक्ष्ण) होरी घटे छे वती क्रियामचि शुक्लपक्षी एन्ने अल्पकालमा म सारनो अत करी मोषमा मभावनार होट शके छे जने जेने हनु क्रियामचि प्रगतीज नथी ते कृष्णपक्षी पटले मसारचक्रमा वगो लावो गगत परिभ्रमण करनार होइ शके छे रहेणी-करणीवगरनी गृहीकहेणी केउर तेसरप धायछे रसोर्नु नाम लेवा मायपीज

વડ્ ભૂલ ભાગતી નથી, પણ તેનુ સેવન-આસ્વાદન વરવાથીજ ખૂબ શમે છે અને ગતિ-ક્રિયા વરવાથીજ આપણે ધારેલા મુકામે પહોંચી શકીએ ત્રીણ એમ સમજી સન્ ક્રિયામાર્ગમા અધિકુ નચિ ધારી યોગ્ય છે

૧૮. શ્રી તપ પદ-જેમ અગ્નિનો અધિક તાપ આપવાથી સો નામા રહેલો મેલ ઘલી જઈ તે શુદ્ધ વાચન-કુદન થાય છે, તેમ જ્ઞા સમાં કહેલા અનેક પ્રવારના ગાઠ-અભ્યનર તપ ક્ષમાસહિત સેવન વરવાથી આત્મામા રહેલા ચિરુણા-નિકાચિત કર્મ પણ ક્ષય પામી જાય છે અને આત્માનુ શુદ્ધ સ્વાભાવિક સ્વરૂપ પ્રગટી નીકળે છે એવો જ તપનો પ્રભાવ જાણી તીર્થકર ગણખર જેમા તદ્ભવે મોક્ષ જ નાર પણ તેનુ ભાવથી સેવન કરે છે માટે તે તપ સર્વથા સેવ્યજ છે

૧૯. શ્રી ગૌતમ પદ-છટ્ટ છટ્ટ તપે પારણુ કરનાર, ચાર જ્ઞા નના ધારક અને અઠાવીશ મહાલ-ત્રીના ધર્મી શ્રી શ્રી પ્રમુના મુન્ય ગણધર હતા તેમનુ ગોત્ર 'ગૌતમ' લખી પાત્ર હોવાથી તેઓ 'ગૌતમ' તેમનુ પવિત્ર નામ જેતાં ચોવીણે પ્રમના સ્મરણ કર્યુ જાણુ શ્રી ગ્રીર અનહટ દત્તો તે જાણીને કૃત્રિમ અને અપાર પ્રેમ ગૌતમ સ્વામીતુ દર્ષાત યોગ્ય છે વહી તીર્થકર

णाय છે, ન્યારે સામાન્ય સાપુજનો કાચન પાત્રતુલ્ય, વિરતિવત શ્રા
વકો રજત (સ્વાના) પાત્રતુલ્ય, સમક્ષિતશ્વ શ્રાવકો નારાના પાત્ર
તુલ્ય અને વીજા અપિગ્નિપત મિ. પાત્રી જનો લોઠા અને માર્ગના
પાત્રતુલ્ય કયા છે ષ વચન અનુસારે પણ જોતા શ્રી ગૌતમપદ અતિ
મહત્ત્વનુ જણાય છે

૧૬ શ્રીજિન પદ-ક્રોધાદિક પ્રમિદ્ધ અઘાગ દોષોનો ભય કરી
નારવચારી જેમને વીતરાગતા અને સર્વજ્ઞનાદિક આત્માની અનત ગુણ
સમૃદ્ધિ પ્રગટ થયેલી છે તે જિનપદ ત્રિશ્વપ્રકાશક દેવાથી અન્યત્ર ડ
પકારક છે પ્રથમ અરિહતપદમા કેવલ તીર્થસ્થ ભગવાનનો જ સમા
વેગ વાય છે, ન્યારે આ પદમા તો ઉક્ત અરિહત ભગવાનના ઉપદેશ
અનુસારે ઉજ્જ્વલ રત્નત્રયીનુ આગધન કરી જે કોઈ પ્રાપ્તિ કર્મનો
શ્વય કરી કેવલ નારાટિક આ મ રુદ્ધિ પ્રગટ કરે છે તે સર્વ કોર્મનો
સમાવેશ થઈ જાય છે પછે જેમને જેમને કેવલ જ્ઞાનાદિક અનત
આત્મ સપત્તિ પ્રાપ્ત થયેલ છે તે સર્વ કોઈ સર્વજ્ઞને આ પદથી આરા
ધરામા આવે છે

૧૭ સયમ પદ-વિષય સુગતી આશા તત્ત્વી, ક્રોધાદિક વ-
પાયને જીની, દિશાદિક સફલ આશ્રવદ્વાર ઊઠી જે વાઈ આ-માર્થી
જનો મન, વચન, કાયાની શુદ્ધિ કરે છે-આત્મનિગ્રહ કરે છે, તે સ-
યમી જન્મ આત્મવલ્યાણ સારી શકે છે સર્વમયમી મુનિજનો છે,
ન્યારે દેવસયમી શ્રાવક હોઈ શકે છે દૃઢ અભ્યાસપટે ભરખી આ
ત્માથી શ્રાવક પણ અનુક્રમે સર્વ સયમી થઈ શકે છે તેનુ સમાધિ

पाचमु	तजी परपरिणति रमणता, लहे निजभाउ स्वप्प,	
धिविरपद.	स्थिर करता भाविलोकने, जय जय धिविर अतूप	५
छट्टु	वोव मृक्षम विणु जीउने, न होय तत्त प्रतीत,	
उपाध्यायपद	भणे भणावे मृत्रने, जय जय पाठक गीत.	६
सातमु	स्याद्वाद गुण परिणम्यो, रमता समता सग,	
सावुपद	साधे शुद्धानदता, नमो साधु शुभरग	७
आठमु	अ यातम ज्ञाने करी, त्रिवेटे भयभ्रम भीति,	
नानपद	सत्यधर्म ते ज्ञान छे, नमो नमो ज्ञाननी रीति	८
नवमु	लोडालोकना भाव जे, केडलिभापित जेह,	
दर्शनपद	सत्य करी अउधारतो, नमो नमो दर्शन तेह	९
दशमु	शौच मूलथी महा गुणी, सर्व धर्मनो सार,	
बिनयपद.	गुण अनतनो कद ए, नमो विनय आचार	१०
अग्यारमु	रत्नत्रयी त्रिणु साधना, निफल कही सदीव,	
चारित्रपद	भाउ रयणनु निधान छे, जय जय समय जीव	११
बारमु	जिन प्रतिमा जिन मदिरा, रुचनना करे जेह,	
ब्रह्मचर्य पद	ब्रह्मव्रतथी बहु फळ लहे, नमो नमो शीयलसुदेह	१२
तेरमु	आत्मरोध विण जे क्रिया, ते तो बालक चाल,	
क्रियापद	तत्त्वारथथी धारीए, नमो क्रिया सुविशाल	१३
चौदमु	कर्म स्वपावे चीरुणा, भावमगल तप जाण,	
तप पद.	पचास लब्धि उपजे, जय जय तप गुण राण	१४
पदरमु	उठ छट्ट तप करे पारणुं, चउनाणी गुणधाम,	
गोयम पद	ए सब शुभ पात्र को नहि, नमो नमो गोयम स्वाम	१५

सोऽभु	दोष उदात्त इत्यद्या, इत्यद्या गुण जरा अंगः
जिन पद	वैयाकरण र्गण्य मुदा, नमो नमो जिन पद शीघ्र १६
सत्तरमु-	शुद्धान्तम गुणमै र्गम, तन्त्री इद्रिय आशस,
सयम पद	विग् ममादि भनोपमा, जय जय रायम धप. १७
अठारमु	ज्ञान टल्ल सेतो भयिक, चारित्र रागसित सुगु
अभिर्नवनान	अजर ऋगपद फट लहो, जिनवर पदवी पूषू. १८
ओगणीगुमु	वक्ता श्रोता योग्यी, धृत अनुभवर रस दीने
श्रुत पद	पाता ध्येयनी एकता, जय जय शुभ सुन्दरी १९
त्रीगुमु	तीर्थयात्रा प्रभाव मे, शासन इल्लि बाज
तीर्थ पद	परमानन्द, विलासता जय जय लोरे शास्त्र

दरेक पदनी बीज नयकारवाळी गणनां करुणदीर्घ दर र्गुणे
पद तथा फाउस्सग.

१ नमो अरिष्टाण	२४	लोगस्स	२ नमो सिद्धार्थे	१-मोहरस्स
३ नमो पवयणस्स.	४५		४ नमो आरारिण	३६
६ नमो थेराण	१०		६ नमो उवसायाण	२०
७ नमो लोए सव्व साहूण	२७		८ नमो नाणस्स.	५
९ नमो ढंसणस्स.	६७		१० नमो विणयस्स	१०
११ नमो चरित्तस्स	७०		१२ नमो धम्मवयधारिण	९
१३ नमो विरियाण	२५		१४ नमो तचरस्स	१२
१५ नमो शोयमन्स.	२८		१६ नमो जिणाण	२०
१७ नमो सयमचारिण.	१७		१८ नमो अभिनवनानाणस्स.	५१
१९ नमा सुयम्म	१०		२० नमो तित्थस्स.	५

काउस्सग देट्ठां खमासमण देवा तथा प्रदाक्षिणा देवी.

पांचमु	तजी परपरिणति रमणता, लहे निजभाव स्वप्न,	
थिविरपद	स्थिर करता भविगोरुने, जय जय थिविर अनूप	५
उहु	बोध मृदम विणु जीउने, न होय तत्त प्रतीत;	
उपाध्यायपद	भणे भणावे सूत्रने, जय जय पाठक गीत,	६
सातमु-	म्याद्राट गुण परिणम्यो, रमता समता सग;	
साधुपद	साधे शुद्धानदता, नमो साधु शुभरग	७
आठमु-	अयातम ज्ञाने करी, पिपेटे भयभ्रम भीति,	
चानपद	सत्य र्प ते ज्ञान ठे, नमो नमो ज्ञाननी रीति	८
नवमु	लोकाणिकना भाउ जे, केरलिभापित जेह,	
दर्शनपद	सत्य करी अउधागतो, नमो नमो दर्शन तेह	९
दशमु	शौच मृळथी महा गुणी, सर्व धर्मनो सार,	
विनयपद	गुण अनतनो कद ए, नमो विनय आचार	१०
अग्यारमु	रत्नरथी विणु साधना, निफल कही सदीव,	
चारित्रपद	भाउ रयणनु निधान ठे, जय जय समय जीव	११
बारमु	जिन प्रतिमा जिन मदिरां, कचनना करे जेह,	
ब्रह्मचर्य पद	ब्रह्मप्रतर्धी यहु फळ उहे, नमो नमो शीयलमुदेह.	१२
तेरमु	आरमप्रोध विणु जे क्रिया, ते तो बालक चाल,	
क्रियापद	तत्तारथयी धारीए, नमो क्रिया सुविशाल	१३
चौदमु	कर्म खपावे चीकणा, भावममउ तप जाण,	
तप पद	पचास अग्नि उपजे, जय जय तप गुण राण	१४
पदरमु	उठ छठ तप करे पारणुं, चउनाणी गुणघाम,	
गोयम पद	ए सब शुभ पात्र को नहि, नमो नमो गोयम राम	१५

सोऽमु-	दोष अदोष शय गया, उपया गुण जस अग,
जिन पद	वेयावच फरीण मुदा, नमो नमो जिन पद संग १६
सत्तममु	शुद्धातम गुणमं रमे, तजी इंद्रिय आशस,
सयम पद	थिर ममाधि सतोपमां, जय जय मयम वश १७
अदारमु	ज्ञान वृक्ष सेयो भविरु, चारित्र समक्ति मूळ,
भभिनवज्ञान	अजर अगमपद फळ लहो, जिनवर पदवी फूठ १८
ओगणीगमु	वक्ता श्रोता योगथी, श्रुत अनुभव रस पीन,
श्रुत पद	ध्याता ध्येयनी एकता, जय जय श्रुत सुगर्लीन. १०
वीशमु	नीर्ययात्रा प्रभार छे, शासन उन्नति वाज,
तीर्थ पद	परमानद त्रिणासता जय जय तीर्थ ग्रहान

दरेक पदनी वीश नवकागवाठी गणता मणकादीट गणवानु
पद तथा फाउस्सग.

१ नमो अरिहताग	२४	लोगस्स	२ नमो सिद्धाण	१०	लोगस्स
३ नमो परयणम्म	१५	॥	४ नमो आयरियाण	३६	॥
५ नमो धेराण	१०	॥	६ नमो उअयायाण	२०	॥
७ नमो लेण सव्व साहूण	२७	॥	८ नमो नाणस्स.	५	॥
९ नमो ट्ठसणस्स	६७	॥	१० नमो त्रिणयस्स	१०	॥
११ नमो चरित्तस्स	७०	॥	१२ नमो वभययधारिण	९	॥
१३ नमो त्रियाण.	२०	॥	१४ नमो तरस्स	१०	॥
१५ नमो गोयमस्स	२८	॥	१६ नमो जिणाण	२०	॥
१७ नमो सयमधारिण.	१७	॥	१८ नमो अभिनवनाणस्स.	५१	॥
१९ नमो सुयस्स.	१०	॥	२० नमो तित्थस्स	५	॥

काउस्सग डेउला खमासमण देवा तथा ददासिणा देवी.

જે અજ્ઞાન અને મહા મોહરૂપી અધકારને દૂર કરી નાગ્ય છે, વઠી મતિ, શ્રુત, અપધિ, મન પર્યય અને કેવલ ઈ પાચ જેના પ્રવાર છે, જે અનેક રીતે જોડોને ઉપકાર કરે છે અને જે ભવ્ય જીવોને સર્વ પદાર્થ સવર્ધી ઘોષ સમર્થ છે, તે જ્ઞાન દિવાકરને અમારો ચારચાર નમસ્કાર હો ! ૭

આરાહિઆશ્વઙ્કિયસામ્નિયસ્સ, નમો નમો સજમવીરિભસ્સ ।

સપ્ખાવણાસગધિવઙ્કિયસ્સ, નિવ્વાણદાણાહસમુજ્જયમ્સ ॥ ૮ ॥

જે અસ્વઙ્કિત શક્તિ (પ્રમાદ ગતિ સનત્ પુરુષાર્થ) વડે પાસ થઈ શકે છે, સદ્ભાવનાયોગે જેની વૃદ્ધિ થઈ શકે છે અને જે શાશ્વત સુખાદિક આપવા સમર્થ છે, તે સયમ યોગને અમારો ચારચાર નમસ્કાર હો ! ૮

વમ્મદ્દુમ્મૂલ્લણકુજરમ્સ, નમો નમો તિવ્વત્તોભરમ્સ ॥

અણેગલદ્દીણ નિરગ્ગમ્મ, દુસ્સજ્જઅથ્થાણ ય સાહણમ્સ ॥ ૯ ॥

જેના પ્રભાવે ગોતમસ્વામીની જેવી અનેક ઉત્તમ લલિધઓ ઉત્પન્ન થાય છે, તેમજ દુ સા ય (મહા મુશીયતે મેલ્લી ગ્ગાય ણવા) અર્થ ણ જેના વડે સુસા ય (સુલ મેલ્લી શ્ચાય ણવા) થઈ શકે છે તથા જે સમર્થ દાર્યાની પેરે કર્મરૂપી વૃક્ષને સમૂલગુ ઉલ્લેહી નાગ્યે છે તે તીવ્ર તપોભર (આગ્નિલ વર્ષમાનાદિક અનેક પ્રકારના આકરા વાદ્ય અને અભયતર તપસમુદાય) ને અમારો ચારચાર નમસ્કાર હો ! ૯

इय नवपयासिद्ध, लद्धिविज्ज्ञासामिद्ध । पयडिअसरवग्ग,

हीतिरेहासमग्ग । दिसियइ सुरसार, खोणिपीढावयार ॥

तिजयपिजपचक्क, सिद्धचक्क नमामि ॥ १० ॥ इतिशम् ॥

અથ નવપદસ્વરૂપગર્ભિત અરિહતાદિક આરાધનઉપદેશ

ત્રિપતરભારિજળે મુનાળે, મુપાહિદેગદ સપ્પઢાળે ॥

મદેદમદોહરય હરતે, દ્રાણ્દ નિઙ્ગપિ ત્રિણેરિહતે ॥ ૧ ॥

જેમણે રાગ, દ્વેષ અને મોહાદિક અનરગ શુભુવગન જીતી
ગેમો છે જેથી ઉત્તમ કેવલજ્ઞાન પ્રમુગ્ય આત્મ-સમૃદ્ધિ જેમણે પ્રગટ-
પ્રાપ્ત થયેલી છે, તેમજ ઉત્તમ પ્રાતિહાર્યાદિક અનિપયાવદે જે જેવાધિ
દેવની પદ્મીને પામેગ છે, અને જે પાનાની સાતિપય પ્રાણીવદે અનેક
જીવોના મદેસ્પી રજ સમુદ્ધને સમીર (પાન)ની પરે દ્રાટ્કી વાદે છે, તે
ત્રિન-અગ્નિન ભગવાનને હે મન્યજનો ! તમે સદાય દાંભ્યા યાવો ! ૧

દુહદુકમ્માવરણખમુર અણતનાણાઈસિરીચરકે ॥

સપગ્ગલોગ્ગપયપ્પસિદ્ધે, દ્રાણ્દ નિઙ્ગપિ મળમિ મિદ્ધે ॥૨॥

ત્રિવિધ પ્રકારે જીવોને રિટરના કરનારાં જ્ઞાનાપરર્ણાય પ્રમુખ
દુષ્ટ અષ્ટ કર્મના આવરણોથી જેઓ મુક્ત થયેલા છે તેથી અનત જ્ઞાન,
દર્શન, ચારિત્ર અને અનત શક્તિ પ્રમુખ આત્મ-લક્ષ્મી જેમણે પ્રગટ થ
યેલી છે, તેમજ જેઓ સમગ્ર લોકના અગ્રપદને પામગ છે પુટ્ટે નિ
સ્પાત્રિક સિદ્ધિ ગતિ ત્રપવા મોક્ષ નામના પ્રમિદ્ધ સ્થાનને પ્રાપ્ત થયે
ગ છે તે સિદ્ધ ભગવાનને હે મન્યજનો ! તમે તમારા દાંભ્યા
સદાય ધ્યાવો ! ૨

ન ત મુદ્દ દેડ પિયા ન માયા, જ દિનિ જીવાણિહ મૂરિપાયા ॥

તમ્હા દુ તે ચેર સયા મદેદ, જ મુરત્વમુક્તવાદ્ લ્હુ લ્હેદ્ ॥૩॥

અલ્લહ દેવીશ ગુણગળથી અલ્લહુત માર-આચાર્યની ચરણ
સેવા જીવોને જ સત્ય સ્વાપાત્રિક મુલ્ય સમર્થ છે તેવું મુલ્ય માતપિતા

दिक स्वजन सन्धीभो आपी शकता नथी तेटला माटे हे भव्यजनों !
तमे तेरा भावाभार्यना चरण कमळ सदाय सेवो-पूजा के जेथी मोक्ष
सुखादिङ्ग वेगे तरी शको ! ३

सुत्तत्थसयोगमयस्सुएण, सनीरग्गीरामयविस्सुएण ॥

पीणाति जे ते उवज्झायराए, याएह निच्चपि कयप्पसाए ॥४॥

सुम्वादिष्ट जळ, क्षीर अने अमृत समान अनुक्रमे हितकारी
श्रुत, अर्थ अने स्वानुभव ज्ञानखडे स्वशिष्यवर्गने जेभो प्रसन्न करे ते
तेरा सुमन्न कृपाळ तर वाचक उपा पायजी महाराजने हे भव्यजनों !
तमे सदाय दीलमा यावो ! ४

ग्वते य दते य सृगुत्तिगुत्ते, मुत्ते पसते गुणजोगजुत्ते ॥

गयप्पमाए हयमोहमाए, ज्ञाण्ह निच्च मुणिरायपाए ॥५॥

क्षांत (क्षमाशील-क्षमाळु), दांत (दमनशील-द्रियजित)
सुगुत्ति गुप्त (मन. वचन अने वायाने सुनिग्रहित करी राखनार),
मुक्त (निर्लेश-निस्पृही), प्रशांत (जेवणे कपाय मात्रने सारी
रति शायरा दींग छे एरा वैराग्य रसमा झीलनार), मूळ-उत्तर
साधु योग्य गुणने धारण करनार (पाच महाव्रतादिक साधु योग्य
२७ गुण अलंकृत), विकथादिक प्रमाद रजित अने मोह भायापी
मरुत्तवेला (हु अने मारु जेवने नथी, अथवा अहता अने ममत्ताने
जेवणे मारी काडी छे) एवा मुनिराजना चरण कमळने तमे
सदाय ध्यावो ! ५

ज दव्वरुत्तमसुसदहाण, त दसण सव्वगुणप्पहाण ॥

कुम्गाहवाहीउ वधति जेण, जहा तिसुद्धेण रसायणेण ॥६॥

सर्वज्ञ कथित पट (छ) द्रव्य (घर्मास्तिकाय, अधर्मास्तिकाय,
आकाशास्तिकाय, जीवास्तिकाय, पुद्गलास्तिकाय अने काळ),

जीवाजीवादिक नव नव (जीव, अर्जीव, पुत्र, पाप, आश्रव, सवर, निर्जग, धध अने मोक्ष). सप्त नय (नैर्गम, सग्रह, यवहार, ऋतुसूत्र, शब्द, समाभिष्ट अने एयभुत). सप्तभगी (स्यात् अस्ति, स्यात् नास्ति, स्यात् अस्तिनास्ति, स्यात् अवक्तव्य, स्यात् अस्ति अवक्तव्य, स्यात् नास्ति अवक्तव्य, अने म्यात् अस्तिनास्ति युगपत् अवक्तव्य), चार निष्पेपा (नाम स्थापना, द्रव्य अन भाव), पांच भाव (औ दधिक, उपसामिक, धायोपशामिक, धायिक अने पारिणामिक) तेमज ये प्रमाण (प्रयक्ष अने परीक्ष सविकल्प) निगेरे सर्वज्ञ भाषित वचनभां सुश्रुदान (इत् मतानि) लक्षणवाळा सम्पत्त्वने सर्व गुणोभा प्रधान गुण्य गाटे गणराभां आवेळ छे के जेम त्रिशुद्ध रसायणवेडे गमे तेवी कष्ट सा प व्याधिओ पण दुर धाय छे तेम आ (सम्भ्यक्त्व) गुण वटे अय गुण प्रतिपत्त रुद्राग्रह प्रसुग्य अनेक प्रकारना आतिर व्याधिओ उपशमी जाय छे एम समर्जीने हे भव्यात्माओ ! उक्त सम्पत्त्वनुं नमे यथाविप्र आराभन करे ! जेथी तमारी सागळी धर्म रुग्णी मोक्षदायी नीवड ६

नाण पशाय नयचनसिद्ध. तत्तारोहिकमय.पसिद्ध ॥

धरेह वितावसहे फुरत, माणिकर्णदुव्व तमोहरत ॥ ७ ॥

विप्र विप्र (अनेर प्रकारना) अपेक्षावाळा अभिप्रायोवडे वस्तुभां रहेला अनता घमानु स्फोटन करनारा नय समग्रहयोगे निष्पन्न थवेत्, केवळ वस्तु स्वरूपनु ज प्रतिपादन करनार, भर्यारे पण आ गम न्य प्रयत् देखतातो, स्वप्न प्रकाशक हावाथी रीजा चार झान करता चडीयाता, रनडीपकनी परे अतस्तम (उडा अज्ञान अधकार) ने इरण कानारा. नावल्यमान झानडीपकन हे भव्यजनो ! तमारा मनमंदिरमां स्थापा ! ७

सुसवरं मोहनरोहसार, पचप्पयार विगयाइयार ॥

मूलोत्तराणेगुणपवित्त, पालेह निचपि हु सचरित्त ॥८॥

जगतमात्रने अध करी नांखे एया समर्थ मोहनो निरोध क-
रवा घडे प्रधान, समिति-गुप्ति प्रमुग्ग सुसवर स्वप्प, सामायिक,
उद्दोपस्थापनीय, परिहार विशुद्धि, सूक्ष्मसपराय, अने गथारयात ए
पाच प्रकारवाळा अने मळ तथा उत्तर अनेक गुणोउडे पवित्र एवा
सत् चारित्रने तमे सदाय निरतिचारपणे पाळो ८

वक्ष तहा भितरभेयमेय, कयाड दुभेयकुक्कम्म भेय ॥

दुखखण्डव्यथ कयपाचनास, तत्र तपोहागमिथ निरास ॥०॥

छ प्रकारे वाद्य अने छ प्रकारे अभ्यतर एम जेना वार भेद
गणाय छे, जेनावडे दुर्भेय कुकर्मानो भेद (विनाश) थई शक्ये छे,
एवा पाप विनाशक तपने हे भन्यजनो ! तमे जन्ममरणादिक दुःखनो
क्षय करवा मोटे आगमरीने निराशीभावे (निष्कामवृत्तिथी) सेवो !
जेथी तमे जल्दी भवभ्रमण निरारीने अक्षय-अव्याय-शिव सुखने
पामी शक्यो ०

एयाड जे केवि नत्रपयाड, आराह्यतिष्ठफलप्पयाड ॥

अहति ते सुक्कपरपराण, मिरिसिरीपालनरेसरुव्व ॥१०॥ इति

उपसहार

सर्व-मोक्ष प्रमुख इष्ट फळने प्रकर्षे करीने देवावाळा उपर कहे-
ला उत्तम नत्र पदोने जे भव्यात्माओ आराधे छे, तेओ श्री श्रीपाळ
नरेश्वरनी पेरे सुखनी परपरा अविच्छिन्न सुख सपदाने सहजे पामे छे

श्री सिद्धचक्र-आराधन विधि.

उपर ऋषा मुञ्ज नरपदना गुण समजी शाश्वत सुखना अथा
 जनोए तेनु सदा सदभायथी सेवन करु त्रिकाळ पञ्जा सेवा भक्ति
 बहुमान पर्यक मनमा निम्तर नवपदनु स्मरण करु दृढ अभ्या-
 सथी नरपदनु यान धरनार पोतेज नरपदरप थई शके छे, तेथी
 अहोनिश हृदय कमलमा नरपदनु स्थापन करी राखु जरनु छे.
 आसो अने चैत्र मासमा विशेष करीने शुद्ध ७ थी शुद्ध १५ सुधी
 निरतर ' आयत्रिष्ठ ' तपनु सेवन करु अने एकेक दिवसे अनुक्रमे
 ॐ ह्रीं प्ररु ? नमो अरिहताण, २ नमो सिद्धाण, ३ नमो आ-
 यरियाण, ४ नमो उरञ्जायाण, ५ नमो लोए सन्वसाहूण, ६ नमो
 दसणम्स, ७ नमो नाणम्स, ८ नमो चरित्तस्स, ९ नमो तवस्स, ए
 नरपदनु गणणु गणणु दरेक पदनो २००० जाप करवो अथवा
 एकेक पन्थी २० नरकारवाळी गणधी गणणु गणतां अरिहतादिक
 पदमाज उपयोग स्थिर करवो स्थिर आसन करी मन तथा इन्द्रियोने
 काचुमां राखी, एकात अने पवित्र स्थळमा अडग ध्यान धरनुं. उभ
 यकाळ प्रतिव्रमण अने पडिलेहण तथा त्रिकाळ देववदन संरंधि
 क्रिया यथाविध प्रमाद रहित करवी प्रतिव्रमण एट्टे करेलां पापनु
 पश्चात्ताप पूर्वक सद्गुरु समीपे आलाचन करी निःशुल्य थई पुन
 तेवां पापधी, डरतां रहेनु अने सर्व जीवउपर समान बुद्धि राखवी
 राग, द्वेष, क्रोधादिक कपाय, निदा, चुगली, मिथ्या आळ तथा

કલ્હ આદિન નિગ્ર કામથી સદતર દૂર રહેવું યથાશક્તિ દાન દેવ-
 નિર્મલ મન રાખી શુદ્ધશીલ પાલવું નર દિવસ સુધી યથાર્પણ એકજ
 વાન્યથી, આસક્તિ વિના-હુઆશઠ્ઠિથી, એકજ વસ્તે, સ્થિર આસને
 ભોજન કરવું. પહેલે દિવસે શ્વેત અન્ન ચોરા પ્રમુખ, ધીરે દિવસે
 લાલ અન્ન-ઘડ પ્રમુખ, ત્રાજે દિવસે પીત અન્ન-ચળા પ્રમુખ, ચોથે
 દિવસે નીલવર્ણ અન્ન-મગ પ્રમુખ, પાંચમે દિવસે કૃષ્ણવર્ણ-અદદ પ્રમુખ
 અને છેલ્લા ચાર દિવસે શ્વેતવર્ણ-ચાંગા-શાલિ પ્રમુખ રાધેલુ ધાન્ય
 વાપરી દેહને આધાર આપનો મૈત્રી પ્રમુખ ભાવના ચતુષ્ટયનું સદાય
 સેવન કરવું. સર્વ જીવોનું સદાય હિત ડચ્છવું, સદગુણોને દેવી પ્રમુ
 દિત થવું દાન-દુર્લભોનું દુ ગ્ય ટાલવા વનવું કરવું અને વઠોર દીલના
 નિર્દય પ્રાણી ઉપર પણ દ્વેષ લાવવો નહિ દેહાદિક પુદ્ગાત્તિક વસ્તુ
 ઓનું અનિત્યપણ અને અસારપણ વિચારી સદા શાશ્વત અને સારભૂત
 ધર્મનું દૃઢ આલ્પન લેવું સર્વજ્ઞ પ્રણીત ધર્મજ આ દ.સ્વદરિયામા
 હુવતા જીવોને સહાયભૂત ડે નરપદમા દેવ, ગુર અને ધર્મ એ ત્રણેનો
 સમાવેશ વાય છે, તેથીજ તેનું દૃઢતર જવલપન લેવું ઉચિત છે એ
 નવ પદનું સવિશેષ સ્વરૂપ સદગુર સમીપે સમજી પર આશસા રહિત-
 નિષ્ક્રામી પણે તેનું સેવન કરવામા આવે તો અલ્પજાલમાં અક્ષય શુભ
 પ્રાપ્ત થઈ શકે છે ઉક્ત નરપદ્ અનત ગુણનિધાન છતા તેના અનુક્રમે
 ૧૨, ૮, ૩૬, ૨૦, ૨૭, ૬૭, ૫૧, ૭૦ અને ૧૨ ગુણો શાસ્ત્રમા
 વર્ણવેલાં છે તે પ્રમાણે તેટલા લોગસના કાલસાગ્ગ તેટલાજ સ્વમા
 સમણ અને તેટલીજ પ્રદક્ષિણા વિગેરે કરવી સ્થિર ઉપયોગથી નર
 દિવસ સુધી અનુક્રમે કરવી વહી છે વહી દિન દિન વિનય, વેચા

वच, स्वाध्याय, यान प्रमुख धर्म व्यापार शुद्ध मन, बचन, वायाना,
 योगी करता आत्मा अदृश्य एव गतिनो अधिकारी धायते आ ममाणे
 नरपदनु आराधन ॥१॥ वर्ष मूर्ती अने वनी शुक्रे तो जीवित पर्यंत
 कर्मानु छे. ॥१॥ वर्षमा मर्ष मर्त्तानि ८? आध्यात्म उपर मुजब कर
 चाना ते अने साथे साथे बीजी धर्मकारणी करवानो परमार्थ मद्गुर
 सपीपे समती तेनु सेवन इन्नारने यथार्थ लाभ मेळवता, षट्पु अ
 र्थ लक्षणा राग्यनांनी अस्त्र छे, के ते कर्णी नद्रगा उपयोगी
 दोष रहित निष्कपटपणे करी मय-परिणामनी चरता, द्वेष-
 अगचि, अने खेद रहित चढते परिणामे दोष रहित करी करणी
 उन्नम फळ आपे छे एम समती मृष सज्जनोए सर्व मन इत्याप्रद
 मूर्ती दई उक्त नरपदनीनु स्वल्प यथार्थ गीते निष्पक्षपातपणे निर्यारी
 तेनु सेवन-आगमन निर्मळ श्रद्धार्थी उल्लसित भावे प्रमाद रहित
 रन्व एवी रीते शुद्धभाषणी सिद्धरत्नीनी आगमना करनार
 श्री श्रीपाद अने मयणा मुदगीनापरे अत्र मनुष्य भवमा अदभुत
 मृगव अनुभवी अनुक्रमे मर्गना अने मोक्षना अथय अनंत मृग
 प्राप्त करे छे

अत्र दर्शयित्वा आराधन विधि मामाद्य रीते धीम म्यानक म -
 मृग अथ तपनु आराधन कर्वा उच्छनारा मध्य जनोने पण यथा
 योग्य उपयोगी थई तके एम होवागी ते तरुत तेमनु ग्वास एव
 दोरवामा आवे छे

नवपदनु आराधन करनाराओने दरेक पद ठीठ बोलवाना दूहा

॥ प्रथम श्री अरिहतपद ॥

अरिहत पद यातो थको, दव्हह गुण पजायेरे ॥

भेद त्रेद कर्गे आत्मा, अरिहत म्पी थायेरे ॥ १ ॥

वीर जिनेश्वर उपदिशे, साभल्लजो चित्त लाइरे ॥

आत्म पाने आत्मा, ऋद्धि पळे सत्रि आदरे ॥ २ ॥

॥ द्वितीयश्रीसिद्धपद ॥

स्वपानीत स्वभायजे, केवल दसण नाणीरे ॥

ने याना निज आत्मा, होय सिद्धगुण स्वाणीरे ॥ वी० ॥ ३ ॥

॥ तृतीयश्रीभाचार्यपद ॥

भ्याना आचारज भग, महाभद्र शुभ यार्नारे ॥

पच प्रस्थाने आत्मा, आचारज हाय प्राणीरे ॥ वी० ॥ ४ ॥

॥ चतुर्थश्रीउपाध्यायपद ॥

नप सज्जाए रत सदा, द्वादश अगनो यातारे ॥

उपाध्याय ते आत्मा, जगत्तुल्य जगभ्रातारे ॥ वी० ॥ ५ ॥

॥ पञ्चमश्रीसाधुपद ॥

अममत्त जे निन्य रहे, नदि हररे नदि सोचेरे ॥

साधु मृधा ते आत्मा, शु मूढे शु लोचेरे ॥ वी० ॥ ६ ॥

॥ षष्ठश्रीदर्शनपद ॥

शम सप्रेगादिक गुणा, क्षय उपामे जे आपरे ॥

दर्शन तेहिज आत्मा, शु होय नाम धगवेरे ॥ वी० ॥ ७ ॥

॥ સમ્પ્રશ્રીગાનપદ ॥

વાનારણી જે કર્મ છે, ક્ષય ઉપશમ તસ થાયરે ॥

તો હુષ્ણુ ઇન્દ્રિજ આતમા, જ્ઞાન અમોગતા જાયરે ॥ વી૦ ॥ ૮ ॥ -

॥ અષ્ટમશ્રીચારિત્રપદ ॥

જાણ ચાન્દ્રિ તે આન્મા, નિજ સ્વભાવમા રમતોરે ॥

લેખ્યા શુદ્ધ અલંકર્યો, મોહરને નરિ ભમતોરે ॥ વી૦ ॥ ૯ ॥

॥ નવમશ્રીતપપદ ॥

દુઃકારોરે સવરી, પરિણતિ સમતાપોગેરે ॥

તપ તે ઇન્દ્રિજ આતમા, રત્ન નિજગુણધોગેરે ॥ વી૦ ॥ ૧૦ ॥

વર્તમાન તપની ઓઠી સવરી સામાન્ય સમજ

વર્તમાન તપ ઇટલે ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ પામતો તપ તે તપ મવધી ઓઠી કલ્પવાની રીતિ આ પ્રમાણે છે-પ્રથમ એક આયરિત્ર, પછી એક ઉપવાસ એ પ્રથમ ઓઠી. પછી તે આયરિત્ર અને એક ઉપવાસ તે વીંતી ઓઠી પછી ત્રણ આયરિત્ર અને એક ઉપવાસ એ ત્રીજી ઓઠી પછી ચાર આયરિત્ર અને એક ઉપવાસ એ ચોથી ઓઠી પછી પાંચ આયરિત્ર અને એક ઉપવાસ એ પાંચમી ઓઠી આ પાંચ ઓઠી એક સાર્થજ કરવામા આવે છે ત્યારપાદ મગત્ત, દિમતવાન દોષ તે ઇત્ર રીતિ ઉત્તરોત્તર એક એક આયરિત્ર કરાવત્રા જાય અને તેના ઉપર પ્રત્યેક ઉપવાસ કરી એક એક ઓઠી પૂર્ણ કરતો મ્હે. જેમજે ૬ આયરિત્ર અને ઉપર ઉપવાસ, પછી ૭ આયરિત્ર અને ઉપવાસ, પછી ૮ જાય

विल अने उपवास, एवी रीते यावत् १०० आयत्रिल अने उपर
 उपवास करे, त्यारे १०० मी ओळी पूर्ण थाय एट्टे वर्धमान तपनी
 पूर्णाहुति धई कहेयाय, आ वर्धमान तपनी ओळी आशेच्छिन्नपणे
 (वचमा नृटक पाड्या वगर) चालु राखयामा आवे तो ते तप १६
 वर्ष, ३ मास अने २० दिवस सुधी चाले छे अने जो वचमा वच
 मा थोडारु दिवस कइ शरीरादिकनी शिथिलता प्रमुख कारणसर
 पडती मूनी पळी आतरे आतरे करवामा आवे तो ते तप पूर्ण घता
 विलय थाय छे आ वर्धमान तप घणोज प्रभाविक तेमज द्रव्य भाय
 विप्र-उपद्रवने हरनारो छे, तेने वॉर्डक विरल भाग्यशाठी जनोज पूर्ण
 करी शके छे ए वर्धमान तप वॉर्ड महानुभाय सुविहित सत्रिण भव
 भीरु गीतार्थ गुरु पासे शुभ मुहूर्ते उटासपूर्वक जिन मठिरमा अथवा
 नदि (समवसरण) मढारीने यथाविधि अगीकार वरी श्री गुरुमहा-
 राज पासे वासश्लेष करावरो, अने प्रमाद तरी नवपदनी ओळी
 करता जे जे सदाचार पाळवा सूचना करवामा आवी छे ते ते सदा
 चारो ज्या सुधी आ महान वर्धमान तपनु सेवन करवामा आवे त्या
 सुधी पाळवा शीळ, सतोपादिक प्रमुख सद्वर्तन नेक निष्ठार्थी पाळवु,
 विशेषमा प्रत्येक ओळीना दिवसोमा गणणु ' नमो तवरस ' अथवा
 ' नमो सिद्धाण ' पदनु २००० गणवामा आवे छे अने तेना गुण
 प्रमाणे १२ अथवा ८ लॉगस्सनो वाउस्सग, प्रतिदिन तेदलाज खमा
 समण, तेमज प्रदक्षिणा पण देवामा आवे छे मार्कानी सामान्य विधि
 नवपदना प्रसंगे कहेवामा आवेल छे ते उपरथी जाणी लेवी

तिथीओ संवर्धा तपनी समज

(१)

बीजनु माहात्म्य तथा सामान्य समज

दृविध धर्मनु आराधन करवा नियमित आ तपनु सेवन करवाया
आवे छे अने ते दिवस उपवास पापघादिक यथाशक्ति करु जोइए
ए तप यथाशक्ति बे मास, २० मास अथवा जीर्णो पर्यंत करवाया
आवे छे ज्या स्पष्ट गणणु जणावामा आवेटु नथी न्यां पण नवपद
परी कोई पण पदनु २००० गणणु गणु घंटे छे शक्तीनो विधि
नवपदनी ओर्णमा प्रताव्या मुजव यथायोग्य समजी लगानो छे.

(२)

पचमी तपनो महिमा तथा सामान्य समज

ताननु आराधन करवा गाम्बकारे पचमी तप करवा जणावुं
छे शक्ति दीय तो सपत्नी पचमी करवाया आवे, नाई तो दोक
मासनी उज्जठ (अजराजी) पचमी, नाई तो छेवटे कार्तिक शुद्धि
पचमी (सौभाग्य पचमी) तो जम्बर करी जोइए; तेमां २०००
गणणु " नमो नाणम्म " ए पन्नु गणणु काउस्मग लीगस्स ८
अथवा ६१ अने एत्तज ग्वासमण विगेर पण प्रतिदिन देवा
जोइए, आ तप पण यथाशक्ति पाच मास, पार वरम अथवा
जीर्णो पर्यंत करवाया आवे छे तपना दिवसे पापघादेकनु सेवन
करु जोइए

(३)

अष्टमी (आठम) तपनो महिमा अने ननी सामान्य समज.

आरभ्यक सृजनी नियुक्तिमां श्रीमान भद्रराहु स्वामीजीए वसु छ के “ अष्टकम्ममहणी अष्टमी ” एट्टे आठे कर्मनु मथन कर नारी अष्टमी छे अर्थात् विधियुक्त अष्टमीनो तप करता आठे कर्मनो क्षय थर्द शके छे तपना दिवसे ननी शके त्यासुधी अश्य पापघ ममुख करनु जोईए ते तप यथाशक्ति ८ मास, ८ वर्ष अथवा जीर्दगी पर्यंत रगवो घटे छे

(४)

एकादशी तपनु माहात्म्य तथा सामान्य समज

अगीयार अगनु आराधन करवा आ तपनु निर्माण छे श्री नेमि नाथ महाराजने कृष्णजीए पोताना उद्धारार्थे कई साधन माटे पृष्ठु हनु तयारे भगवाने तेने एकादशीनु आराधन करवा जणाव्यु हनु सुप्रत शैठे आ पर्वनु यथाविधि आराधन करेलु ते तपना दिवसे एक चित्ते पापनादिकनु सेवन करनु, अने ते तप यथाशक्ति ११ मास, ११ वर्ष यास्त जीवित करनु जोईए जा वधारे न पने तां मागशिर शुद्ध एकादशी (मान अगीयारस) नु तो अश्य आराधन करनु अने ते जीर्दगी पर्यत करनु तनु गुणगु (१०० कल्याणननु) अन्य ग्रथमा उतावेलु छे तयारी जोई लेनु

(५)

चतुर्दशीनु माहात्म्य अने सामान्य समज

चाँद पूर्वनु आराधन करवा आ तप करवामा आवे छे ते दिवसे अश्य उपवास पापनादिकनु सेवन करनु अने ते यथाशक्ति १४

११. १० वां अथवा तीसरी पर्यंत ब.ब.व. पार्वीनी आन्वयण तरीक
 तरेक केंद्रक एक उपवास के तेना जेठगे जीजा तप, ते आय-
 तिर शर्मिरी चार पञ्चायणा प्रमुख बरवो मोईग

(६)

प्राणमा अने अमावास्या सवधी तपनी समज

छ पूर्वी पूर्वी पूर्णिमा तथा अमावास्या एण चारिअ आराधन
 निरिजोअ छे अने सधी ते उपवास पौषरात्रिक बड आराधना योग्य
 छे सधा एण बरिही अने चैत्री पूर्णिमानी तथा वीर प्रसुना निर्गोण
 दिवस तरिअे अमावास्यानी एण अरिक्ता जाणवी, सखा तो सधी
 निरिपोनो विरत बरवो जे छे, ते सधी रीति के-दोअ अष्टमी

३- चतुर्दशी, पूर्णमा अने अमावास्या ए चारिअ आराधनी निधिजो
 जाणन तदन जीजा पचधी अने पञ्चाश्री ते ज्ञानदर्शन आराधनी
 निधिजो जाणन यथाशक्ति तप तथा पौषरात्रिक बडे तपनु
 आराधन ररुं योग्य छे

महोपाध्याय श्री मद्यशोभिजयजी कृत श्री
 पार्श्वजिन स्तवन

(गग यथा-पग)

चिदानंद धन पग निरजन, जन मन रजन देव ॥ छन्ना ॥

वामा नदन जिन गति शुण्डि, मृगपति नम करे मेव

मन मोहन जिनजी भेगिह गे

॥ ए आकणी ॥ १

जायत्रुड चक्क केतकी, दमणाने मरुतुड ॥ ललना ॥

कुदइदु रचि मुदर जोडी, पृजाए पासजिणद ॥ मनमोहन० ॥ २ ॥

रेसर घोडी घमी घनवेदन, आनदरन घन घनमार ॥ ललना ॥

मभुर्फी पूजा करो मनग्गे, पाइय पुण्य सफार ॥ मनमोहन० ॥ ३ ॥

अगे चर्गी आगी घनापी, अत्कार अति सार ॥ ललना ॥

द्रव्यस्तर्वाधि पूरण विरची, भाविप भाव उदार ॥ मनमोहन० ॥ ४ ॥

परमात्म पूरण गुण प्रत्यक्ष, पुण्योत्तम परमान ॥ ललना ॥

प्रगटभाव प्रभावती बटभ, तु जयो मुगुणनिधान ॥ मनमोहन० ॥ ५ ॥

जोतुझ भक्ति मोरी, मुझमन, उनविचे अतिरित्त ॥ ललना० ॥

दुरित भुजगम, उधन टुटे, तो मघटो जगमित्त ॥ मनमोहन० ॥ ६ ॥

तुय आणा सुरवेर्ली मुजमन, नदनउन जिहां रूढ ॥ ललना० ॥

तुमाते कदाग्रद रुक्कशाखी, सभवे नई तीहा गूढ ॥ मनमोहन० ॥ ७ ॥

भक्तिरग तुज आणाराप्रन, दोय चक्र ससार ॥ ललना ॥

सहस अठार अग रथ चाले, विप्रन गदित गिरधार ॥ मनमोहन० ॥ ८ ॥

गुरु उपदेशे जो मुज लाग्यो, तुझ शासनकी राग ॥ ललना ॥

महानदपद खेच लहंगो, ज्यु अत्रि० कुसुम पराग ॥ मनमोहन० ॥ ९ ॥

सादिर मन निरसन नदि चाहत, तुझ शासनमा लीन ॥ ललना ॥

उमग निमग करी निजपद रदरे, ज्यु जलनिरि, जलमीन

॥ मनमोहन० ॥ १० ॥

१ विशाल-भनगल २ प्राणप्रिय ३ मयूरी (मोरली) ४ पाप-
साय ५ काटोला करडा ६ भाषापालन, ७ ध्रुवर ८ तिकळ्या
९ रामनेम, १० समुद्र.

ती न पातु, जो तु साहीब एक ॥ ललना० ॥

सासना दृढ निजमनवी, ज्यु अत्रिचरुपद ट्रेक ॥मन मोहन०॥११॥
 हुन तुज शासन अनुभरजोरस, म्हु करी जाणे लोंग ? ॥ललना॥
 अपरिणीत कन्या नवी जाणे, ज्यु सुख द्वैत ? सजोग ॥मन मोहन० ॥१२॥
 तु साहिब हु सेवक तोरो, ए व्यग्रहार विभाग ॥ललना॥
 निशय नयमत दोनु प्रिचे, हे नहि भेदको गम ॥मन मोहन०॥१३॥
 मन वचनात्मिक पुद्गळ न्यारो, न्यारो सबळ विभाव ॥ललना॥
 शुद्ध द्रव्य गुण पर्याय घटना, तुझ समशुद्ध स्वभाव ॥मन मोहन०॥१४॥
 तु घट अतर मगट प्रिजाजे, ज्यु निर्मल मणिरत ॥ललना॥
 साहीर दृढत मूढ न पावे, ज्यु मृगमद मृग श्रात ॥ मन मोहन० ॥१५॥
 गुणगणादिकभावे मिश्रित, सप्रमाहे तुझ अश ॥ललना॥
 रीररीर जिह भिन्न करतहे, उज्ज्वल अनुभवहस ॥मन मोहन०॥१६॥
 आतमज्ञान दशा जय लागी, वैरागी तुझ ज्ञान ॥ललना॥
 सो पावे ज्यु रत्नपरीक्षा, पखत रत्नप्रधान ॥ मन मोहन० ॥ १७ ॥
 पुण्य मफति देवको कारण, मूढ लहे नही धर्म ॥ललना॥
 ज्यु पीरो कोई अध न माने, लहत न अतर मर्म ॥मन मोहन० ॥१८॥
 गध रुप रस फरस प्रियरजन, न धरे तिहा सठाण ॥ललना॥
 अण अतार अशरीर अपेदी, तु मधु शुद्धप्रमाण ॥मन मोहन०॥१९॥
 केवलज्ञान दशा अवलोकै, लोकालोक प्रमाण ॥ललना॥
 दर्शन धीर्य चरण गुणपारी, सेखत सब आदिदाण ॥मन मोहन०॥२०॥

(१०८)

ॐ अरुपी तोरी, नहीं जगको व्यरहार ॥
ही कतु कहन न आवे, तु प्रभु अल्प अपार ॥ मन मोहन ०
१ रवि ग्रहगण कैरो, निहा प्रमरत नहीं तेज ॥ ललना ॥
एक तुज घाम पिराजे, निर्मा चेतन सेज ॥ मन मोहन ० ॥ २ ॥
दे रति अजगपर निर्भय, व्यापक एक अनत ॥ ललना ॥
२ प्रकृति अरुपाय अमायी, तु प्रभु बहु गुणवन ॥ मन मोहन ० ॥ ३ ॥
माता तु प्राता भ्राता, पिता धनु तु मित्त ॥ ललना ॥
सरण तुहि तुज सेवा कीजे, दृढ करी तनु वच चित्त ॥ मन मोहन ० ॥ ४ ॥
पाम आग पुरी अमोरी, अरज एक अरुपार ॥ ललना ॥
श्री नयविजय विनुध पाय सेवक, जस कहै भवजन्तार ॥ मन मो
जिनजी भेटिये हो ०८ इति

